

การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจ  
และการท่องเที่ยวกรุงเทพ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ปริญญานิพนธ์  
ของ  
ประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา  
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา  
พฤษภาคม 2547  
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจ  
และการท่องเที่ยวกรุงเทพ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

บทคัดย่อ  
ของ  
ประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา  
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา  
พฤษภาคม 2547

ประกาศนียบัตร ชาญคุณเศรษฐ์. (2547). การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชาติ สุธรรมรักษ์ รองศาสตราจารย์, ดร. วินัย วีระวัฒนานนท์

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน ห้าด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย นักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ จำนวน 257 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 70 ข้อ ที่มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทวิภาค การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเห็นว่าการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านสื่อการเรียนการสอน นักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน สรุปได้ดังนี้

2.1 นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักศึกษาที่มีผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวม และเป็นรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

INSTRUCTIONAL MANAGEMENT OF DEVELOPING ENGLISH COMMUNICATIVE  
SKILLS FOR BANGKOK COLLEGE OF BUSINESS ADMINISTRATION AND  
TOURISM AS PERCEIVED BY STUDENTS

AN ABSTRACT  
BY  
PRAPAPORN HARNKUNASETH

*Presented in partial fulfillment of the requirements  
for the Master of Education degree in Higher Education  
at Srinakharinwirot University*

May 2004

Prapaporn Harnkunaseth. (2004). *Instructional Management of Developing English Communicative Skills for Bangkok College of Business Administration and Tourism as Perceived by Students*. Master thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst. Prof. Dr. Suchada Suthummaraksa. Assoc. Prof. Dr. Winai Veerawattananond

The purposes of this research were to study Instructional Management Developing English Communicative Skills for Bangkok College of Business Administration and Tourism as Perceived by Students in overall and each of five aspects: curriculum, instructors, teaching methods and learning and teaching activities, instructional media, and assessment and evaluation and to compare the instructional management in overall and each of five aspects as perceived by students with different sex, fields of study, course grade, and educational background. The samples of the study consisted of 257 students in Bangkok College of Business Administration and Tourism. The research instrument used for collecting data was a five-rating scale questionnaire with 70 items and the reliability of .95. Arithmetic mean, Standard deviation, t-test, one way ANOVA, and Scheffe's method were utilized for data analysis.

The results of the study revealed that :

1. The instructional management of developing English communicative skills for Bangkok College of Business Administration and Tourism in overall and each of five aspects as perceived by students at the high level. When considering each aspect, it was found that instructional management in curriculum, instructors, teaching methods and teaching and learning activities, and assessment and evaluation were at the high level whereas the instructional media was perceived at the moderate level.

2. when comparing the Instructional Management developing English communicative skills for Bangkok College of Business Administration and Tourism in overall and each of five aspects as perceived by students with different sex, field of study, course grade, and educational background, it was found that :

- 2.1 No significant difference was found in the perceptions between males and females students toward the Instructional Management Developing English Communicative Skills in overall and each of five aspects

2.2 The instructional management of developing English communicative skills for Bangkok College of Business Administration and Tourism in overall and each of five aspects as perceived by students with different fields of study were statistically different at the .05 level.

2.3 The instructional management of developing English communicative skills for Bangkok College of Business Administration and Tourism in overall in overall and each of five aspects as perceived by students with different course grade were statistically different at the .05 level.

2.4 No significant difference was found in the instructional management of developing English communicative skills in overall and each of five aspects as perceived by students with different educational background.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจ  
และการท่องเที่ยวกรุงเทพ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ของ

นางสาวประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร  
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา  
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)

วันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ สุธรรมรักษ์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. วินัย วีระวัฒนานนท์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร. อรรถพล โพธิ์สุข)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา)

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย  
จาก  
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

## ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณา ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชาติ  
สุธรรมรักษ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระพัฒนานนท์  
กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา ข้อคิด คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขสิ่งบกพร่องต่างๆ  
และเป็นการกำลังใจอันมีค่ายิ่งสำหรับผู้วิจัย ตั้งแต่เริ่มศึกษาค้นคว้า จนกระทั่งสำเร็จเป็นงานวิจัยที่สมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข และอาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา  
กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ซึ่งได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะที่ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น  
ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา  
วัฒนานรงค์ อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคุ อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข และอาจารย์ ดร.ราชันย์  
บุญธิมา ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ทรงคุณค่ายิ่ง ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบ  
ความเที่ยงตรงของเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณนักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ที่ได้กรุณา  
ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม และทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมด ที่เป็นส่วนหนึ่ง  
ที่ช่วยเหลือให้การสนับสนุนและให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงได้จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นการบูชาพระคุณ  
คุณพ่อ คุณแม่ ครู อาจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ประกาศณ หาดใหญ่คุณะเศรษฐ์

# สารบัญ

| บทที่                                                            | หน้า |
|------------------------------------------------------------------|------|
| 1 บทนำ.....                                                      | 1    |
| ภูมิหลัง.....                                                    | 1    |
| ความมุ่งหมายของการวิจัย.....                                     | 5    |
| ความสำคัญของการวิจัย.....                                        | 5    |
| ขอบเขตของการวิจัย.....                                           | 6    |
| นิยามศัพท์เฉพาะ.....                                             | 7    |
| สมมติฐานของการวิจัย.....                                         | 8    |
| 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง                                 |      |
| ความหมายของการจัดการเรียนการสอน.....                             | 9    |
| ความหมายการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร.....                              | 11   |
| รูปแบบและแนวทางการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....            | 12   |
| ความสามารถในการสื่อสาร.....                                      | 14   |
| หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....                 | 15   |
| ด้านหลักสูตรภาษาอังกฤษ.....                                      | 15   |
| ด้านอาจารย์ผู้สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....                        | 16   |
| ด้านวิธีสอนและกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร.....                    | 19   |
| ด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....                   | 24   |
| ด้านการวัดและประเมินผลภาษาเพื่อการสื่อสาร.....                   | 25   |
| การจัดการศึกษาในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ..... | 29   |
| ความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทย.....                       | 30   |
| โครงสร้างหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.....            | 31   |
| การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ..... | 32   |
| 3 วิธีการดำเนินการวิจัย                                          |      |
| การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....                     | 33   |
| การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....               | 33   |
| การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล.....                     | 34   |
| การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....        | 37   |

## สารบัญ (ต่อ)

| บทที่                                                             | หน้า |
|-------------------------------------------------------------------|------|
| 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....                                       | 38   |
| สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....                          | 38   |
| การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....                                  | 39   |
| ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....                                         | 40   |
| 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....                               | 72   |
| ความมุ่งหมายของการวิจัย.....                                      | 72   |
| วิธีดำเนินการวิจัย.....                                           | 72   |
| การวิเคราะห์ข้อมูล.....                                           | 73   |
| สรุปผลการวิจัย.....                                               | 73   |
| การอภิปรายผล.....                                                 | 76   |
| ข้อเสนอแนะสำหรับการนำเสนอผลการวิจัยไปใช้.....                     | 86   |
| ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....                             | 86   |
| บรรณานุกรม.....                                                   | 87   |
| ภาคผนวก.....                                                      | 95   |
| ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม... | 96   |
| ภาคผนวก ข หนังสือแนและแบบสอบถาม.....                              | 99   |
| ภาคผนวก ค ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม.....                    | 110  |
| ประวัติย่อผู้วิจัย.....                                           | 114  |

## บัญชีตาราง

| ตาราง |                                                                                                                                                                                              | หน้า |
|-------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 1     | จำนวนและคำร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....                                                                                                                                 | 40   |
| 2     | ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ<br>โดยรวม.....                                          | 41   |
| 3     | ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ<br>ด้านหลักสูตร เป็นรายชื่อ.....                        | 42   |
| 4     | ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ<br>ด้านอาจารย์ผู้สอน เป็นรายชื่อ.....                   | 43   |
| 5     | ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ<br>ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ..... | 44   |
| 6     | ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ<br>ด้านสื่อการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ.....              | 46   |
| 7     | ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ<br>ด้านการวัดและประเมินผล เป็นรายชื่อ.....              | 48   |
| 8     | การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา<br>ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำแนกตามตัวแปรเพศ.....                                                           | 50   |
| 9     | ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ<br>จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....                        | 51   |
| 10    | ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ<br>โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามผลการเรียน.....         | 53   |

## บัญชีตาราง (ต่อ)

| ตาราง                                                                                                                                                                                             | หน้า |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน.....                 | 55   |
| 12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....                                    | 56   |
| 13 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....                              | 57   |
| 14 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....                        | 58   |
| 15 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....                   | 59   |
| 16 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา..... | 60   |
| 17 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....              | 61   |
| 18 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....              | 62   |
| 19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามผลการเรียนวิชา.....                                       | 63   |

## บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

|    |                                                                                                                                                                                                  |    |
|----|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| 20 | การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษา<br>ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ<br>โดยรวม จำแนกตามผลการเรียน.....                              | 64 |
| 21 | การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษา<br>ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ<br>ด้านหลักสูตร จำแนกตามผลการเรียน.....                         | 65 |
| 22 | การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษา<br>ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ<br>ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามผลการเรียน.....                    | 66 |
| 23 | การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียน<br>การสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านวิธีสอนและกิจกรรม<br>การเรียนการสอน จำแนกตามผลการเรียน..... | 67 |
| 24 | การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษา<br>ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ<br>ด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามผลการเรียน.....               | 68 |
| 25 | การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษา<br>ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ<br>ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามผลการเรียน.....               | 69 |
| 26 | การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน<br>วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน<br>จำแนกตามพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน.....                    | 70 |

## บทที่ 1

### บทนำ

#### ภูมิหลัง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2549)ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีคุณภาพโดยการปฏิรูปการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ โดยเร่งพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพสามารถสอนให้คนคิดเป็นทำเป็น ยกระดับทักษะฝีมือคนไทย ให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมให้คนมีงานทำ มุ่งสร้างผู้ประกอบการอาชีพส่วนตัว และผู้ประกอบการขนาดเล็กรวมทั้งกระจายโอกาสการมีงานทำในทุกๆพื้นที่ของประเทศ นอกจากนี้ยังต้องการเพิ่มสมรรถภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการค้าบริการเพื่อสร้างงานและกระจายรายได้ โดยเน้นการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการบริการอย่างเป็นระบบครบวงจร (สำนักคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2544 : 42) ซึ่งสอดคล้องกับภารกิจของสำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการจัดการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อผลิตกำลังคนทั้งในระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีทุกสาขาอย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐานให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ ตลอดจนพัฒนาศักยภาพของคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะทางด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก และเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาและการดำรงชีวิต(สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546 : คำนำ)

สภาพปัจจุบันของสังคมโลกและสังคมไทย มีการเปลี่ยนแปลงที่เคลื่อนไหวร่วมกันอย่างใกล้ชิด เป็นผลสืบเนื่องมาจาก กระแสโลกาภิวัตน์ และระบบการค้าเสรีของเศรษฐกิจโลก ทำให้ข้อมูลข่าวสารจากนานาประเทศไหลเข้าสู่ประเทศไทยตลอดเวลาอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ภาษาอังกฤษทวีความสำคัญ ประกอบกับประชากรส่วนใหญ่ของโลกใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ จะได้เข้าใจและรู้จักเลือกรับข่าวสารสนเทศที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ และการประกอบอาชีพ ตลอดจนนำภาษาอังกฤษไปใช้แสวงหาความรู้เพื่อการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงศึกษาธิการตระหนักในความจำเป็นและเห็นความสำคัญในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงมีนโยบายให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ได้จริงในโลกข้อมูลข่าวสาร และพัฒนาทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งสามารถติดต่อสื่อสารรับข่าวสารและพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อได้อย่างมีคุณภาพ (กรมวิชาการ. 2543 : คำนำ)

นอกจากนั้น แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) ของกรมอาชีวศึกษาได้กำหนดนโยบายและมาตรการในเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ในนโยบายข้อที่ 4 คือ “ปรับปรุงหลักสูตรให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของการศึกษาและการฝึกวิชาชีพโดยมาตรการนี้เน้นให้มีการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและภาษาต่างประเทศที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการติดต่อสื่อสาร”(กรมอาชีวศึกษา. 2541 : 36) และ จากรายงานการวิจัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เรื่องแนวโน้มของหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ปีพุทธศักราช 2543 ผลการวิจัยพบว่า แนวโน้มของหลักสูตรจะเน้นความสามารถในการสื่อสารและกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ โดยเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 มีวิธีการผสมผสานและเชื่อมโยงหลักสูตรให้มีความต่อเนื่องตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในภาคบังคับ และการศึกษาขั้นพื้นฐานรวมทั้งประยุกต์วิธีการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ครูลดบทบาทในการเป็นแม่แบบของการใช้ภาษา โดยใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ (กรมวิชาการ. 2543 : 16 ; อ้างอิงจาก อมรรัตน์ สุดสวาท. 2534) จากแผนพัฒนาอาชีวศึกษาและรายงานการวิจัยหลักสูตรภาษาอังกฤษดังกล่าว ทำให้ปัจจุบันเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงได้มีการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อความหมาย (Communicative Approach) ซึ่งสอดคล้องกับ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับประกาศนียบัตร และวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของกรมอาชีวศึกษา ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเน้นการเรียนรู้เพื่อการสื่อความหมายเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ (กรมอาชีวศึกษา. 2545 : 1)

วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 1 ในกระทรวงศึกษาธิการ เป็นสถานศึกษาในหน่วยงานของรัฐแห่งแรกที่เน้นด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทั้งนี้สืบเนื่องจากปี พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้นได้กำหนดนโยบายการศึกษาวิชาชีพออกไปสู่ตลาดแรงงาน หลังจากนั้นได้มีการจัดสัมมนาระดับชาติของสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวเอกชน มีผลสรุปว่า ประเทศไทยกำลังขาดแรงงานระดับกลางเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จึงมีมติเห็นชอบให้สถาบันการศึกษาภาครัฐบาลช่วยผลิตแรงงานดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศจัดตั้งวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพเมื่อปี พ.ศ.2536 และเริ่มการจัดการเรียนการสอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ปีการศึกษา 2540 ต่อมาในปีการศึกษา 2541 เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) และได้ดำเนินการต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน สำหรับการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) แบ่งออกเป็น 2 ประเภทวิชา ได้แก่ ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก และสาขาวิชาเลขานุการ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประกอบด้วย 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชา

การโรงแรมและบริการ และสาขาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งหลักสูตรทั้ง 2 ประเภทวิชา 3 สาขา คือ สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก สาขาวิชาการโรงแรมและบริการ และสาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว มีหลักสูตรทั้งภาคปกติและทวิภาคี ซึ่งผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวนทั้งสิ้น 257 คน จะต้องเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คาบ ต่อ 1 สัปดาห์ ยกเว้นสาขาวิชาเลขานุการ

เนื่องจากช่วงแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (2540 - 2544) ประเทศไทยประสบกับสภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในปี 2540 ทำให้งบประมาณสนับสนุนสถานศึกษาใหม่ไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ส่งผลต่อคุณภาพการอาชีวศึกษาอย่างเห็นได้ชัด รวมทั้งรัฐบาลได้มีมาตรการในการปรับขนาดกำลังคนภาครัฐโดยไม่เพิ่มอัตราใหม่และยุบอัตราเกษียณ จึงส่งผลอย่างมากต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาใหม่ (กรมอาชีวศึกษา. 2544 - 2545 : คำนำ) วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพเป็นหนึ่งในสถาบันใหม่ที่ได้รับผลกระทบจากสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้การจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษที่มีความสำคัญมากไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร เนื่องจากมาตรการในการปรับขนาดกำลังคนทำให้จำนวนอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณวุฒิไม่เพียงพอ รวมทั้งไม่มีความพร้อมทางด้านสื่อเทคโนโลยีและการบริหารจัดการภายในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่มีขอบข่ายครอบคลุมงาน ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ถึงแม้ว่าปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีเนื้อหาและรายละเอียดต่างๆ สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและเป็นไปตามทิศทางการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก แต่อย่างไรก็ตาม เท่าที่ผ่านมายังประสบปัญหาหลายประการ ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษา สรุปได้ดังนี้

ด้านหลักสูตร พบว่า เนื้อหาบางวิชาในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) บางส่วนมีความซ้ำซ้อนกับวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปวส.) ส่งผลให้นักศึกษาบางคนเกิดความเบื่อหน่าย (คณิดา คมสัน. สัมภาษณ์. 2546) นอกจากนี้ เนื้อหาวิชาขาดความเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ ขาดการจัดลำดับความยากง่ายก่อนหลัง ทำให้นักศึกษาไม่สามารถบูรณาการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (วีรพล มาสกุลรัตน์. สัมภาษณ์. 2546)

ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า อาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ ทำให้อาจารย์แต่ละท่านมีจำนวนชั่วโมงสอนมาก ส่งผลให้อาจารย์ไม่มีเวลาส่วนตัวในการให้คำแนะนำนักศึกษาเท่าที่ควร (พัฒนาโร รอดคล้าย. สัมภาษณ์. 2546) อีกทั้งอาจารย์ไม่มีโอกาสได้พัฒนาความรู้เพิ่มเติมซึ่งส่งผลต่อคุณภาพการสอน (คณิดา คมสัน. สัมภาษณ์. 2546)

ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาส่วนหนึ่งไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากอาจารย์ใช้วิธีสอนตามบทเรียน อาจารย์ขาดการนำวิธีสอนใหม่ๆ โดยการนำ สื่อ และ เทคโนโลยีมาช่วยในการสอน เช่น การสนทนาผ่านโทรศัพท์มือถือตามสถานการณ์ต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อเพิ่มทักษะในด้านการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ หรือส่งการบ้านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการอ่าน และการเขียน (वासना टोटेयिदित, สัมภาษณ์. 2546) นอกจากนี้ ในแต่ละสัปดาห์นักศึกษาไม่มีโอกาสได้ทำกิจกรรมอย่างอื่นเสริมนอกจากการเรียนในห้องเรียน และยังไม่ได้มีการเชิญอาจารย์ชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษามาแนะนำการเรียนการสอน (สายฝน ดีเจริญ, สัมภาษณ์. 2546)

ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า ไม่มีการนำภาพยนตร์ต่างประเทศ เพลงสากล รายการเกมส์ ตอบแข่งขันภาษาอังกฤษที่มีความทันสมัยมาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษาไม่สามารถฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนทางด้านภาษาได้ดีเท่าที่ควร (วารุณี พันรอด, สัมภาษณ์. 2546) นอกจากนั้น อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการภาษา เช่น ซี ดี รอมในการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ไม่มีความทันสมัยและไม่มีผู้ให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ในห้องปฏิบัติการทางภาษาทำให้นักศึกษาไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้เท่าที่ควร (อัศวิน แสงสรวาย, สัมภาษณ์. 2546)

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพเป็นนักศึกษาที่ไม่สามารถสอบผ่านการคัดเลือกในสถาบันการศึกษาอื่นๆ มาแล้ว ดังนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่จึงค่อนข้างอ่อนมากในด้านวิชาการ โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้การวัดและประเมินผลทางปฏิบัติ ขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอน ซึ่งอาจารย์ผู้สอนจะรู้ถึงความสามารถในการเรียนและปัญหาของนักศึกษาแต่ละคน ส่วนทางด้านทฤษฎียังไม่มีการจัดทำหรือสร้างข้อสอบมาตรฐาน รวมทั้งการวัดและประเมินผลส่วนใหญ่ยังขึ้นอยู่กับอาจารย์แต่ละท่านเป็นหลัก (วีรพล มาสกุลรัตน์, สัมภาษณ์. 2546)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

## ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน

## ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและคณาจารย์ ของวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผน พัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

## ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ที่ผ่านการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ รวมประชากรจำนวนทั้งสิ้น 257 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1.1.1 เพศ จำแนกเป็น

2.1.1.1 ชาย

2.1.1.2 หญิง

- 2.1.2 สาขาวิชาที่ศึกษา จำแนกเป็น
  - 2.1.2.1 การบัญชี
  - 2.1.2.2 การตลาด
  - 2.1.2.3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
  - 2.1.2.4 ธุรกิจค้าปลีก
  - 2.1.2.5 การโรงแรมและบริการ
  - 2.1.2.6 การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว
- 2.1.3 ผลการเรียนรู้วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำแนกเป็น
  - 2.1.3.1 ได้เกรด 4
  - 2.1.3.2 ได้เกรด 3 หรือ 3.5
  - 2.1.3.3 ได้เกรด 2 หรือ 2.5
  - 2.1.3.4 ได้เกรด 1 หรือ 1.5
- 2.1.4 พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน จำแนกเป็น
  - 2.1.4.1 สำเร็จการศึกษาจากสายสามัญ (ม.6)
  - 2.1.4.2 สำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพ (ปวช.)
  - 2.1.4.3 สำเร็จการศึกษาจากการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

### นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง วิชาที่มีเนื้อหาเชื่อมโยงการปฏิบัติโดยใช้ความสามารถทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อสื่อความหมายได้ตามกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและในชีวิตประจำวัน ในวิจัยนี้ หมายถึง วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ซึ่งกำหนดให้เรียน 3 คาบ ต่อ 1 สัปดาห์
2. ความคิดเห็น หมายถึง ความคิด และความรู้สึกของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในวิจัยนี้ หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ใน 5 ด้าน คือ

2.1 ด้านหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดเนื้อหาทางทฤษฎี และปฏิบัติ ในการพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน และเขียน) ให้ผู้เรียนได้รับความรู้ประสบการณ์ นำไปพัฒนาตนเองและสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ถูกต้องเหมาะสม

2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ที่มีคุณสมบัติและวุฒิการศึกษา ตรงตามวิชาที่สอน หรือผู้ที่ทำหน้าที่สอน และมีความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่สอน

2.3 ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง เทคนิควิธีการที่ผู้สอน ใช้สอน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและประสบการณ์ต่างๆทั้งในและนอกชั้นเรียน การมอบหมายงาน การจัดกิจกรรมร่วมหลักสูตร

2.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน หมายถึง การใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีต่างๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยพัฒนาทักษะภาษาในการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน(ฟัง พูด อ่าน และ เขียน) ได้แก่ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งประกอบด้วย สื่อประเภทเสียง และสื่อประเภทเสียงและภาพ ได้แก่ รายการโทรทัศน์จากในและนอกประเทศ เทปบันทึกเสียง โทรทัศน์ วีดิทัศน์ และภาพยนตร์ รวมทั้ง สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อประสม และสื่อต่างๆ ได้แก่ บทความ ตำราเรียน ตัวอย่างบทเรียนจากแบบฟอร์ม ตลอดจนสื่อที่จัดอยู่ในรูปของชุดวิชาให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.5 ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง วิธีการวัดและประเมินผลตลอดจน การดำเนินการต่างๆของผู้สอนเพื่อวัดผลการเรียนของผู้เรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ

3. ผลการเรียนรู้วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิจัยนี้ หมายถึง เกรด ที่นักศึกษาได้รับจากกระบวนการเรียนรู้ และการประกอบกิจกรรมทางการเรียนวิชาทักษะพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โดยกำหนดเกรดเป็น 4 กลุ่ม คือ ได้เกรด 4 ได้เกรด 3 หรือ 3.5 ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และได้เกรด 1 หรือ 1.5

4. พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน ในวิจัยนี้ หมายถึง พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาจากสายสามัญ (ม.6) พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพ (ปวช.) และพื้นฐานการศึกษาของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)

5. วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ หมายถึง สถาบันการศึกษาที่สังกัด สถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 1 ในกระทรวงศึกษาธิการ เป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง แห่งแรกของรัฐที่เปิดสอนวิชาการโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว จัดการศึกษา ทั้งภาคปกติและทวิภาคี ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ได้เปิดสอนสาขาวิชา พาณิชยการ การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ได้เปิดสอนสาขาวิชาการบัญชี การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ธุรกิจค้าปลีก การโรงแรมและบริการ การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว และการเลขานุการ

6. นักศึกษา ในวิจัยนี้ หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ที่ได้ผ่านการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ใน 6 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ธุรกิจค้าปลีก การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ

### สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียน การสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน

## บทที่ 2

### เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ และได้นำเสนอตามสาระสำคัญดังนี้

1. ความหมายของการจัดการเรียนการสอน
2. ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - 2.1 รูปแบบและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - 2.2 ความสามารถในการสื่อสาร
3. หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - 3.1 ด้านหลักสูตรภาษาอังกฤษ
  - 3.2 ด้านอาจารย์ผู้สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - 3.3 ด้านวิธีสอนและกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - 3.4 ด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - 3.5 ด้านการวัดและประเมินผลภาษาเพื่อการสื่อสาร
4. การจัดการศึกษาในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ
  - 4.1 ความสำคัญของภาษาอังกฤษในประเทศไทย
  - 4.2 โครงสร้างหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
  - 4.3 การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

### ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน เป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาโดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการศึกษาและเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร ดังที่ สุมิตร คุณานุกร (2523 : 23) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการไปตามเป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอน จึงเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์บรรยากาศในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ที่มีคุณภาพและสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในการจัดหลักสูตร และเอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 199 – 201) กล่าวว่า นักศึกษาและอาจารย์มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน การนำวิธี

การสอนมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมจะทำให้เกิดสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน องค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด นอกจากนั้น การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนหรือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนนั้น จะต้องสร้างความสนใจ ทำให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียน ในขณะที่เดียวกันการจัดการเรียนการสอนหรือการจัดประสบการณ์จะต้องให้ข้อมูลหรือเนื้อหาวิชาที่ถูกต้องเพียงพอ และต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลองแก้ปัญหาต่างๆโดยใช้ข้อมูลหรือเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนไป อีกทั้งจะต้องมีการตรวจสอบผลจากการพยายามนั้นว่าถูกต้องหรือไม่ โดยเรียกกระบวนการนี้ว่า “กระบวนการเรียนรู้” (สวัณณ์ พุทธเมธา. 2531 : 105 - 106)

การจัดการเรียนการสอน หรือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ในทางทฤษฎี การปฏิบัติ การประลองนั้น ทำได้หลายรูปแบบและหลายวิธีการ แต่ในสาระสำคัญอาจจำแนกการจัดการเรียนการสอนหรือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ออกเป็น 3 ลักษณะ คือ 1. โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ให้เนื้อหา (Information) 2. โดยอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนเป็นผู้คิดค้นเนื้อหาวิชาด้วยกัน 3. โดยการศึกษาเนื้อหาการทำงานด้วยผู้เรียนเอง จากสื่อที่อาจารย์ผู้สอนได้จัดเตรียมไว้ ทั้งนี้การเลือกลักษณะรูปแบบ หรือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบไหน พิจารณาได้จาก 1. ระดับวัตถุประสงค์การสอนที่ต้องการ 2. ระดับพื้นฐานและความชอบของผู้เรียน 3. ความยุ่งยากและซับซ้อนของการเรียนที่เกิดจากการฝึกฝน(สงัด อุทรานันท์. 2532 : 31) ซึ่ง กิตติมา ปรีดีดิolk (2532 : 48) ได้กล่าวเพิ่มเติมไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534 : 18 - 19) ที่ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้บริหารต้องดำเนินการที่เกี่ยวกับการแสวงหาจุดประสงค์ของการจัดการศึกษาออกมาให้ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางให้บุคลากรได้ปฏิบัติ ผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอนในด้านหลักสูตร แนะนำอาจารย์ผู้สอนในการใช้สื่อการเรียนการสอน ประมวลผลการสอน ประเมินผลการสอนของอาจารย์และผู้เรียนอย่างมีระบบและต่อเนื่องจะทำให้การเรียนการสอนทั้งอาจารย์และผู้เรียนมีการพัฒนาตลอดเวลา ส่วน ประสิทธิ์ บัวแย้ม (2540 : 10) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน มีดังนี้ 1. อาจารย์ผู้สอน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 2. ผู้เรียน เป็นองค์ประกอบในระบบการเรียนที่ขาดไม่ได้เพราะหากไม่มีผู้เรียนการสอนก็ไม่เกิดขึ้น 3. หลักสูตร เป็นจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน เนื้อหาสาระที่สอน กิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงสื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล 4. สิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน และสันทนาการต่างๆ

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมให้ผู้เรียน ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนที่สมบูรณ์ ประกอบด้วย ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

## ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

พจนานุกรมของนักการศึกษา และ นักภาษาศาสตร์ (Dictionary of Language Teacher & Application Linguistic) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการสอนภาษาเพื่อมุ่งสู่ภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง คือ ภาษาที่สอง โดยเน้นความสำคัญในการเรียนเพื่อความสามารถในการสื่อสาร ดังที่ ลิทเทิล วูด (Little Wood, 1990) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบ คือ ไม่ได้เรียนแต่เฉพาะกฎไวยากรณ์เท่านั้น ผู้เรียนจะต้องสามารถนำเอาความรู้ทางไวยากรณ์มาใช้สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ส่วน ออลไรท์ (Allwright, 1978 : 167) กล่าวว่า ความสามารถในการสื่อสารเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในการเรียนการสอนภาษา ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะในขณะเรียน นอกจากนั้น เบิร์น (Byrne, 1987 : 48) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) โดยตรงกับภาษาที่ตนกำลังเรียนอยู่ คือ เรียนรู้ด้วยประสบการณ์จริง สอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนากุล (2540 : 34) ที่เห็นว่าการสอนไม่ได้เน้นเฉพาะรูปแบบแต่ต้องสามารถให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้จริงในชีวิตประจำวันได้ด้วย และ อรุณี วิริยะจินดา (2534 : 58) กล่าวว่า ความคล่องในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสำคัญกว่าความถูกต้องของภาษา

จากความหมายและแนวความคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารข้างต้น จะเห็นได้ว่าการสอนไม่ได้เน้นเฉพาะรูปแบบของโครงสร้างภาษาเท่านั้น แต่ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง และอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว

### 1. รูปแบบและแนวทางการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

#### รูปแบบการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การเรียนการสอนภาษาที่เน้นการสื่อความหมาย เป็นการสอนที่อิงหลักเกณฑ์ของ ฟังก์ชันแนล – โนชันแนล (Functional – Notional Syllabus) คือมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ตามความต้องการและให้ได้ประโยชน์ในด้านการสื่อความหมายหรือสื่อสาร ดังนั้น ในการจัดประมวลการสอนจึงสมควรที่จะกำหนดว่าจะให้ผู้เรียนเรียนภาษาเพื่อจะใช้ในหน้าที่อันใด (Performance of Language Functions) เช่น เพื่อแสดงความเข้าใจ ออกคำสั่ง ขอร้อง ชักชวน ขอโทษ โต้แย้ง เห็นด้วย ฯลฯ

และในหน้าที่ของภาษาเช่นนี้จะต้องใช้เนื้อหาทางภาษา อันได้แก่ คำ วลี ประโยค และน้ำเสียงเช่นใด จึงจะใช้ภาษาสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เรียนในสถานการณ์นั้นๆ ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นั้นการจัดเนื้อหาแต่ละบทเรียนจึงมิได้จัดโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์เป็นหลัก แต่จำแนกตามเนื้อหา (Notions) ของสถานการณ์ในบทเรียนต่างๆ แทน และจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคลที่ส่งสารและผู้รับสารด้วย หรือกล่าวโดยย่อ ก็คือ ควรพิจารณาว่า ใครพูดกับใคร บุคคลทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์อย่างไรและกำลังอยู่สถานการณ์เช่นไร (ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์. 2539 : 24 ; อ้างอิงจาก Finocchiaro and Bonomo. 1983 : 45) จะนั้น หลักเกณฑ์การสอนทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร จึงเป็นแนวการสอนที่เน้นความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน ดังที่ จอห์นสัน เค (Johnson, K. 1982 : 19) กล่าวว่า การที่ใครคนหนึ่งใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องนั้น จำเป็นจะต้องมีความรู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ควบคู่กับกฎเกณฑ์ของภาษาได้ถูกต้องกับบุคคลและสถานการณ์ ดังนั้น ความรู้ความสามารถในการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารต้องมีความรู้ทั้งกฎเกณฑ์ทางทฤษฎีและสามารถนำไปสู่การสื่อความหมายในทางปฏิบัติได้

#### แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ความรู้นำมาพัฒนาในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์จริง(อมรา แสงจันทร์มณี. 2542 : 11 - 17) มีผู้เสนอแนะแนวการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะภาษาในการสื่อสารดังนี้

มอร์โรว์ (Morrow. 1981 : 59 - 66) ได้เสนอแนวทาง การจัดการเรียนการสอนภาษาที่จะสามารถพัฒนาการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีหลักการ 5 ประการ ดังนี้

1. รู้ว่าเรากำลังทำอะไร (Know what you are doing) คือ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องตอบได้ว่าทำไมต้องเรียนสิ่งนี้ เรียนไปเพื่ออะไร เช่น การฟังพยากรณ์อากาศจากวิทยุ การถามทิศทาง การจองห้องพักในโรงแรม ฯลฯ เมื่อผู้เรียนรู้จุดประสงค์ของการเรียน ผู้เรียนจะตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมเพื่อที่ตนเองจะสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการเหล่านั้นได้
2. ส่วนรวมทั้งหมดของภาษามีสำคัญกว่าส่วนย่อยๆ หลายส่วนรวมกัน (The whole is more important than sum of the parts) คือ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรมีความเข้าใจต่อการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงเป็นสำคัญ โดยต้องเข้าใจในลักษณะของภาพรวมในการใช้ ไม่ใช่เข้าใจในแต่ละส่วนที่จะมาใช้ในการสื่อสารเท่านั้น เช่น การฟังเพลงหนึ่งเพลง ต้องเข้าใจเนื้อหาโดยรวมและสรุปความคิดรวบยอดได้ โดยจะต้องทราบใจความสำคัญ หรือประโยคสนับสนุนต่างๆ ที่มีความจำเป็น จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในทางปฏิบัติและสามารถพัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. กระบวนการสื่อสารมีความเท่าเทียมกับรูปแบบของภาษา (The process are as important as the form) คือ การที่ผู้เรียนจะพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารได้นั้น ผู้เรียนควรได้ลงมือปฏิบัติจริง และสถานการณ์ที่จำลองมีความสอดคล้องหรือใกล้เคียงกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริงให้มากที่สุด ส่วนรูปแบบของการสื่อสารควรมีลักษณะ ดังนี้

3.1 การเกิดช่องว่างของข้อมูล (Information Gap) ในชีวิตประจำวัน การสื่อสารระหว่างคนสองคน หรือมากกว่านั้นจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อ ฝ่ายหนึ่งต้องการรู้ข้อมูลจากอีกฝ่ายหนึ่ง ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนควรมีกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

3.2 การเลือก (Choice) ในการสื่อสารจริงนั้น ไม่มีคำตอบหรือคำพูดที่สำเร็จรูปกำหนดตายตัว ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนควรให้ผู้เรียนเลือกรูปแบบภาษาตามต้องการ

3.3 ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในการสื่อสารนั้น ผู้พูดมีจุดมุ่งหมายอยู่ในใจว่า ตนต้องการจะพูดอะไร เพื่อให้เกิดผลอย่างไร ดังนั้น ถ้าได้รับการโต้ตอบจากคู่สนทนาตรงกับสิ่งที่ต้องการ ก็หมายความว่า การสื่อสารประสบความสำเร็จ

4. การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติ (To learn it, do it) การจัดการเรียนการสอนที่นำกิจกรรมต่างๆ มาให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

5. ความผิดพลาดทั้งหลายไม่ใช่ความผิดเสมอไป (Mistake is not always a mistake) การจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมบางชนิดต้องออกเสียง ถ้าผู้เรียนเกิดความผิดพลาดทางไวยากรณ์หรือการออกเสียง อาจารย์ผู้สอนต้องไม่ทำให้ข้อผิดพลาดเหล่านั้นเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร ควรปล่อยให้ผ่านไปก่อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา

ฟินอคเชียโร และ โบโนโม (Finocchiaro and Bonomo. 1973 : 24 – 25) กล่าวว่า แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษา ที่จะสามารถพัฒนาการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้

1. ความรู้ด้านความสามารถทางการสื่อสาร รวมทั้งไวยากรณ์และกฎเกณฑ์ของภาษา ที่ใช้จริงควรจะได้รับ การจัดให้พอเหมาะกับที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้สื่อความหมายได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ ต้องดูความสามารถของผู้เรียนว่ามีความรู้ทางภาษามากน้อยเพียงใด ศัพท์หรือบทสนทนาระดับไหน ที่จะเหมาะสมกับสถานการณ์และความรู้ของผู้เรียน เพราะบางครั้ง ถ้าการเรียนการสอนหรือกิจกรรมยากเกินกว่าความสามารถของผู้เรียน จะทำให้เกิดการสูญเสียไปทางการศึกษา ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้เรียนฝึกหัดทุกวันจะทำให้เกิดการพัฒนาทักษะภาษาและประสบการณ์มากขึ้น ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพทั้งผู้เรียนและผู้สอน

2. การจัดกิจกรรมควรเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ (Learner Centered) ผู้เรียนทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการใช้ภาษาซึ่งอาจจัดในรูปแบบของกิจกรรมคู่ (Pair Work) หรือกิจกรรมกลุ่ม (Group Work) โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งอาจทำได้โดยถามคำถามที่ผู้เรียนจะพบจริงๆ ไม่ใช่คำถามที่เกี่ยวกับโครงสร้างภาษา แต่ถ้ากรณีที่ผู้เรียน

ไม่พร้อมหรือไม่สามารถที่จะใช้ภาษาที่สองได้ ควรจะอนุญาตให้ใช้ทำทางประกอบได้ ถ้าผู้เรียนกล้าแสดงออกจะสามารถพัฒนาการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารได้ในที่สุด

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารนั้น ต้องเป็นกิจกรรมที่มีความหมายสอดคล้องกับเนื้อหาและสภาพใกล้เคียงกับชีวิตปัจจุบันที่ดำเนินอยู่ เช่น บทสนทนาในการซื้ออาหาร หรือสิ่งของ ซึ่งในชีวิตประจำวันจะพบบทสนทนายาว ผู้ขาย – ผู้ซื้อ หลายรูปแบบ ผู้สอนนำมาปรับใช้ในการสอนแต่เปลี่ยนตัวสินค้า และนำมาให้ผู้เรียนฝึกสนทนาจริงเพื่อกระตุ้นให้มีการสื่อสารโดยไม่จำเป็นต้องท่องจำ

จากแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนจะมีความรู้ความสามารถในการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ นั้นจะต้องมีกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน ซึ่งจะทำให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

## 2. ความสามารถในการสื่อสาร

ความสามารถในการสื่อสาร เป็นพื้นฐานในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารให้ถูกต้องเหมาะสม ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ คือ (Savignon, 1997 : 35 - 46)

1. ความสามารถทางไวยากรณ์ (Grammatical Competence) เป็นกุญแจหลักสำคัญของหลักภาษาศาสตร์ ได้แก่ ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ หน่วยเสียง หน่วยคำ โครงสร้างการผสมผสานองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้เป็นรูปคำหรือรูปประโยค ความสามารถทางไวยากรณ์จะไม่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีทางไวยากรณ์ ความสามารถทางไวยากรณ์ จะทำให้เกิดความกระฉับในกฎเกณฑ์และจะนำไปสู่การใช้ทักษะภาษาในทางปฏิบัติอย่างถูกต้อง

2. ความสามารถทางกฎเกณฑ์การใช้ภาษาในสังคม (Social Linguistic Competence) ต้องเข้าใจภาษาในบริบทของสังคม บทบาทของคู่สนทนา สิ่งที่ต้องพิจารณา คือความเหมาะสมในการใช้ภาษา และตัดสินใจว่าอะไรคือความเหมาะสม สิ่งเหล่านี้จะเข้ามาเกี่ยวข้องทำให้เกิดความกระฉับในการใช้ทักษะภาษาในทางปฏิบัติมากยิ่งขึ้น

3. ความสามารถในการตีความ (Discourse Competence) คือการใช้ความรู้ทางกฎเกณฑ์ภาษาวัฒนธรรม และประสบการณ์เชื่อมโยงกันเพื่อสื่อความหมายให้ผู้ส่งสารและผู้รับสาร เข้าใจตรงกัน

4. ความหมายในกลวิธีการสื่อสาร (Strategy Competence) ไม่มีผู้ใดสามารถ ดำเนินการสื่อสารไปได้อย่างราบรื่นไม่มีอุปสรรค ดังนั้น ผู้ที่มีความสามารถดำเนินการสื่อสารได้ตามเป้าหมายที่กำหนดต้องใช้กลวิธี การพูดซ้ำ การพูดใหม่ การย้ำ การเปลี่ยนน้ำเสียง การใช้ท่าประกอบ ฯลฯ

กล่าวโดยสรุป ความสามารถในการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นความรู้ความสามารถในการใช้คำศัพท์มาสร้างเป็นประโยคเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร รวมทั้งการแสดงกริยาต่างๆให้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและเป็นที่ยอมรับของสังคม ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ภาษาและสถานการณ์ ในการสื่อสาร วัฒนธรรม และค่านิยมในสังคมเป็นสำคัญ

## หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

### 1. ด้านหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2545 มีรายละเอียดของหลักสูตรดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา. 2545 : 9-11)

#### 1.1 จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน

1.1.1 เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรม

1.1.2 เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆที่เป็นสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง

1.1.3 เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อศึกษาต่อและนำไปประกอบอาชีพตามความจำเป็น

1.1.4 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ

#### 1.2 แนวการจัดการเรียนการสอน

มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารใน 2 ด้าน คือ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักภาษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ และให้อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน

#### 1.3 สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีมากมาย ได้แก่ หนังสือเรียน แบบฝึกหัด คู่มือครู บัตรคำ หนังสือพิมพ์ รูปภาพ และอื่นๆ รวมทั้งสื่อเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน สื่อทางไกล ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง วีดิทัศน์ ทั้งหมดล้วนเป็นสื่อที่ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนควรเลือกสื่อให้เหมาะสม

#### 1.4 การวัดและประเมินผล

วัดและประเมินผล ร่วมกับกิจกรรมของผู้เรียนและวัดความสามารถในการสื่อสารทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตลอดจนประเมินผลทั้งภาคปฏิบัติและทฤษฎี

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบการศึกษาของ พงศ์ หรดาล (Pong Horadal. 1987 : 73 - 78) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักการจัดการเรียนการสอนของเดลฟายให้ตรงตามเป้าหมายการอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในอนาคตปี 2009 (The Future of Vocational Education in Thailand Towards the Year 2009 A.D. Using the Delphi Approach) พบว่า

1. หลักการ มีแนวโน้มที่จะสามารถนำไปประกอบอาชีพในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การเรียนด้านทฤษฎีและปฏิบัติสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี

2. หลักสูตร ควรเปลี่ยนแปลงตามสภาพสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี และพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละบุคคล

3. ผู้สอน ควรมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพอย่างน้อย 3 ปี และได้รับการฝึกปฏิบัติโดยตรงในสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอทุกปี ตลอดจนการศึกษอบรมทุกช่วงเวลา

4. เครื่องมือ ปรับให้สอดคล้องกับหลักสูตรและลักษณะของงานในสถานประกอบการ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2545 แนวโน้มของหลักสูตรจะเน้นความสามารถในการสื่อสาร ผสมผสานและเชื่อมโยงหลักสูตรให้มีความต่อเนื่องตลอดระยะเวลาที่ศึกษา รวมทั้งประยุกต์วิธีสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ครูลดบทบาทในการเป็นแม่แบบของการใช้ภาษาโดยใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Communicative Approach) จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุนีย์ บุรณวิทย์ (2537 : 105) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยอาชีวศึกษากลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา พบว่า เนื้อหาวิชามีความทันสมัย มีการใช้เทคนิควิธีสอนและอุปกรณ์การสอนได้เหมาะสม เครื่องมือการฝึกปฏิบัติมีความทันสมัยและอยู่ในสภาพใช้ได้ อาจารย์ ได้ติดตามผลงานของผู้เรียน และมีการอธิบายชี้แจงข้อบกพร่องให้ผู้เรียนได้ทราบเพื่อแก้ไข

อุมาพร สกลรักษ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ในระดับปานกลาง

## 2. ด้านอาจารย์ผู้สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

บทบาทของอาจารย์ผู้สอนอาจเปลี่ยนไป เพราะผู้เรียนจะเป็นผู้มีบทบาทโดยตรงในการทำกิจกรรม แต่อาจารย์ผู้สอนยังคงมีบทบาทเป็นผู้ดำเนินการสอน เพื่อพัฒนาการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร มีผู้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของอาจารย์ผู้สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

มิลเลอร์ (Miller. 1987 : 40 – 41) กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความกระตือรือร้นในการสอน ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการสอน คือ ตัวอาจารย์ผู้สอนและวิธีสอน ซึ่งจะสามารถทำให้ผู้เรียนมีปฏิริยาโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่ว และเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสม
2. มีความคิดสร้างสรรค์ คือ อาจารย์ไม่เน้นการสอนเฉพาะแต่ในหนังสือตามเนื้อหาเท่านั้น ควรนำกิจกรรมการแก้ปัญหา หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่ทำให้ผู้เรียนใช้ทักษะที่ได้เรียนรู้มาแล้ว เช่น เกมสเฟล่ง หรือชมภาพยนตร์เสียงในฟิล์มโดยไม่ดูคำแปล ให้ผู้เรียนจับใจความสำคัญของบทสนทนา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนมีความกระตือรือร้น ไม่เกิดความเบื่อหน่ายในขณะเรียน
3. มีความยุติธรรม ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ ของผู้เรียน ให้โอกาสผู้เรียนทุกคนในการทำกิจกรรมโดยไม่คำนึงถึงระดับความสามารถ และมีความสัมพันธ์ในชั้นเรียนอย่างเป็นกันเอง
4. ทักทายผู้เรียนด้วยอารมณ์แจ่มใส การพูดภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และทำให้ผู้เรียนโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษเช่นกัน
5. มีความรู้อย่างลึกซึ้งในการสอน อาจารย์ผู้สอนทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีและประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ทิพย์วัลย์ มาแสง (2532 : 8 ,12) ได้กล่าวเพิ่มเติมถึงบทบาทและคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน เพื่อพัฒนาการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. สังเกต จดจำ สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัว หรือในขณะที่สอน รวมทั้งปัญหาต่างๆ ในตัวผู้เรียนแต่ละบุคคล เพื่อจะได้เป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุง พัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้ตรงตามศักยภาพ
2. อาจารย์ผู้สอนคอยเป็นกำลังใจและเป็นพี่เลี้ยงให้คำปรึกษาเพื่อให้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดำเนินต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อำนวย นาคทัต. (2540 : 81 - 91) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนให้เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนขึ้นอยู่กับ อาจารย์ในสถานศึกษา ซึ่งต้องตระหนักถึงความเป็นครู-อาจารย์ในสถานศึกษา มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อุทิศเวลาเพื่อการสอน

สอดคล้องกับ เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2542 : 1) ที่ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประสบความสำเร็จ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน และปัจจัยอื่นๆ แต่ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ คือ อาจารย์ผู้สอน อันเดรกา และบริลเลย์ (Andreyka and Briley. 1975 : 25) กล่าวว่า ลักษณะของอาจารย์ อาชีวศึกษา ที่วิทยาลัย ควิส (Cuisse) ในรัฐฟลอริดา มีดังนี้

1. ลักษณะด้านมนุษยสัมพันธ์
  - 1.1 มีเทคนิคในการเข้าสังคมได้ทุกระดับ
  - 1.2 เข้าใจถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
  - 1.3 ให้ความร่วมมือช่วยเหลือในกิจกรรมผู้เรียน
  - 1.4 เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
  - 1.5 มีความสามารถในการเสริมสร้างความสามัคคี
2. ลักษณะด้านการเตรียมการสอน
  - 2.1 มีวัตถุประสงค์ในการสอนอย่างชัดเจน
  - 2.2 มีการพัฒนาปรับปรุงแผนการเรียนการสอน
3. ลักษณะด้านวิธีสอน
  - 3.1 เลือกวิธีการสอนได้อย่างเหมาะสม
  - 3.2 มีเทคนิคในการใช้คำถาม
  - 3.3 มีเทคนิคในการให้เนื้อหา สามารถอธิบายให้เข้าใจง่ายขึ้น
  - 3.4 มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
4. ลักษณะด้านการจัดห้องเรียน
  - 4.1 สามารถจัดระเบียบในห้องเรียนให้สอดคล้องกับวิชาที่สอน
  - 4.2 สามารถอธิบายการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง
  - 4.3 มีการกำหนดเวลาในการใช้อุปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้ทุกคนได้ใช้อย่างทั่วถึง
5. ลักษณะด้านการวัดและประเมินผล
  - 5.1 มีการให้คะแนนอย่างเที่ยงตรง และยุติธรรม
  - 5.2 ชี้แจงการวัดและประเมินผลเมื่อมีข้อบกพร่อง
6. ลักษณะด้านการปรับปรุงวิชาชีพ
  - 6.1 มีความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้
  - 6.2 คำนึงถึงความต้องการในตลาดแรงงาน และสภาพเศรษฐกิจ
  - 6.3 พัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบการศึกษาของ บาติสตาและจอห์น (Batista and John. 1976 : 257) ได้ศึกษาพฤติกรรมของอาจารย์ พบว่าพฤติกรรมของอาจารย์ที่ดีประกอบด้วย การเป็นผู้ที่มีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน มีความรู้ความสามารถในการเขียนบทความและสิ่งพิมพ์ที่มีคุณภาพ มีวิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา มีความรู้ในวิธีการประเมินจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอนอย่างเหมาะสม มีคุณธรรมในวิชาชีพ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพอาจารย์ ส่วนลักษณะของอาจารย์ผู้สอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นควรมีความรู้อย่างลึกซึ้งในวิชาที่สอนเพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ธนิภา เจียรนัยปริเปรม (2539 : 23 ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา ครู และผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษประถมศึกษาพุทธศักราช 2539 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางขุนเทียน พบว่า การสอนภาษาอังกฤษให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการสอนของครูผู้สอนเป็นสำคัญ เพราะครูผู้สอนเป็นผู้ที่ทำให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนการสอนได้ตามวัตถุประสงค์ หากครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถ และมีเทคนิคในการนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจ จะเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้นครูผู้สอนเป็นกลไกสำคัญอย่างยิ่งในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

### 3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร

#### ด้านวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จอห์นสัน เค (กาญจนา ปรามพาล 2527 : 1 - 17 ; อ้างอิงจาก Johnson, K. 1982 : 1 - 11) ได้เสนอแนวทางและเทคนิควิธีสอนเพื่อพัฒนาการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ให้โอกาสผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งอาจทำได้โดยการตั้งคำถามที่ผู้เรียนจะพบจริง ๆ ไม่ใช่คำถามเกี่ยวกับกฎไวยากรณ์ของภาษา เวลาสอนให้เน้นที่ความหมาย หรือเนื้อหาที่อ่านหรือฟัง ในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่พร้อมที่จะใช้ภาษาที่สอง อนุญาตให้ผู้เรียนใช้ท่าทาง และผู้สอนต้องไม่คาดหวังว่า ผู้เรียนจะต้องทำอะไรได้เกินความสามารถของผู้เรียน
2. ถ้าสอนในระยะเริ่มต้นต้องให้ผู้เรียนปรับตัวก่อน เทคนิคในการสอนอาจทำได้โดยไม่ต้องให้ผู้เรียนตอบเป็นภาษาที่สอง ให้ใช้ภาษาแรกได้ และถ้าผู้เรียนไม่ยอมตอบ ผู้สอนไม่ควรโกรธ
3. ถ้าภาษาที่สอนยากเกินระดับของผู้เรียน ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโดยใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างอื่น เช่น การสาธิต หรือการทดลอง
4. ผู้สอนควรมีวิธีที่ทำให้ผู้เรียนไม่เครียด เช่น เมื่อผู้เรียนตอบผิด ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับความหมายที่ผู้เรียนตอบมากกว่าที่จะแก้ความผิดพลาดทางไวยากรณ์ และไม่เน้นว่าผู้เรียนตอบผิด
5. ผู้สอนควรเรียนรู้ความสนใจของผู้เรียนเพื่อแทรกความสนใจของผู้เรียนไว้ในบทเรียน ซึ่งสามารถทำได้โดยสังเกตกลุ่มผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประจำวันส่ง เพื่อจะได้รู้ความสนใจของแต่ละบุคคล

6. สร้างบรรยากาศเป็นกันเองในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้ไม่อายเมื่อตอบผิด

7. ควรใช้การแปลความหมายต่อเมื่อต้องการอธิบายให้ชัดเจนขึ้น

8. ในการสอนบทสนทนา ควรให้ผู้เรียนสนทนาในสิ่งที่ผู้เรียนพบจริงๆ ในสถานการณ์ต่างๆ ไม่ใช่ท่องบทสนทนาตามตำราเรียน เพราะเวลาใช้ในการสื่อสารจริงจะพูดอีกแบบหนึ่ง เทคนิคการสอนโดยทำกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์ที่คล้ายกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการแก้ปัญหาในการสื่อสาร เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูด และความคล่องในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Common Social Interactions)

9. ไม่ควรนำภาษาแรกมาเกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาอื่นๆ โดยหลีกเลี่ยงการเปรียบเทียบทางไวยากรณ์ระหว่างภาษาแรกและภาษาที่เรียน

กล่าวโดยสรุป วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนควรมีความรู้ในรูปแบบง่ายๆ ของภาษา และสามารถนำไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างมีความหมายและเหมาะสม โดยเน้นวิธีสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสนุกสนานโดยได้ปฏิบัติจริงเพื่อจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

#### กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกุญแจสำคัญในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา มีผู้แนะนำลักษณะของกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

ฮาร์เมอร์ (Harmer. 1983 : 44 – 45) และ ซาวิยอน (Savignon. 1991 : 32) ได้สรุปกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 6 ประการดังนี้

1. ความต้องการในการสื่อสาร (Desire of Communicate) กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ต้องเป็นกิจกรรมที่สร้างความต้องการที่จะสื่อสารให้กับผู้เรียน ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะถูกบังคับให้สื่อสาร แต่ผู้เรียนต้องมีความรู้สึกรู้สึกที่ต้องการจะสื่อสาร หรือเห็นความจำเป็นในการสื่อสาร

2. จุดประสงค์ของการสื่อสาร (Communicate Purpose) กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำ ต้องให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่แท้จริงมากกว่าจะให้ฝึกใช้ไวยากรณ์ทางภาษา และกิจกรรมนั้นควรมีช่องว่าง (Gap) ซึ่งอาจเป็นช่องว่างของข้อมูล (Information Gap) หรือช่องว่างของความคิดเห็น (Opinion Gap) เพื่อให้ผู้เรียนพยายามเชื่อมช่องว่างดังกล่าวในขณะที่เรียน เช่น ให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาของตำรวจกับนักท่องเที่ยวที่กำลังถามคำถามเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ว่าอยู่ที่ไหน และให้ผู้เรียนกรอกชื่อสถานที่ต่างๆ ที่ได้ยินโดยผู้เรียนสามารถถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer) จากการฟังมาสู่การเขียน และสามารถนำมาสนทนาได้อย่างมีความสมบูรณ์ (Can jigsaw information gap or information opinion)

3. เนื้อหาไม่ใช่รูปแบบของภาษา (Content not Form) ผู้เรียนต้องมีข้อมูล (Message) ที่จะสื่อสาร เพราะในขณะทำกิจกรรม ความสนใจจะอยู่ที่สิ่งที่พูด (What to say) มากกว่าจะพูดว่าอย่างไร (How to say)

4. ความหลากหลายของภาษา (Variety of Language & Acting of Skills) ควรนำกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ เพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ และความรู้ใหม่ โดยผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษาที่ไม่มีการเตรียมตัวมาก่อน (Improvise) และใช้แหล่งข้อมูลใดก็ได้ ที่ผู้เรียนเป็นผู้เลือก เช่น กิจกรรม Ice Breaker ผู้เรียนจะแลกเปลี่ยนกันถามข้อมูลส่วนบุคคล หรือ เกมที่ใช้ในการสื่อสาร (Communicative Games) ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่าย และผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทางอ้อม ซึ่งมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้การใช้ภาษา และเกิดความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมดังกล่าว มีกิจกรรมที่เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ได้แก่ กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (English camp) เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนมาเป็นกิจกรรมนอกชั้นเรียน นอกจากผู้เรียนจะได้สนุกสนานกับเกมส์ต่างๆ ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างไม่รู้ตัว รวมทั้งทักษะในด้านอื่นๆ เช่น การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การจัดค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรในการเรียนรู้อีกอย่างหนึ่ง

5. ไม่มีการแทรกแซงจากผู้สอน (No Teacher Intervention) กิจกรรมนั้นผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กันเองระหว่างผู้เรียนมากกว่าผู้สอน ผู้สอนจะไม่ไปเกี่ยวข้องหรือแก้ไขข้อผิดพลาดในระหว่างร่วมกิจกรรม แต่จะประเมินผลครั้งสุดท้ายเมื่อกิจกรรมเสร็จสิ้น การประเมินต้องดูที่การบรรลุจุดประสงค์ของการสื่อสารไม่ใช่การใช้ภาษาที่ถูกต้อง

6. กิจกรรมนั้นปราศจากการควบคุมโดยสื่อ เอกสารหรือวัสดุที่จะฝึกทักษะ (No materials control) กิจกรรมที่ผู้เรียนมีความรู้สึกริเริ่มในการเลือกแหล่งข้อมูลเพื่อที่จะสื่อสารอะไร หรืออย่างไรด้วยตนเอง

สตรีฟเวน (Strevens, 1978 : 179 - 203) เสนอกิจกรรมเพื่อพัฒนาการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารดังนี้

#### 1. กิจกรรมที่ช่วยให้เกิดการใฝ่รู้ มีดังนี้

1.1 นำข้อความที่ให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านมาเรียบเรียงใหม่ให้ง่ายขึ้น เป็น 2 ระดับคือ ระดับที่ง่ายที่สุดและระดับที่ง่าย โดยตั้งคำถามชนิด Yes/No Questions เป็นระดับคำถามที่ง่ายที่สุด และคำถามชนิด Wh - Questions ได้แก่ What Where When Why ฯลฯ ที่เป็นคำถามระดับง่าย

1.2 ให้ผู้เรียนฟังข้อความสั้นๆ ในสถานการณ์หรือกิจกรรมหนึ่งๆ และให้ผู้เรียนบอกสิ่งที่ได้ยินนั้นเป็นภาษาทางการหรือไม่เป็นทางการ

1.3 ให้ผู้เรียนอ่านหรือฟังบทสนทนาสั้นๆ และให้บอกคำตอบที่ 2 นั้นเหมาะสมหรือไม่

1.4 บรรยายสถานการณ์สั้นๆ พร้อมกับบทสนทนาที่ใช้ในสถานการณ์นั้นให้ผู้เรียนตัดสินใจว่า บทสนทนานั้นเหมาะสมหรือไม่

1.5 ให้เจ้าของภาษาหรือผู้เรียนที่เก่งอธิบายหรือทำเครื่องหมายบนรูปภาพ แผนที่ หรือสิ่งอื่นๆ แล้วผู้เรียนฝึกอธิบายในทำนองเดียวกัน

1.6 ให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านบทสนทนา และให้บอกสถานที่ บทบาทสังคมของผู้พูด และเจตคติที่มีต่อคู่สนทนา

2. กิจกรรมที่ช่วยผู้เรียนในด้านการเขียนและการพูด มีดังนี้

2.1 ให้เปลี่ยนบทสนทนาให้เป็นทางการมากขึ้น หรือเป็นทางการน้อยลง

2.2 ให้ถอดประโยคข้อความสั้นๆ

2.3 ให้เขียนแสดงความคิดเห็นต่อข้อความหรือคำถาม

2.4 ให้ผู้เรียนบอกสิ่งที่ได้ยินจากการบรรยาย ภาพยนตร์ หรือโทรทัศน์

2.5 ให้ผู้เรียนลงความเห็นเกี่ยวกับข่าวที่ได้ฟัง ผู้เรียนอาจแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ หรือแสดงความยินดีหรือขอร้องให้อธิบายเพิ่มเติม

2.6 ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติด้วยตนเอง โดยอาจารย์อาจจะใช้ข้อความต่างๆ หรือให้เพียงเค้าโครงสถานการณ์

2.7 ศึกษาหนังสือแต่ละตอน และให้วิจารณ์ อภิปราย ตั้งคำถาม หรือสรุปความ

กล่าวโดยสรุป วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด และเป็นการเรียนรู้ในบรรยากาศต่างๆ กัน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

แครสเซน (Krashen. 1995 : 16 – 19) ได้เสนอแนะการจัดชั้นเรียนในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. การฝึกร่วมกันทั้งชั้น โดยมีอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมการฝึกอย่างถูกต้อง เป็นการฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ การออกเสียง ได้แก่ การฝึกโดยวิธีเทียบแทนการฝึกถาม – ตอบ เป็นต้น

2. การฝึกเป็นคู่และเป็นกลุ่ม เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างอิสระโดยอาศัยกิจกรรม อาจารย์ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนและตรวจสอบความถูกต้อง การจัดกลุ่มผู้เรียนเวลาทำกิจกรรมควรจัดแบ่งผู้เรียนอย่างง่ายและสะดวกรวดเร็ว การจัดจับคู่หรือจัดกลุ่มไม่จำเป็นต้องมีจำนวนเท่ากันในแต่ละกลุ่ม ควรจัดตามสภาพของห้องเรียน กลุ่มใดมีจำนวนนักเรียน 3 คน ในเวลาทำกิจกรรมคู่อาจให้สลับกันฝึกภายในกลุ่มนั้น การจัดให้ผู้เรียนนั่ง

ในรูปเกือกม้าหรือตัวยู ช่วยให้ผู้เรียนเคลื่อนย้ายได้สะดวก ถ้าจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนมีมาก อาจจัดเป็นรูปเกือกม้าซ้อนกัน 2 แถว หรืออาจจัดเป็นรูปโค้ง การจัดให้ผู้เรียนนั่งแบบนี้ช่วยให้ผู้เรียน มองเห็นกันทุกคน และสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวกเวลาแบ่งกลุ่มย่อย

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (ม.ป.ป.) ได้เสนอแนวทางในการจัดห้องเรียนและรูปแบบ ของการจัดผู้เรียนในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. การสอนเป็นกลุ่มใหญ่ทั้งชั้น เป็นการทำกิจกรรมอย่างเดียวกันก่อนแล้วจึงแยกย้ายกันทำ กิจกรรมต่างๆ กันออกไป เช่น กลุ่มที่หนึ่งฝึกประโยค กลุ่มที่สองฝึกพูด และกลุ่มที่สามตอบคำถาม เป็นต้น การให้ลอกเลียนแบบบทสนทนาเริ่มเมื่อสอนเรื่องใหม่ ควรเป็นกลุ่มใหญ่ทั้งชั้นก่อน หลังจากนั้น จึงเรียกเป็นบางแถว หรือบางคนภายหลัง

2. การแบ่งกลุ่มย่อยเป็นการแบ่งครึ่งชั้นเรียนเพื่อจัดเกมส์แข่งขันกัน ทำให้ทุกคน มีส่วนร่วมในบทเรียน ถ้าจำนวนนักเรียนมากเกินไปก็อาจแบ่งกลุ่มให้เล็กลง ดังนี้

2.1 การแบ่งตามความสามารถ เมื่ออาจารย์ผู้สอนสอนไประยะหนึ่งอาจเห็นได้ชัดถึง ความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน และสามารถจัดกลุ่มเพื่อฝึกทักษะการใช้ภาษาได้ดี เช่น กลุ่มหนึ่ง ฝึกเขียนเรียงความ กลุ่มสอง ตอบคำถาม กลุ่มสาม ฝึกทำแบบฝึกหัดเติมคำ เป็นต้น

2.2 การแบ่งตามความสนใจ

2.3 การแบ่งตามเกณฑ์ที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด อาจแบ่งตามเดือนเกิด หรือ วันเกิด

3. การจับคู่ อาจารย์ผู้สอนควรจัดให้มีการฝึกปากเปล่า แบบเข้มข้น 5 นาที อาจารย์ฟังและ แก้ไขข้อผิดพลาด คู่ใดฝึกได้คล่องก่อนก็เลือกมาพูดก่อน

4. การจัดกิจกรรมอิสระ อาจารย์ผู้สอนอาจให้ทำงานเกี่ยวกับการอ่านและเขียน โดยทำใน สมุดแบบฝึกหัด ซึ่งเป็นการทำงานแบบรายบุคคล

5. การจัดกลุ่มผสม ผู้เรียนในห้องเดียวกันอาจทำกิจกรรมคนละอย่าง ครั้งหนึ่งอาจทำ กิจกรรมอย่างหนึ่ง อีกครั้งหนึ่งอาจทำการซ่อมเสริม เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การจัดชั้นเรียนในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถ ทำได้หลายรูปแบบ อาจจะอยู่ในรูปของการกระทำทั้งชั้น การกระทำเป็นกลุ่ม หรือการกระทำเป็นคู่ แต่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันเวลาทำกิจกรรม โดยฝึกให้ผู้เรียนมีการพูด-คุยเวลาทำกิจกรรม โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง และควรฝึกผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่เพื่อให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษาเสียก่อน แล้วค่อยแบ่งผู้เรียนเป็นคู่ๆ หรือเป็นกลุ่มย่อย ในการทำกิจกรรมต่อไป ซึ่งอาจแบ่งได้ตามความสามารถ หรือตามความสนใจ หรือตามเงื่อนไขที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบการศึกษาของ สายันต์ จูปะมัทธา (2539 : 105) ที่ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารโดยใช้หลัก Information Transfer ในการสอนภาษาอังกฤษหลักชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารที่ใช้หลักการถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้กิจกรรมที่กำหนดไว้ในหนังสือเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมบัติ สิริคงคาสกุล (2539 : 96) ได้ศึกษาผลการสอนกลวิธีในการสื่อสารที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนกลวิธีในการสื่อสารมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รัตติยา ภูมิสาวยดร (2540 : 98) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักการจัดกิจกรรมโดยอาศัยข้อมูลที่แตกต่างจากตำราเรียน (The Information Gap Principle) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใช้หลักการจัดกิจกรรมโดยอาศัยข้อมูลที่แตกต่างจากตำราเรียน (The Information Gap Principle) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามตำราเรียน

#### 4. ด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัตถุ สิ่งของ ภาพ เครื่องมือเครื่องใช้ ตัวบุคคล วิธีการ สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ในการประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เกิดความเข้าใจง่าย รวดเร็ว ชัดเจนยิ่งขึ้น สื่อการสอนมีชื่อเรียกต่าง ๆ กันไป เช่น อุปกรณ์การสอน อุปกรณ์การศึกษา เทคโนโลยีการสอน เทคโนโลยีการศึกษา สื่อทัศนศึกษา สื่อทัศนอุปกรณ์ แต่ปัจจุบันนิยมใช้คำว่า สื่อการเรียนการสอน เพราะมีความหมายกว้าง มิใช่หมายถึง เพียงสิ่งของที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน แต่หมายถึงทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต (กิตติมา ปรีดีติลล. 2532 : 68) สอดคล้องกับ ลัดดา สุขปรีดี (2533 : 62 - 63) กล่าวว่า การใช้สื่อเป็นการใช้ทรัพยากรในการเรียนรู้ให้กว้างขวางขึ้น การใช้เทคโนโลยีนั่นต้องการให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนจากแหล่งความรู้ที่กว้างขวาง ไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่เพียงอาจารย์ หรือตำราเรียนเท่านั้น แต่ควรคำนึงถึงความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Different) ในการเรียนรู้ในการใช้เทคโนโลยีของแต่ละคน ส่วน วาสนา ชาวหา (2533 : 15) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้สื่อการเรียนการสอนว่าช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้อัปชัน เพราะทำให้เกิดความคิดรวบยอด (Conceptual Thinking) เกิดความหมายที่ชัดเจนแก่ผู้เรียน และช่วยส่งเสริมความคิด การแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งช่วยเพิ่มความสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้นี้เป็นศูนย์กลางความสนใจ ทำให้ผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็น และมีส่วนร่วมในการเรียนเป็นอย่างดีเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ในการใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ในปัจจุบัน

สื่อการเรียนภาษาอังกฤษมีหลายอย่าง ทั้งสื่อในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สื่อภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ เพราะการได้รับสื่อต่างๆ ที่นอกเหนือไปจากสื่อในห้องเรียนจะมีประโยชน์เนื่องจากเป็นตัวป้อนในการพัฒนาทักษะภาษาได้ นอกจากนั้น อำภา บุญช่วย (2537 : 98) กล่าวถึง สื่อการเรียนการสอนที่ใช้กันมาก คือ สื่อที่ใช้ในการพูดและการเขียน ต่อมาได้มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ ในปัจจุบันพบว่ามีสื่อการเรียนการสอนมากมายหลายชนิด เพราะ สื่อการเรียนการสอน คือมือที่สามของอาจารย์ ดังนั้น บทบาทของสื่อการเรียนการสอนในบทเรียนจึงเป็นตัวกลางในการให้ข้อมูลความรู้ หรือ สิ่งบอกกล่าวแก่ผู้เรียน แต่การใช้สื่อการเรียนการสอนให้ได้ผลนั้น ต้องเลือกสื่อการเรียนการสอนตรงกับจุดประสงค์ของเนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน ส่วนมอร์โร เค (Morrow K. 1981 : 9 - 12) กล่าวถึง การเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น อาจารย์ผู้สอนควรใช้สื่อประกอบการสอนไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ หรือ ท่าทาง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดตามกระบวนการเรียนรู้และเกิดความเข้าใจตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และแครชเชน (Krashen. 1982 : 32) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะภาพยนตร์ต่างประเทศ จะช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถสร้างความคิดและสร้างจินตนาการเริ่มแรกอย่างถูกต้อง ทำให้เกิดความคิดรวบยอดเป็นอย่างเดียวกัน และมีอิทธิพลต่อเจตคติของผู้เรียนด้วย นอกจากนั้น สื่อการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมระหว่างบทเรียนมากที่สุด คือ การนำบทความต่างๆ (Articles) มาแสดงความคิดเห็นโดยให้ผู้เรียนมีการโต้เถียงและ อภิปราย จะนำมาซึ่งการพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียนเช่นเดียวกัน เดลูกา (Deluca. 1991 : 9 - 12) กล่าวถึง การใช้กิจกรรมแก้ปัญหาในการสอนวิชาเทคโนโลยีศึกษาว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ควรใช้สื่อประกอบการสอน เช่น สื่อประสม (Multimedia) ชุดสื่อการเรียนการสอน (Instructional Material Package : IMP)

กล่าวโดยสรุป สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรเลือกใช้สื่อ ให้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนการสอน จะทำให้สามารถพัฒนาการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบการศึกษาของ บุญสม ศิริทานนท์. (2529 - 218). สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 แผนการเรียนวิชาอาชีพศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตการศึกษา 5 พบว่า ครูผู้สอนขาดประสบการณ์ในการใช้สื่อการเรียนการสอน ขาดงบประมาณในการจัดหาสื่อ ทำให้เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์การปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถฝึกปฏิบัติจริงอย่างทั่วถึง ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนจึงไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

รสริน วรธนะภัก (2531 : 169 - 170) ที่ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความสามารถ ด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อ นอกห้องเรียน เช่น ตำรา English for You หรือการศึกษาจากโปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการสอน CAI (Computer Assisted Instruction) ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสูงกว่าการใช้สื่อในห้องเรียน

### 5. ด้านการวัดและประเมินผลภาษาเพื่อการสื่อสาร

การวัดและประเมินผลภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งวัดความสามารถทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้ง 4 ด้าน คือการฟัง พูด อ่าน และเขียนร่วมกับการวัดและประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน ตลอดจนการวัดและประเมินผลทั้งภาคปฏิบัติและทฤษฎี

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญกระบวนการหนึ่งของการจัดการศึกษา เพราะ ทำให้ทราบถึงการจัดการเรียนการสอนว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด และยังแสดงถึงผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนของผู้เรียนว่า บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนในรายวิชานั้นหรือไม่ โดยทั่วไปแล้วอาจารย์ สามารถวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนได้หลายแบบ เช่น การทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม การปฏิบัติงานของผู้เรียนซึ่งแสดงถึงความสามารถของผู้เรียน การวัดและประเมินผล ต้องกระทำกันอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเพื่อให้อาจารย์ได้มีโอกาสรปรับปรุง การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (พนัส หันนาคินทร์. 2524 : 199 - 200) นอกจากนั้น พิตร ทองชั้น (2524 : 4 - 6) การวัดและการประเมินผลเป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับ มาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปธรรมคือจะแสดงผลของการวัดออกมาเป็นตัวเลขเพื่อแสดงว่า ผู้เรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใดจากที่ได้เรียนไปแล้ว การวัดและการประเมินผลจึงเป็นหน้าที่ของอาจารย์ ผู้สอนที่ต้องทำการวัดและประเมินผลว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใดหรือต้องปรับปรุงแก้ไข ดังนั้น ผู้บริหารของสถานศึกษามีส่วนรับผิดชอบในเรื่องการวัดและประเมินผล หน้าที่ของผู้บริหาร เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา มีดังนี้

1. เพื่อทราบผลการเรียนของผู้เรียนและผลการสอนของครู-อาจารย์ผู้สอน
2. เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนขั้นและจัดแบ่งผู้เรียนตามความสามารถ
3. เพื่อเป็นหลักฐานในการรายงานผลให้ผู้ปกครองผู้เรียนทราบ
4. เพื่อสถิติอื่นๆ ทางการศึกษา

การวัดและประเมินผลการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบหนึ่งของการจัดการศึกษาและทำให้สามารถติดตามผลการปฏิบัติว่าได้ผลตรงตาม เป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ดังนั้น หลักสูตร วิธีการสอน และการวัดและประเมินผล จึงเป็น องค์ประกอบสำคัญที่มีความเกี่ยวข้องกันโดยตลอด นอกจากนั้น การวัดและประเมินผลชี้ให้เห็น ข้อบกพร่องหรือปัญหาต่างๆ ในการเรียนการสอน ทำให้เกิดการแก้ไขเปลี่ยนแปลง เพื่อให้การเรียน การสอนได้ผลเต็มที่ (ดาร์ส สีหวิระชาติ. 2542 : 2)

นอกจากนั้น ชวนพิศ บุญจำรัส. (2542 : 18) แบ่งการประเมินผล ออกเป็นดังนี้

1. การประเมินแบบอิงกลุ่ม การประเมินแบบนี้เชื่อว่า บุคคลมีความแตกต่างกัน ดังนั้น การประเมินผลแบบนี้จึงยึดถือคนส่วนใหญ่หรือกลุ่มใหญ่ในการเปรียบเทียบ โดยพิจารณาจากคะแนนของแต่ละคนกับคะแนนของคนอื่นภายในกลุ่ม

2. การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ ให้ความสำคัญที่เนื้อหา ดังนั้น ผู้เรียนควรจะเรียนรู้ให้ได้เกณฑ์ขั้นต่ำที่ยอมรับว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้ว คือร้อยละ 80 ของเนื้อหารายวิชาที่ได้เรียนรู้

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่าการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเป็นกลไกเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนพัฒนาไปตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดหรือไม่ อีกทั้งยังเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนและปรับปรุงการสอนของครู-อาจารย์ผู้สอนให้ดีขึ้น จึงจำเป็นที่ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจในระเบียบการวัดและประเมินผลซึ่งในปีการศึกษา 2546 วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพใช้หลักสูตรใหม่ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)พุทธศักราช 2545 ดังนี้ (วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ. 2546 : 51)

1. ให้สถานศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบในการประเมินผลการเรียน  
2. ให้สถานศึกษาประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชาตามระบบหน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาให้ถือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

3. ให้สถานศึกษาวัดและประเมินระหว่างภาคการศึกษาได้ตามความเหมาะสมและทำการประเมินผลเป็นรายวิชาเมื่อสิ้นสุดภาคการเรียน หรือสิ้นสุดการเรียนหรือการปฏิบัติงานเพื่อนำผลการวัดมาประเมินร่วมกัน

4. ให้หน่วยงานต้นสังกัดร่วมกับสถานศึกษาในสังกัด ดำเนินการส่งเสริมคุณภาพและควบคุมมาตรฐานการอาชีวศึกษา

สำหรับการวัดและประเมินผลการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1(ปวส. 1) กำหนดให้แสดงผลการเรียนในแต่ละรายวิชา ดังนี้

|                |        |                  |          |
|----------------|--------|------------------|----------|
| 80 คะแนนขึ้นไป | เกรด 4 | 75 - 79 คะแนน    | เกรด 3.5 |
| 70 - 74 คะแนน  | เกรด 3 | 65 - 69 คะแนน    | เกรด 2.5 |
| 60 - 64 คะแนน  | เกรด 2 | 55 - 59 คะแนน    | เกรด 1.5 |
| 50 - 54 คะแนน  | เกรด 1 | ต่ำกว่า 50 คะแนน | เกรด 0   |

ส่วนการวัดและประเมินผลการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 (ปวส.2) ให้แสดงผลการเรียนในแต่ละรายวิชาเหมือนเดิม คือต่ำกว่า 50 คะแนน (เกรด 0) 50-59 คะแนน (เกรด 1) 60-69 (เกรด 2) 70-79 (เกรด 3) และ 80 คะแนนขึ้นไป(เกรด 4)

กล่าวโดยสรุป การวัดและประเมินผลเป็นกลไกเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนพัฒนาไปตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดหรือไม่ รวมทั้งเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนและปรับปรุงการสอนของครู-อาจารย์ผู้สอนให้ดีขึ้น

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบการศึกษาของ โรไมน์ (Romine. 1974 : 139 - 140) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้บริหารในมหาวิทยาลัยที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการวัดและประเมินผล พบว่า การวัดและประเมินผลเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับและเป็นการเสริมแรงให้การเรียนรู้โดยการนำข้อดีและข้อบกพร่องมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ธารี วารีสัต (2537 : 217 - 218) ได้ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทเกษตรกรรม ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า การวัดและการประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และได้มีการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

ณัฐ จุลสุวรรณ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ สายวิชาชีพในเรือนจำกลางคลองเปรม เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน พบว่า อาจารย์ผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน

## การจัดการศึกษาในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ

ประวัติวิทยาลัย(วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ. 2536 : 3)

วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ที่ตั้งเลขที่ 1 หมู่ 6 ถนนเลียบคลองสองแขวงสามวาตะวันตก เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร มีปรัชญาว่า บริการดี มีวินัย ใฝ่คุณธรรม เลิศล้ำวิชาการ เป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทางแห่งแรกของกรมอาชีวศึกษาที่เปิดสอนสาขาธุรกิจโรงแรมและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นหลัก เพื่อผลิตกำลังคนระดับกลางด้านบริหารธุรกิจและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2536 มีพื้นที่ประมาณ 56 ไร่ โดยในปีการศึกษา 2540 วิทยาลัยเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)เป็นปีแรก ในสาขาวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 7 ห้อง มีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 278 คน และในปีการศึกษา 2541 วิทยาลัยได้เริ่มเปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ในประเภทวิชาพาณิชยกรรม ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ สาขาวิชาการโรงแรมและบริการ และสาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว จำนวนทั้งหมด 8 ห้อง มีนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 719 คน และในปีการศึกษา 2546 วิทยาลัยเปิดสอนทั้งภาคปริกติและระบบทวิภาคี มีนักศึกษาทั้งระดับประกาศนียบัตร(ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง(ปวส.)ประมาณ 45 ห้อง จำนวนนักศึกษาทั้งสิ้นประมาณ 1,700 คน (วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ. 2546 : 17-19)

### วิสัยทัศน์และภารกิจ

1. วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครมีวิสัยทัศน์(Vision) เน้นที่องค์การการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ เพื่อผลิตกำลังคนระดับกลางด้านบริหารธุรกิจและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

2. วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครปฏิบัติการกิจ(Mission)หลักดังนี้

2.1 จัดการศึกษาประเภทวิชาบริหารธุรกิจและประเภทอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งในระดับ ปวช.และ ปวส. ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล มุ่งให้ผู้เรียนมีหัวใจบริการ(Service Minded) รักและหวงแหนสิ่งแวดล้อมที่ดีและศิลปวัฒนธรรมไทย

2.2 จัดหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ ในวิชาชีพหลักและวิชาชีพรอง(Multiskill)เพื่อเพิ่มโอกาสในการเลือกประกอบวิชาชีพ

2.3 จัดการศึกษามุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถ และมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ ส่งเสริมภาษาต่างประเทศอื่นอีก 1 ภาษา สำหรับใช้ในการติดต่อสื่อสารในอาชีพได้เป็นอย่างดี

2.4 ร่วมมือและประสานกับสถานประกอบการชุมชนในการวางแผนการศึกษา การใช้ทรัพยากรที่คุ้มค่า การให้บริการทางวิชาชีพเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

2.5 จัดให้มีการวิเคราะห์ วิจัย มีระบบตรวจสอบ ติดตาม ประเมินคุณภาพทางการศึกษา ทั้งจากหน่วยงานภายใน และหน่วยงานกลาง

### การจัดการศึกษา

แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) ภาคปกติ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ได้แก่สาขาวิชา
2. พาณิชยกรรม ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่สาขาวิชาการโรงแรมและบริการ และสาขาวิชา
3. การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว รับผู้เรียนที่สำเร็จ การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)หรือเทียบเท่า
4. เข้าศึกษาต่อหลักสูตร 3 ปี

ในสาขาวิชาพาณิชยกรรม เมื่อเรียนครบหลักสูตรชั้นปีที่ 1 จะได้เลือกเรียนกลุ่มวิชา ตามความถนัดในชั้นปีที่ 2 ได้แก่ กลุ่มวิชาการบัญชี กลุ่มวิชาการตลาด กลุ่มวิชาการเลขานุการ และกลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

นอกจากระดับ ปวช. ภาคปกติ วิทยาลัยยังเปิดสอน ปวช. ระบบทวิภาคี ประเภทวิชา พาณิชยกรรมสาขาพาณิชยกรรม และสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก รับผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3) หรือเทียบเท่าศึกษาต่อหลักสูตร 3 ปี ส่วนการศึกษาในระบบทวิภาคี เป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา กับสถานประกอบการโดยสถานศึกษามีหน้าที่จัดการสอนวิชาพื้นฐาน วิชาทฤษฎีและการปฏิบัติเบื้องต้น การฝึกวิชาชีพส่วนใหญ่สถานประกอบการเป็นผู้ดำเนินการ เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.)และประกาศนียบัตรรับรองความสามารถจากสถานประกอบการ

2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ภาคปกติ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกระบบทวิภาคี ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ สาขาวิชาการโรงแรมและบริการ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ระบบทวิภาคี ได้แก่ สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก สาขาวิชาการโรงแรมและบริการ และสาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว รับผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6) สายวิชาชีพ(ปวช.) และสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษานอกโรงเรียน(กศน.) (วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ. 2546 : 19 )

### 1. ความสำคัญของภาษาอังกฤษในประเทศไทย

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการสมัยใหม่ ทำให้สังคมโลกเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนในภูมิภาคต่างๆ ของโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น ดังนั้น การสื่อสารและการสร้างความเข้าใจจึงมีความสำคัญมาก (ไพฑูรย์ สินลารัตน์. 2538 : 3) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อตัวผู้เรียน และต่อประเทศชาติ ทางด้านผู้เรียนนั้นสามารถนำไปใช้แสวงหาความรู้ใหม่ๆ และนำไปใช้ประโยชน์ในการติดต่อกับบุคคลต่างชาติ อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้ ในส่วนของประเทศชาตินั้นเป็นที่ยอมรับว่าการได้อาศัยความรู้ใหม่ๆ ที่มีอยู่มากมายในภาษาต่างประเทศมาประกอบกับความรู้นี้จะช่วยให้นักเรียนมีความรอบรู้กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งมีส่วนช่วยให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าตามลำดับ (สมิตรา อังวิณกุล. 2540 : 12) ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันอย่างกว้างขวางทั่วโลก ดังที่ ไนส์บิต (Naisbitt. 1994 : 26) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษากลางในการสื่อสารของมวลมนุษยชาติ เพราะในปัจจุบันมีคนพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติหรือเป็นภาษาที่สองถึง 1,000 ล้านคน อีกทั้งร้อยละ 60 ของรายการวิทยุในโลกนี้ ออกอากาศเป็นภาษาอังกฤษร้อยละ 70 ของไปรษณีย์ภัณฑ์ในโลกนี้ต้องจำหน่ายซองเป็นภาษาอังกฤษ และร้อยละ 80 ของข้อมูลที่จัดเก็บอยู่ในคอมพิวเตอร์บันทึกเป็นภาษาอังกฤษ

ในประเทศไทย ภาษาอังกฤษมีบทบาทในฐานะภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง โอกาสที่คนไทยจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนั้น ขึ้นอยู่กับหน้าที่การงานและชีวิตประจำวันที่อยู่ ในสังคมนั้น การรู้ภาษาแม่ภาษาเดียวนับว่า ไม่เพียงพอที่จะดำรงชีวิตอยู่ในโลกแห่งความก้าวหน้าได้ ทำให้ความจำเป็นของคนไทยที่จะต้องเข้าใจข่าวสารเรื่องราวต่างๆ ตลอดจนการสื่อสารที่เป็นภาษาอังกฤษ จึงเพิ่มมากขึ้น ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดี จึงได้เปรียบในด้านการสื่อสาร สามารถเข้าใจความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติ และวัฒนธรรมของชนชาติอื่น ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ และทันต่อเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของโลก ทำให้สามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

(กึ่งมน ทวีชาติวิทยากุล. 2541 : 66) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้คนไทยต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเกือบตลอดเวลาอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง เพราะจากรายการทีวี วิทยุ ภาพยนตร์ สื่อสิ่งพิมพ์ ตำราวิชาการต่างๆ สินค้า อาหาร และระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า อินเทอร์เน็ต(Internet) ต้องมีภาษาอังกฤษอยู่ด้วย(บัญชา อึ้งสกุล. 2540 : 63 - 70) นอกจากนั้น สมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล (2543 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในอนาคตว่า “รัฐบาลได้แก้ไขพระราชบัญญัติ การลงทุนให้ต่างชาติเข้ามาถือหุ้นได้เกินตามร้อยละ 50 และในปี ค.ศ. 2006 ประเทศไทยจะต้องเปิด ตลาดการค้าเสรีตามเงื่อนไขขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization หรือ WTO) ซึ่งเมื่อถึงเวลานั้นผู้บริหารระดับสูงจะเป็นคนต่างประเทศ หากไม่เตรียมความพร้อมให้นักเรียนนักศึกษา และบุคลากร ในหน่วยงานต่างๆ จะทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารและว่างงานมากยิ่งขึ้น”

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีประโยชน์และมีความสำคัญต่อการศึกษาและการประกอบอาชีพ การเรียนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นสำหรับคนไทยและเยาวชน ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงได้รับความสนใจจากคนทั่วไปและเข้ามามีบทบาทในหลักสูตรทุกระดับชั้นเพื่อการศึกษาต่อหรือใช้ในการประกอบอาชีพ

## 2. โครงสร้างหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ประเภทวิชาบริหารธุรกิจและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง พุทธศักราช 2545 มีรายละเอียดดังนี้ (วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ. 2546 : 33)

กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาพื้นฐาน จำนวน 6 หน่วยกิต ประกอบด้วย

| รหัสวิชา  | ชื่อวิชา                              | ท-ป-น |
|-----------|---------------------------------------|-------|
| 3000-1201 | ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1 | 1-2-2 |
| 3000-1202 | ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2 | 1-2-2 |
| 3000-1203 | ภาษาอังกฤษพื้นฐาน                     | 1-2-1 |
| 3000-1204 | ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ                    | 1-2-1 |
| 3000-1209 | ภาษาอังกฤษสำหรับสถานประกอบการ         | 1-1-1 |
| 3000-1223 | ภาษาอังกฤษค้นคว้าอิสระ                | 1-1-1 |

กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาเลือกเสรีจำนวน 6 หน่วยกิต ประกอบด้วย

|           |                                             |       |
|-----------|---------------------------------------------|-------|
| 3212-2101 | ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว                | 2-2-3 |
| 3212-2102 | ภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์                  | 2-2-3 |
| 3212-2104 | ภาษาอังกฤษเพื่องานบริการอาหารและเครื่องดื่ม | 2-2-3 |
| 3212-2109 | ภาษาอังกฤษเพื่องานส่วนหน้า                  | 2-2-3 |

วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง(ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2545 โดยประเภทวิชาบริหารธุรกิจจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาพื้นฐาน คือ ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1(3000-1201) ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2 (3000-1202) ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (3000-1203 ) และภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (3000-1204) ไม่มีกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาเลือกเสรี

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาพื้นฐาน คือ ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1 (3000-1201) ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2 (3000-1202) ภาษาอังกฤษสำหรับสถานประกอบการ (3000-1209) และภาษาอังกฤษค้นคว้าอิสระ (3000-1223) สำหรับสาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวจะต้องเรียนวิชาเลือกเสรี คือ ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว (3212-2101) และภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ (3212-2102) และสาขาวิชาการโรงแรมและบริการเรียนวิชาเลือกเสรี คือ ภาษาอังกฤษเพื่องานบริการอาหารและเครื่องดื่ม (3212-2104) และ ภาษาอังกฤษเพื่องานส่วนหน้า (3212-2109)

### 3. การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

พุทธศักราช 2545 ของกรมอาชีวศึกษามีจุดประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ
2. เพื่อให้เข้าใจวัฒนธรรม สังคมตามบริบทที่พบ
3. เพื่อใช้กลยุทธ์ในการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา
4. เพื่อเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นเชื่อมโยงการฝึกปฏิบัติการฟัง พูด อ่าน และเขียน เรื่องราวเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน การแนะนำตนเอง ครอบครัว การถามและการให้ข้อมูลบุคคล วัน เวลา เหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน เสนอให้ความช่วยเหลือ การตอบรับ-ปฏิเสธ การพูดแทรกอย่างสุภาพ การใช้ภาษาและทำทางสื่อสารได้ถูกต้องตามมารยาทสังคมเหมาะสมกับกาลเทศะ ศึกษาความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย การใช้คำอ่าน สัญลักษณ์ แผนที่ ฯลฯ สามารถถ่ายโอนข้อมูลจากเรื่องที่อ่านและฟังมาสู่การเขียนและพูดได้ เข้าใจเกี่ยวกับวันสำคัญและประเพณีของเจ้าของภาษา การเรียนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีในห้องปฏิบัติการภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารได้(กรมอาชีวศึกษา. 2545 : 55)

วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพได้จัดวิชาทักษะพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในภาคการเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 2 หน่วยกิต 3 คาบต่อสัปดาห์ ตลอดระยะเวลา 20 สัปดาห์ (1 ภาคการศึกษา)

วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง(ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2545 โดยประเภทวิชาบริหารธุรกิจจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาพื้นฐาน คือ ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1(3000-1201) ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2 (3000-1202) ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (3000-1203 ) และภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (3000-1204) ไม่มีกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาเลือกเสรี

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาพื้นฐาน คือ ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1 (3000-1201) ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2 (3000-1202) ภาษาอังกฤษสำหรับสถานประกอบการ (3000-1209) และภาษาอังกฤษคันคว้าอิสระ (3000-1223) สำหรับสาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวจะต้องเรียนวิชาเลือกเสรี คือ ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว (3212-2101) และภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ (3212-2102) และสาขาวิชาการโรงแรมและบริการเรียนวิชาเลือกเสรี คือ ภาษาอังกฤษเพื่องานบริการอาหารและเครื่องดื่ม (3212-2104) และ ภาษาอังกฤษเพื่องานส่วนหน้า (3212-2109)

**3. การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ**  
พุทธศักราช 2545 ของกรมอาชีวศึกษามีจุดประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ
2. เพื่อให้เข้าใจวัฒนธรรม สังคมตามบริบทที่พบ
3. เพื่อใช้กลยุทธ์ในการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา
4. เพื่อเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นเชื่อมโยงการฝึกปฏิบัติการฟัง พูด อ่าน และเขียน เรื่องราวเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน การแนะนำตนเอง ครอบครัว การถามและการให้ข้อมูลบุคคล วัน เวลา เหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน เสนอให้ความช่วยเหลือ การตอบรับ-ปฏิเสธ การพูดแทรกอย่างสุภาพ การใช้ภาษาและทำทางสื่อสารได้ถูกต้องตามมารยาทสังคมเหมาะสมกับกาลเทศะ ศึกษาความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย การใช้คำอ่าน สัญลักษณ์ แผนที่ ฯลฯ สามารถถ่ายโอนข้อมูลจากเรื่องที่อ่านและฟังมาสู่การเขียนและพูดได้ เข้าใจเกี่ยวกับวันสำคัญและประเพณีของเจ้าของภาษา การเรียนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีในห้องปฏิบัติการภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารได้(กรมอาชีวศึกษา. 2545 : 55)

วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพได้จัดวิชาทักษะพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในภาคการเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 2 หน่วยกิต 3 คาบต่อสัปดาห์ ตลอดระยะเวลา 20 สัปดาห์ (1 ภาคการศึกษา)

## บทที่ 3

### วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ ได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

#### การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

##### ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 257 คน ประกอบด้วย 6 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชีจำนวน 40 คน สาขาวิชาการตลาดจำนวน 46 คน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจจำนวน 59 คน สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกจำนวน 33 คน สาขาวิชาการโรงแรมและบริการจำนวน 58 คน และสาขาวิชาการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยว จำนวน 21 คน

##### กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 257 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

#### การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ วารสาร ผลงานวิจัยและสิ่งพิมพ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2. ศึกษาเนื้อหาจากแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ วิชาภาษาอังกฤษของกิ่งแก้ว เอี่ยมแฉล้ม (2542 : 87– 95) ทศนีย์ ตรีธาร (2544 : 108 – 125 ) นุชนาฏ วยศศรี (2544 : 81– 94) ชุติพร เพียรช่าง (2544 : 133 – 139) วัชรรา หมดป้องตัว (2545 : 133 – 137) และบุปผาชาติ อุปลัมภ์นารกร (2546 : 118 – 126)

3. นำข้อมูลทั้งหมดมาสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 79 ข้อ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อพิจารณา และเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาและความชัดเจนของภาษา รวมทั้งความครอบคลุมของเนื้อหาในแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอนี้ และเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อพิจารณา ความสมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาในสังกัด สถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 1 จำนวน 50 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็น รายข้อ(Discrimination Power)โดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ 25 ของกลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ จากนั้นใช้ การทดสอบที (t – test) เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง คือ ข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 1.71 ขึ้นไปซึ่งถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์สูงไว้เป็นข้อคำถาม (Ferguson. 1981 : 180) ผลการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก พบว่า มีข้อคำถาม 70 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ (ภาคผนวก ค)

6. นำแบบสอบถามไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 46) แบบสอบถาม ทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.951(ภาคผนวก ค)

7. เมื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วได้นำไปใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

### ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร (ข้อที่ 1-10) ด้านอาจารย์ผู้สอน (ข้อที่ 11-20) ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน (ข้อที่ 21- 45) ด้านสื่อการเรียนการสอน (ข้อที่ 46 - 61) และด้านการวัดและประเมินผล (ข้อที่ 62 -70) รวมทั้งสิ้น 70 ข้อ แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scales) 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของไลเคิร์ท (Likert Scale) และในตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้านจะมีข้อความปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การให้คะแนนในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยกำหนดความหมายของคะแนน ดังนี้

|         |         |                          |
|---------|---------|--------------------------|
| คะแนน 5 | หมายถึง | ผู้ตอบเห็นด้วยมากที่สุด  |
| คะแนน 4 | หมายถึง | ผู้ตอบเห็นด้วยมาก        |
| คะแนน 3 | หมายถึง | ผู้ตอบเห็นด้วยปานกลาง    |
| คะแนน 2 | หมายถึง | ผู้ตอบเห็นด้วยน้อย       |
| คะแนน 1 | หมายถึง | ผู้ตอบเห็นด้วยน้อยที่สุด |

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

|                                   |         |                                                                 |
|-----------------------------------|---------|-----------------------------------------------------------------|
| ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21 – 5.00 | หมายถึง | ผู้ตอบเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด  |
| ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20 | หมายถึง | ผู้ตอบเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมาก        |
| ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 | หมายถึง | ผู้ตอบเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง    |
| ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 | หมายถึง | ผู้ตอบเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับน้อย       |
| ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80 | หมายถึง | ผู้ตอบเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด |

## การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ เพื่อขอความร่วมมือจากนักศึกษา ในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาจำนวน 257 คน ได้รับคืนและมีความสมบูรณ์จำนวน 257 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
3. ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปจากเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์

## การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษา โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยในข้อที่ 1 การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพโดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยในข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบที (t – test) ส่วนตัวแปร สาขาวิชาที่ศึกษา ผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' s Method )(Ferguson. 1981 : 190 – 308)
4. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด นำมาพิจารณารวบรวมข้อคิดเห็นเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย และนำไปประกอบการอภิปรายผลการวิจัย

## สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

### 1. สถิติพื้นฐาน

#### 1.1 ค่าความถี่

#### 1.2 ค่าร้อยละ

### 2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

#### 1.1 หาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามโดยใช้การทดสอบที (t – test)

(Ferguson. 1981 : 192)

#### 1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา

(Alpha – Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161)

### 3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบที

3.2 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร สาขาวิชาที่ศึกษา ผลการเรียนรู้วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ

## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจ และการท่องเที่ยวกรุงเทพ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียน การสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ผลการเรียนรู้วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และ พื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน

#### สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

|           |     |                                                               |
|-----------|-----|---------------------------------------------------------------|
| n         | แทน | จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง                                        |
| $\bar{X}$ | แทน | ค่าคะแนนเฉลี่ย                                                |
| S.D.      | แทน | ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน                                       |
| t         | แทน | ค่าที่ใช้ในการพิจารณาใน t – distribution                      |
| F         | แทน | ค่าที่ใช้ในการพิจารณาใน F – distribution                      |
| SS        | แทน | ผลบวกของค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง<br>(Sum of Squares) |
| MS        | แทน | ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)         |
| df        | แทน | ระดับชั้นแห่งความอิสระ (Degrees of Freedom)                   |
| p         | แทน | ความน่าจะเป็นสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน     |
| *         | แทน | มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05                                |

#### การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ จำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษา

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และ ด้านการวัดและประเมินผล วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบที สำหรับสาขาวิชาที่ศึกษา ผลการเรียนรู้วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และพื้นฐาน การศึกษาก่อนเข้าเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว เมื่อพบ ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ

ตอนที่ 4 การสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจ และการท่องเที่ยวกรุงเทพ

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ตัวแปรอิสระที่ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษา

| ตัวแปรอิสระ                                       | จำนวน (คน)<br>n = 257 | ร้อยละ |
|---------------------------------------------------|-----------------------|--------|
| เพศ                                               |                       |        |
| ชาย                                               | 44                    | 17.10  |
| หญิง                                              | 213                   | 82.90  |
| สาขาวิชาที่ศึกษา                                  |                       |        |
| การบัญชี                                          | 40                    | 15.50  |
| การตลาด                                           | 46                    | 17.90  |
| คอมพิวเตอร์ธุรกิจ                                 | 59                    | 23.00  |
| ธุรกิจค้าปลีก                                     | 33                    | 12.80  |
| การโรงแรมและบริการ                                | 58                    | 22.60  |
| การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว                         | 21                    | 8.20   |
| ผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ |                       |        |
| ได้เกรด 4                                         | 49                    | 19.10  |
| ได้เกรด 3 หรือ 3.5                                | 78                    | 30.34  |
| ได้เกรด 2 หรือ 2.5                                | 77                    | 29.96  |
| ได้เกรด 1 หรือ 1.5                                | 53                    | 20.60  |
| พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน                      |                       |        |
| สำเร็จการศึกษาจากสายสามัญ (ม. 6)                  | 71                    | 27.60  |
| สำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพ (ปวช.)                | 165                   | 64.20  |
| สำเร็จการศึกษาจากการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)       | 21                    | 8.20   |
| รวม                                               | 257                   | 100.00 |

จากตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง (ร้อยละ 82.90) เมื่อพิจารณาสาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า มีนักศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมากที่สุด (ร้อยละ 23.00) นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ เกรด 3 หรือ 3.5 (ร้อยละ 30.34) และมีพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน โดยสำเร็จการศึกษา จากสายวิชาชีพ(ปวช.) (ร้อยละ 64.20)

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 2-7

ตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน

| การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสาร<br>ภาษาอังกฤษ | n = 257   |      | ระดับความ<br>เหมาะสม |
|-----------------------------------------------------------------|-----------|------|----------------------|
|                                                                 | $\bar{X}$ | S.D. |                      |
| 1. ด้านหลักสูตร                                                 | 3.65      | 0.56 | มาก                  |
| 2. ด้านอาจารย์ผู้สอน                                            | 3.76      | 0.63 | มาก                  |
| 3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน                          | 3.45      | 0.64 | มาก                  |
| 4. ด้านสื่อการเรียนการสอน                                       | 3.36      | 0.82 | ปานกลาง              |
| 5. ด้านการวัดและประเมินผล                                       | 3.69      | 0.64 | มาก                  |
| โดยรวมทุกด้าน                                                   | 3.58      | 0.55 | มาก                  |

จากตาราง 2 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.58$ , S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ( $\bar{X} = 3.65$ , S.D. = 0.56) ด้านอาจารย์ผู้สอน ( $\bar{X} = 3.76$ , S.D. = 0.63) ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ( $\bar{X} = 3.45$ , S.D. = 0.64) และด้านการวัดและประเมินผล ( $\bar{X} = 3.69$ , S.D. = 0.64) ส่วนด้านสื่อการเรียนการสอน นักศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ( $\bar{X} = 3.36$ , S.D. = 0.82)

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร เป็นรายข้อ

| ข้อ | การจัดการเรียนการสอน<br>ด้านหลักสูตร                                                           | n = 257   |      | ระดับความ<br>เหมาะสม |
|-----|------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|----------------------|
|     |                                                                                                | $\bar{X}$ | S.D. |                      |
| 1   | เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพลักษณะการใช้งานจริงในสังคมปัจจุบัน                                   | 3.74      | 0.77 | มาก                  |
| 2   | เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ในการปฏิบัติงาน | 3.73      | 0.77 | มาก                  |
| 3   | เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้ นักศึกษา มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ                           | 3.68      | 0.80 | มาก                  |
| 4   | เนื้อหาวิชาสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อนำไปใช้อย่างเหมาะสม        | 3.72      | 0.80 | มาก                  |
| 5   | เนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องกัน                                                                  | 3.41      | 0.85 | มาก                  |
| 6   | เนื้อหาวิชาทันสมัย เหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบัน                                                 | 3.62      | 0.75 | มาก                  |
| 7   | เนื้อหาวิชามีส่วนช่วยให้นักศึกษาใช้ภาษาได้เหมาะสมตามกาลเทศะ                                    | 3.68      | 0.75 | มาก                  |
| 8   | เนื้อหาวิชามุ่งเน้นให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่น                       | 3.70      | 0.81 | มาก                  |
| 9   | เนื้อหาวิชาช่วยให้นักศึกษา สามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน                   | 3.74      | 0.81 | มาก                  |
| 10  | เนื้อหาวิชา ภาคทฤษฎีและปฏิบัติมีความสอดคล้องกัน                                                | 3.51      | 0.80 | มาก                  |
|     | รวม                                                                                            | 3.65      | 0.56 | มาก                  |

จากตาราง 3 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ด้านหลักสูตร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.65$  , S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านอาจารย์ผู้สอน เป็นรายข้อ

| ข้อ | การจัดการเรียนการสอน<br>ด้านอาจารย์ผู้สอน                                                 | n = 257   |      | ระดับความ<br>เหมาะสม |
|-----|-------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|----------------------|
|     |                                                                                           | $\bar{X}$ | S.D. |                      |
| 11  | อาจารย์มีความรู้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่สอน                                                   | 3.86      | 0.86 | มาก                  |
| 12  | อาจารย์มีทักษะทางการฟัง พูด อ่าน และเขียนเป็นอย่างดี                                      | 3.95      | 0.84 | มาก                  |
| 13  | อาจารย์มีความสามารถในการสอนกฎไวยากรณ์สู่การปฏิบัติ<br>ให้เข้าใจง่าย                       | 3.92      | 0.82 | มาก                  |
| 14  | อาจารย์มีความทุ่มเทในการสอน                                                               | 3.74      | 0.86 | มาก                  |
| 15  | เสียสละเวลาส่วนตัวอธิบายข้อสงสัยของนักศึกษา                                               | 3.75      | 0.88 | มาก                  |
| 16  | ให้กำลังใจเมื่อนักศึกษาประสบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ                                     | 3.82      | 0.87 | มาก                  |
| 17  | กระตุ้นให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมการเรียนอย่างต่อเนื่อง                                       | 3.60      | 0.81 | มาก                  |
| 18  | สอดแทรกอารมณ์ขันขณะสอนทำให้นักศึกษาไม่เบื่อหน่าย                                          | 3.60      | 0.92 | มาก                  |
| 19  | ให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง                                                        | 3.67      | 0.92 | มาก                  |
| 20  | สนใจหาความรู้ภาษาอังกฤษ เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาการเรียน<br>การสอน ให้กับนักศึกษาอย่างมีคุณภาพ | 3.75      | 0.84 | มาก                  |
|     | รวม                                                                                       | 3.76      | 0.63 | มาก                  |

จากตาราง 4 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.76$  , S.D.= 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายข้อ

| ข้อ | การจัดการเรียนการสอน<br>ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน                                                                         | n = 257   |      | ระดับความ<br>เหมาะสม |
|-----|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|----------------------|
|     |                                                                                                                                     | $\bar{X}$ | S.D. |                      |
| 21  | อาจารย์จัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางการเรียน โดยนักศึกษามีบทบาทแสดงออก และอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้แนะนำ                     | 3.60      | 0.80 | มาก                  |
| 22  | อาจารย์จัดการเรียนการสอนที่ให้นักศึกษามีความสุขสนุกสนาน เพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ                                          | 3.57      | 0.82 | มาก                  |
| 23  | จากการสอนแสดงว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอนมาล่วงหน้า อย่างเหมาะสม                                                                     | 3.79      | 0.76 | มาก                  |
| 24  | อาจารย์ชี้แจงจุดมุ่งหมายและขอบเขตของวิชาอย่างชัดเจน                                                                                 | 3.66      | 0.82 | มาก                  |
| 25  | อาจารย์มีการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการพูดคุยหรือเล่าเรื่องต่าง ๆ ก่อนเริ่มสอน                                                          | 3.62      | 0.86 | มาก                  |
| 26  | อาจารย์มีการทบทวนความรู้เดิมก่อนเริ่มสอนเนื้อหา ด้วยการถาม – ตอบ ปากเปล่าหรือทำแบบทดสอบ                                             | 3.62      | 0.88 | มาก                  |
| 27  | อาจารย์ สอนจากสิ่งที่ป็นรูปธรรมไปสู่นามธรรม เช่น ใช้รูปภาพ ก่อนสอนให้เข้าใจเรื่องราวที่เป็นหลักการต่าง ๆ                            | 3.47      | 0.89 | มาก                  |
| 28  | อาจารย์ยกตัวอย่างประกอบการอธิบายอย่างชัดเจน                                                                                         | 3.58      | 0.80 | มาก                  |
| 29  | อาจารย์ใช้คำถามกระตุ้นให้นักศึกษาคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง                                                                            | 3.64      | 0.83 | มาก                  |
| 30  | อาจารย์สรุปบทเรียนก่อนเลิกสอนแต่ละครั้ง                                                                                             | 3.52      | 0.91 | มาก                  |
| 31  | อาจารย์จัดกิจกรรมการสอน ที่ส่งเสริมให้นักศึกษากล้า                                                                                  | 3.52      | 0.88 | มาก                  |
| 32  | อาจารย์จัดกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง ฯลฯ เพื่อให้นักศึกษานำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้จริง | 3.52      | 0.85 | มาก                  |
| 33  | มีการใช้เทคนิควิธีการสอนที่ทันสมัย เช่น การสอนผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือโทรศัพท์มือถือ                                                 | 3.14      | 1.20 | ปานกลาง              |

ตาราง 5 (ต่อ)

| ข้อ | การจัดการเรียนการสอน<br>ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน                               | n = 257   |      | ระดับความ<br>เหมาะสม |
|-----|-------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|----------------------|
|     |                                                                                           | $\bar{X}$ | S.D. |                      |
| 34  | มีการมอบหมายงานให้ปฏิบัติจริงโดยจำลองเหตุการณ์ให้นักศึกษาได้ใช้บทสนทนา                    | 3.43      | 0.93 | มาก                  |
| 35  | มีแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมให้นักศึกษาทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น                          | 3.60      | 0.82 | มาก                  |
| 36  | มีจิตวิทยาในการเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารเหมาะสมและง่ายต่อการเข้าใจ                         | 3.61      | 0.82 | มาก                  |
| 37  | มีการจัดกิจกรรมเสริม เช่น ทำโปสเตอร์หรือการ์ดอวยพรเป็นภาษาอังกฤษในเทศกาลปีใหม่            | 3.19      | 1.04 | ปานกลาง              |
| 38  | มีการเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนรู้                         | 3.52      | 0.92 | มาก                  |
| 39  | มีการส่งเสริมกิจกรรมกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้นักศึกษาได้คิดร่วมกันและช่วยเหลือกัน           | 3.57      | 0.89 | มาก                  |
| 40  | มีการจัดซ่อมเสริมนอกเวลาเรียนสำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่อนมาก                  | 3.18      | 1.17 | ปานกลาง              |
| 41  | มีการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน เช่น ทำบัตรคำภาษาอังกฤษติดฝาผนัง | 2.93      | 1.18 | ปานกลาง              |
| 42  | มีการจัดแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษ                                                         | 3.06      | 1.14 | ปานกลาง              |
| 43  | มีการจัดแข่งขันร้องเพลงสากล                                                               | 3.05      | 1.19 | ปานกลาง              |
| 44  | ให้การสนับสนุนให้นักศึกษาเห็นความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ                                | 3.52      | 1.02 | มาก                  |
| รวม |                                                                                           | 3.45      | 0.62 | มาก                  |

จากตาราง 5 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.45$  , S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่ พบว่า นักศึกษาเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้น ข้อที่นักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลางมี 6 ข้อ คือ ข้อ 33 มีการใช้เทคนิควิธีสอนที่ทันสมัย เช่น การสอนผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือโทรศัพท์มือถือ ( $\bar{X} = 3.14$  , S.D. = 1.20) ข้อ 37 มีการจัดกิจกรรมเสริม เช่น ทำโปสเตอร์หรือการ์ดอวยพรเป็น

ภาษาอังกฤษในเทศกาลปีใหม่ ( $\bar{X} = 3.19$  , S.D. = 1.04) ข้อ 40 มีการจัดซ่อมเสริมนอกเวลาเรียน  
สำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่อนมาก ( $\bar{X} = 3.18$  , S.D. = 1.17) ข้อ 41 มีการให้ผู้เรียน  
มีส่วนร่วมในการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน เช่น ทำบัตรคำภาษาอังกฤษติดฝาผนัง ( $\bar{X} = 2.93$  ,  
S.D. = 1.18) ข้อ 42 มีการจัดแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษ ( $\bar{X} = 3.06$  , S.D. = 1.14) ข้อ 43  
มีการจัดแข่งขันร้องเพลงสากล ( $\bar{X} = 3.05$  , S.D. = 1.19)

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านสื่อการเรียนการสอน เป็นรายข้อ

| ข้อ | การจัดการเรียนการสอน<br>ด้านสื่อการเรียนการสอน                                                                    | n = 257   |      | ระดับความ<br>เหมาะสม |
|-----|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|----------------------|
|     |                                                                                                                   | $\bar{X}$ | S.D. |                      |
| 45  | สื่อการเรียนการสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้มีความทันสมัย                                                                | 3.40      | 0.95 | ปานกลาง              |
| 46  | ภาพยนตร์จากต่างประเทศที่นำมาชม ช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการฟัง                                                    | 3.21      | 1.17 | ปานกลาง              |
| 47  | เพลงสากลต่างประเทศที่นำมาเรียน ช่วยพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษา                                                    | 3.22      | 1.18 | ปานกลาง              |
| 48  | รายการแข่งขันถาม – ตอบปัญหาทางการศึกษาช่วยพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษา                                             | 3.23      | 1.04 | ปานกลาง              |
| 49  | บทเรียนจาก ซี ดี รวม ที่ใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเองช่วยพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษา                                  | 3.17      | 1.12 | ปานกลาง              |
| 50  | การนำรายการที่หลากหลายทางความคิด เช่น Interchange จากต่างประเทศช่วยพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษา                    | 3.22      | 1.09 | ปานกลาง              |
| 51  | บทสนทนาที่เกี่ยวกับการบริการในโรงแรมช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาให้ดีขึ้น                                      | 3.35      | 1.05 | ปานกลาง              |
| 52  | การออกเสียงตามเทปคลาสเซ็ทที่ใช้ในการเรียนช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาให้ดีขึ้น                                 | 3.54      | 1.06 | มาก                  |
| 53  | การใช้โปรแกรมจาก ซี ดี รวม เพื่อพัฒนาทักษะการพูด ช่วยให้นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องตามต้นแบบเจ้าของภาษา | 3.30      | 1.14 | ปานกลาง              |
| 54  | การอัดเสียงแนะนำตนเองในเทปคลาสเซ็ทช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษา                                                 | 3.47      | 1.15 | มาก                  |

ตาราง 6 (ต่อ)

| ข้อ | การจัดการเรียนการสอน<br>ด้านสื่อการเรียนการสอน                                                     | n = 257   |      | ระดับความ<br>เหมาะสม |
|-----|----------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|----------------------|
|     |                                                                                                    | $\bar{X}$ | S.D. |                      |
| 55  | การใช้เกมส์เป็นสื่อช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาให้ดีขึ้น                                        | 3.41      | 1.08 | มาก                  |
| 56  | นิตยสารภาษาอังกฤษ เช่น Looks และ Vogue มีส่วนช่วยจูงใจให้นักศึกษามีทักษะการอ่านดีขึ้น              | 3.34      | 1.09 | ปานกลาง              |
| 57  | หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ Nation Junior และ Student Weekly สามารถพัฒนาให้นักศึกษามีทักษะการอ่านดีขึ้น | 3.36      | 1.04 | ปานกลาง              |
| 58  | บทความ (Article) ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษาให้ดีขึ้น                 | 3.54      | 0.93 | มาก                  |
| 59  | การเขียนตามคำบอก (Dictation) จากเทปคลาสเซ็ท ช่วยพัฒนาทักษะการฟังและเขียนของนักศึกษาให้ดีขึ้น       | 3.36      | 0.99 | ปานกลาง              |
| 60  | การเขียนบทสนทนาโต้ตอบในเรื่องต่าง ๆ ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาให้ดีขึ้น                     | 3.70      | 0.85 | มาก                  |
| 61  | การเขียนเรียงความ (Essay) ในขณะที่เรียนช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาให้ดีขึ้น                  | 3.44      | 0.98 | มาก                  |
| รวม |                                                                                                    | 3.36      | 0.82 | ปานกลาง              |

จากตาราง 6 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ( $\bar{X} = 3.36$  , S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่ พบว่า นักศึกษาเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อที่นักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากมี 6 ข้อ คือ ข้อ 53 การใช้โปรแกรมจากซี ดี รวมเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ช่วยให้นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องตามต้นแบบเจ้าของภาษา ( $\bar{X} = 3.30$  , S.D. = 1.14) ข้อ 54 การอัดเสียงแนะนำตนเองในเทปคลาสเซ็ทช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษา ( $\bar{X} = 3.47$  , S.D. = 1.15) ข้อ 55 การใช้เกมส์เป็นสื่อช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาให้ดีขึ้น ( $\bar{X} = 3.41$  , S.D. = 1.08) ข้อ 58 บทความ (Article) ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษาให้ดีขึ้น ( $\bar{X} = 3.54$  , S.D. = 0.93) ข้อ 60 การเขียนบทสนทนาโต้ตอบในเรื่องต่าง ๆ ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาให้ดีขึ้น ( $\bar{X} = 3.70$  , S.D. = 0.85) ข้อ 61 การเขียนเรียงความ (Essay) ในขณะที่เรียนช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาให้ดีขึ้น ( $\bar{X} = 3.44$  , S.D. = 0.98)

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผล เป็นรายข้อ

| ข้อ | การจัดการเรียนการสอน<br>ด้านการวัดและประเมินผล                                 | n = 257   |      | ระดับความ<br>เหมาะสม |
|-----|--------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|----------------------|
|     |                                                                                | $\bar{X}$ | S.D. |                      |
| 62  | ข้อสอบที่ใช้วัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน                                         | 3.73      | 0.81 | มาก                  |
| 63  | การวัดและประเมินผลมีความยุติธรรม                                               | 3.70      | 0.82 | มาก                  |
| 64  | การวัดและประเมินผลมีมาตรฐานเป็นไปตามหลักการทางวิชาการ                          | 3.75      | 0.76 | มาก                  |
| 65  | การให้คะแนนมีหลักการและมาตรฐานที่ชัดเจนตรงตาม<br>ความมุ่งหมายของหลักสูตร       | 3.77      | 0.81 | มาก                  |
| 66  | อาจารย์มีการวัดผลพัฒนาการของนักเรียนระหว่างเรียน                               | 3.78      | 0.79 | มาก                  |
| 67  | มีการประเมินความสามารถของนักศึกษาในการสื่อสารจาก<br>การฟังและพูด               | 3.71      | 0.83 | มาก                  |
| 68  | มีการใช้วิธีการประเมินโดยการทดสอบข้อเขียนของนักศึกษา                           | 3.78      | 0.83 | มาก                  |
| 69  | มีการใช้วิธีการประเมินที่ครอบคลุมการวัดความสามารถของ<br>นักศึกษาในทุกทักษะ     | 3.71      | 0.82 | มาก                  |
| 70  | มีการจัดทำแฟ้มข้อมูลบุคคล (Portfolios) เพื่อบันทึกผลและ<br>พัฒนาการของผู้เรียน | 3.37      | 0.94 | ปานกลาง              |
|     | รวม                                                                            | 3.69      | 0.64 | มาก                  |

จากตาราง 7 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.69$ , S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่พบว่า นักศึกษาเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้น ข้อที่นักศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางมี 1 ข้อ คือ ข้อ 70 มีการจัดทำแฟ้มข้อมูลบุคคล (Portfolios) เพื่อบันทึกผลและพัฒนาการของผู้เรียน ( $\bar{X} = 3.37$ , S.D. = 0.94)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพโดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามตัวแปร เพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบที ส่วนตัวแปร สาขาวิชาที่ศึกษา ผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และ พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ ดังแสดงในตาราง 8 - 22

ตาราง 8 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ

| การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ | นักศึกษาชาย<br>(n = 44) |      |         | นักศึกษาหญิง<br>(n = 213) |      |         | t      | p    |
|-------------------------------------------------------------|-------------------------|------|---------|---------------------------|------|---------|--------|------|
|                                                             | $\bar{X}$               | S.D  | ระดับ   | $\bar{X}$                 | S.D  | ระดับ   |        |      |
| 1. ด้านหลักสูตร                                             | 3.67                    | 0.48 | มาก     | 3.64                      | 0.57 | มาก     | 0.238  | 0.81 |
| 2. ด้านอาจารย์ผู้สอน                                        | 3.80                    | 0.56 | มาก     | 3.75                      | 0.65 | มาก     | 0.488  | 0.63 |
| 3. ด้านวิธีสอนและ<br>กิจกรรมการเรียน<br>การสอน              | 3.45                    | 0.65 | มาก     | 3.46                      | 0.64 | มาก     | -0.024 | 0.98 |
| 4. ด้านสื่อการเรียน<br>การสอน                               | 3.24                    | 0.81 | ปานกลาง | 3.39                      | 0.82 | ปานกลาง | -1.074 | 0.28 |
| 5. ด้านการวัดและ<br>ประเมินผล                               | 3.69                    | 0.63 | มาก     | 3.69                      | 0.64 | มาก     | 0.00   | 1.00 |
| โดยรวมทุกด้าน                                               | 3.57                    | 0.48 | มาก     | 3.59                      | 0.56 | มาก     | -0.163 | 0.87 |

จากตาราง 8 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ  
โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

| การจัดการเรียนการสอน<br>เพื่อการสื่อสารภาษา<br>อังกฤษ | การบัญชี<br>(n = 40) |      |             | การตลาด<br>(n = 46) |      |             | คอมพิวเตอร์ธุรกิจ<br>(n = 59) |      |       | ธุรกิจค้าปลีก<br>(n = 33) |      |             | การโรงแรมและบริการ<br>(n = 58) |      |       | ธุรกิจท่องเที่ยว<br>(n = 21) |      |       |
|-------------------------------------------------------|----------------------|------|-------------|---------------------|------|-------------|-------------------------------|------|-------|---------------------------|------|-------------|--------------------------------|------|-------|------------------------------|------|-------|
|                                                       | $\bar{X}$            | S.D. | ระดับ       | $\bar{X}$           | S.D. | ระดับ       | $\bar{X}$                     | S.D. | ระดับ | $\bar{X}$                 | S.D. | ระดับ       | $\bar{X}$                      | S.D. | ระดับ | $\bar{X}$                    | S.D. | ระดับ |
| 1. ด้านหลักสูตร                                       | 3.75                 | 0.37 | มาก         | 3.33                | 0.46 | ปาน<br>กลาง | 3.69                          | 0.53 | มาก   | 3.29                      | 0.58 | ปาน<br>กลาง | 3.89                           | 0.59 | มาก   | 3.91                         | 0.39 | มาก   |
| 2. ด้านอาจารย์ผู้สอน                                  | 3.85                 | 0.51 | มาก         | 3.58                | 0.44 | มาก         | 3.74                          | 0.63 | มาก   | 3.36                      | 0.80 | ปาน         | 4.02                           | 0.68 | มาก   | 4.00                         | 0.36 | มาก   |
| 3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรม                              | 3.48                 | 0.48 | มาก         | 3.17                | 0.60 | ปาน         | 3.53                          | 0.61 | มาก   | 3.03                      | 0.58 | ปาน         | 3.74                           | 0.70 | มาก   | 3.64                         | 0.38 | มาก   |
| 4. ด้านสื่อการเรียนการสอน                             | 3.32                 | 0.62 | ปาน<br>กลาง | 3.11                | 0.85 | ปาน         | 3.55                          | 0.68 | มาก   | 2.55                      | 0.71 | น้อย        | 3.68                           | 0.79 | มาก   | 3.90                         | 0.57 | มาก   |
| 5. ด้านการวัดและประเมินผล                             | 3.65                 | 0.52 | มาก         | 3.48                | 0.55 | มาก         | 3.80                          | 0.60 | มาก   | 3.36                      | 0.75 | ปาน<br>กลาง | 3.91                           | 0.69 | มาก   | 3.92                         | 0.49 | มาก   |
| โดยรวมทุกด้าน                                         | 3.61                 | 0.37 | มาก         | 3.33                | 0.44 | ปาน<br>กลาง | 3.66                          | 0.51 | มาก   | 3.12                      | 0.52 | ปาน<br>กลาง | 3.85                           | 0.61 | มาก   | 3.87                         | 0.32 | มาก   |

จากตาราง 9 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด และธุรกิจค้าปลีก เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน และ ด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมปานกลาง นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนทุกด้าน มีความเหมาะสมในระดับมาก นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับน้อย ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเห็นชอบนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนนิเวศวิทยาที่กะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามผลการเรียนวิชาที่กะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

| การจัดการเรียนการสอน                   | เกรด 4<br>(n = 49) |      |           | เกรด 3 หรือ 3.5<br>(n = 78) |      |             | เกรด 2 หรือ 2.5<br>(n = 72) |      |             | เกรด 1 หรือ 1.5<br>(n = 58) |      |             |
|----------------------------------------|--------------------|------|-----------|-----------------------------|------|-------------|-----------------------------|------|-------------|-----------------------------|------|-------------|
|                                        | $\bar{X}$          | S.D. | ระดับ     | $\bar{X}$                   | S.D. | ระดับ       | $\bar{X}$                   | S.D. | ระดับ       | $\bar{X}$                   | S.D. | ระดับ       |
| 1. ด้านหลักสูตร                        | 4.07               | 0.53 | มาก       | 3.86                        | 0.44 | มาก         | 3.40                        | 0.41 | ปาน<br>กลาง | 3.22                        | 0.52 | ปาน<br>กลาง |
| 2. ด้านอาจารย์ผู้สอน                   | 4.21               | 0.57 | มากที่สุด | 3.94                        | 0.54 | มาก         | 3.61                        | 0.54 | มาก         | 3.30                        | 0.58 | ปาน<br>กลาง |
| 3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน | 3.88               | 0.57 | มาก       | 3.63                        | 0.55 | มาก         | 3.25                        | 0.60 | ปาน<br>กลาง | 3.08                        | 0.56 | ปาน<br>กลาง |
| 4. ด้านสื่อการเรียนการสอน              | 3.91               | 0.65 | มาก       | 3.35                        | 0.80 | ปาน<br>กลาง | 3.15                        | 0.77 | ปาน<br>กลาง | 3.04                        | 0.77 | ปาน<br>กลาง |
| 5. ด้านการวัดและประเมินผล              | 4.21               | 0.55 | มากที่สุด | 3.84                        | 0.52 | มาก         | 3.53                        | 0.51 | มาก         | 3.26                        | 0.68 | ปาน<br>กลาง |
| โดยรวมทุกด้าน                          | 4.05               | 0.49 | มาก       | 3.74                        | 0.44 | มาก         | 3.40                        | 0.44 | ปาน<br>กลาง | 3.18                        | 0.49 | ปาน<br>กลาง |

จากตาราง 10 นักศึกษาที่ได้เกรด 4 และนักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ได้เกรด 4 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก นักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก นักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนทุกด้าน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน

| การจัดการเรียนการสอน<br>วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการ<br>สื่อสารภาษาอังกฤษ | พื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน                 |      |             |                                                  |      |       |                                                  |      |             |
|---------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------|------|-------------|--------------------------------------------------|------|-------|--------------------------------------------------|------|-------------|
|                                                                     | สำเร็จการศึกษาสาย<br>สามัญ (ม.6)<br>(n = 71 ) |      |             | สำเร็จการศึกษาสาย<br>วิชาชีพ (ปวช.)<br>(n = 165) |      |       | สำเร็จการศึกษา<br>นอกโรงเรียน (กศน.)<br>(n = 21) |      |             |
|                                                                     | $\bar{X}$                                     | S.D. | ระดับ       | $\bar{X}$                                        | S.D. | ระดับ | $\bar{X}$                                        | S.D. | ระดับ       |
| 1. ด้านหลักสูตร                                                     | 3.68                                          | 0.47 | มาก         | 3.67                                             | 0.59 | มาก   | 3.38                                             | 0.47 | ปาน<br>กลาง |
| 2. ด้านอาจารย์ผู้สอน                                                | 3.78                                          | 0.57 | มาก         | 3.77                                             | 0.67 | มาก   | 3.61                                             | 0.58 | มาก         |
| 3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรม<br>การเรียนการสอน                          | 3.46                                          | 0.58 | มาก         | 3.47                                             | 0.67 | มาก   | 3.28                                             | 0.57 | ปาน<br>กลาง |
| 4. ด้านสื่อการเรียนการสอน                                           | 3.28                                          | 0.82 | ปาน<br>กลาง | 3.42                                             | 0.83 | มาก   | 3.22                                             | 0.74 | ปาน<br>กลาง |
| 5. ด้านการวัดและประเมินผล                                           | 3.72                                          | 0.58 | มาก         | 3.71                                             | 0.65 | มาก   | 3.48                                             | 0.72 | มาก         |
| โดยรวมทุกด้าน                                                       | 3.58                                          | 0.48 | มาก         | 3.61                                             | 0.58 | มาก   | 3.40                                             | 0.53 | ปาน<br>กลาง |

จากตาราง 11 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสายสามัญ (ม.6) และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาชีพ (ปวช.) มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษานอกโรงเรียน(กศน.) เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสายสามัญ (ม.6) เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาชีพ (ปวช.) เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษานอกโรงเรียน(กศน.) เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 12 การเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

| การจัดการเรียนการสอน                      | แหล่งความแปรปรวน | df  | SS     | MS   | F     | p    |
|-------------------------------------------|------------------|-----|--------|------|-------|------|
| 1 ด้านหลักสูตร                            | ระหว่างกลุ่ม     | 5   | 14.44  | 2.89 | 11.00 | .000 |
|                                           | ภายในกลุ่ม       | 251 | 65.93  | 0.26 |       |      |
|                                           | รวม              | 256 | 80.37  |      |       |      |
| 2 ด้านอาจารย์ผู้สอน                       | ระหว่างกลุ่ม     | 5   | 12.08  | 2.41 | 6.54  | .000 |
|                                           | ภายในกลุ่ม       | 251 | 92.71  | 0.36 |       |      |
|                                           | รวม              | 256 | 104.79 |      |       |      |
| 3 ด้านวิธีสอนและ<br>กิจกรรมการเรียนการสอน | ระหว่างกลุ่ม     | 5   | 15.26  | 3.85 | 8.47  | .000 |
|                                           | ภายในกลุ่ม       | 251 | 90.38  | 0.36 |       |      |
|                                           | รวม              | 256 | 105.64 |      |       |      |
| 4 ด้านสื่อการเรียน<br>การสอน              | ระหว่างกลุ่ม     | 5   | 38.68  | 7.73 | 14.44 | .000 |
|                                           | ภายในกลุ่ม       | 251 | 134.50 | 0.53 |       |      |
|                                           | รวม              | 256 | 173.18 |      |       |      |
| 5 ด้านการวัดและประเมินผล                  | ระหว่างกลุ่ม     | 5   | 9.95   | 1.99 | 5.17  | .000 |
|                                           | ภายในกลุ่ม       | 251 | 96.51  | 0.38 |       |      |
|                                           | รวม              | 256 | 106.46 |      |       |      |
| รวม                                       | ระหว่างกลุ่ม     | 5   | 16.12  | 3.22 | 12.90 | .000 |
|                                           | ภายในกลุ่ม       | 251 | 62.72  | 0.25 |       |      |
|                                           | รวม              | 256 | 78.84  |      |       |      |

จากตาราง 12 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบว่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ปรากฏผลดังตาราง 13 – 18

ตาราง 13 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

| สาขาวิชา          |           | การ<br>บัญชี | การ<br>ตลาด | คอมพิวเตอร์<br>ธุรกิจ | ธุรกิจ<br>ค้าปลีก | โรงแรม<br>และบริการ | ธุรกิจ<br>ท่องเที่ยว |
|-------------------|-----------|--------------|-------------|-----------------------|-------------------|---------------------|----------------------|
|                   | $\bar{X}$ | 3.61         | 3.33        | 3.66                  | 3.12              | 3.85                | 3.87                 |
| การบัญชี          | 3.61      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| การตลาด           | 3.33      |              |             |                       |                   | *                   | *                    |
| คอมพิวเตอร์ธุรกิจ | 3.66      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| ธุรกิจค้าปลีก     | 3.12      | *            |             | *                     |                   | *                   | *                    |
| โรงแรมและบริการ   | 3.85      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| ธุรกิจท่องเที่ยว  | 3.87      |              |             |                       |                   |                     |                      |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตาราง 13 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก นอกจากนั้น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและการบริการ และ การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 14 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

| สาขาวิชา          |           | การ<br>บัญชี | การ<br>ตลาด | คอมพิวเตอร์<br>ธุรกิจ | ธุรกิจ<br>ค้าปลีก | โรงแรม<br>และบริการ | ธุรกิจ<br>ท่องเที่ยว |
|-------------------|-----------|--------------|-------------|-----------------------|-------------------|---------------------|----------------------|
|                   | $\bar{X}$ | 3.75         | 3.33        | 3.69                  | 3.29              | 3.89                | 3.91                 |
| การบัญชี          | 3.75      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| การตลาด           | 3.33      | *            |             | *                     |                   | *                   | *                    |
| คอมพิวเตอร์ธุรกิจ | 3.69      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| ธุรกิจค้าปลีก     | 3.29      | *            |             | *                     |                   | *                   | *                    |
| โรงแรมและบริการ   | 3.89      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| ธุรกิจท่องเที่ยว  | 3.91      |              |             |                       |                   |                     |                      |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว กรุงเทพฯ ด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากกว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด และธุรกิจค้าปลีก ส่วนอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 15 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

| สาขาวิชา          |      | การ<br>บัญชี | การ<br>ตลาด | คอมพิวเตอร์<br>ธุรกิจ | ธุรกิจ<br>ค้าปลีก | โรงแรม<br>และบริการ | ธุรกิจ<br>ท่องเที่ยว |
|-------------------|------|--------------|-------------|-----------------------|-------------------|---------------------|----------------------|
|                   | X    | 3.85         | 3.58        | 3.74                  | 3.36              | 4.02                | 4.00                 |
| การบัญชี          | 3.85 |              |             |                       |                   |                     |                      |
| การตลาด           | 3.58 |              |             |                       |                   | *                   |                      |
| คอมพิวเตอร์ธุรกิจ | 3.74 |              |             |                       |                   |                     |                      |
| ธุรกิจค้าปลีก     | 3.36 | *            |             |                       |                   | *                   | *                    |
| โรงแรมและบริการ   | 4.02 |              |             |                       |                   |                     |                      |
| ธุรกิจท่องเที่ยว  | 4.00 |              |             |                       |                   |                     |                      |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว กรุงเทพฯ ด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก นอกจากนั้น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด ส่วนคนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 16 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

| สาขาวิชา          |           | การ<br>บัญชี | การ<br>ตลาด | คอมพิวเตอร์<br>ธุรกิจ | ธุรกิจ<br>ค้าปลีก | โรงแรม<br>และบริการ | ธุรกิจ<br>ท่องเที่ยว |
|-------------------|-----------|--------------|-------------|-----------------------|-------------------|---------------------|----------------------|
|                   | $\bar{X}$ | 3.48         | 3.17        | 3.53                  | 3.03              | 3.74                | 3.64                 |
| การบัญชี          | 3.48      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| การตลาด           | 3.17      |              |             |                       |                   | *                   |                      |
| คอมพิวเตอร์ธุรกิจ | 3.53      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| ธุรกิจค้าปลีก     | 3.03      |              |             | *                     |                   | *                   | *                    |
| โรงแรมและบริการ   | 3.74      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| ธุรกิจท่องเที่ยว  | 3.64      |              |             |                       |                   |                     |                      |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว กรุงเทพฯ ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่า การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากกว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก นอกจากนั้น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ เห็นว่า การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด ส่วนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 17 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

| สาขาวิชา          |           | การ<br>บัญชี | การ<br>ตลาด | คอมพิวเตอร์<br>ธุรกิจ | ธุรกิจ<br>ค้าปลีก | โรงแรม<br>และบริการ | ธุรกิจ<br>ท่องเที่ยว |
|-------------------|-----------|--------------|-------------|-----------------------|-------------------|---------------------|----------------------|
|                   | $\bar{X}$ | 3.32         | 3.11        | 3.55                  | 2.55              | 3.68                | 3.90                 |
| การบัญชี          | 3.32      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| การตลาด           | 3.11      |              |             |                       |                   | *                   | *                    |
| คอมพิวเตอร์ธุรกิจ | 3.55      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| ธุรกิจค้าปลีก     | 2.55      | *            |             | *                     |                   | *                   | *                    |
| โรงแรมและบริการ   | 3.68      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| ธุรกิจท่องเที่ยว  | 3.90      |              |             |                       |                   |                     |                      |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ด้านสื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากกว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก นอกจากนั้น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาวิชาการตลาด ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 18 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

| สาขาวิชา          |           | การ<br>บัญชี | การ<br>ตลาด | คอมพิวเตอร์<br>ธุรกิจ | ธุรกิจ<br>ค้าปลีก | โรงแรม<br>และบริการ | ธุรกิจ<br>ท่องเที่ยว |
|-------------------|-----------|--------------|-------------|-----------------------|-------------------|---------------------|----------------------|
|                   | $\bar{X}$ | 3.65         | 3.48        | 3.80                  | 3.36              | 3.91                | 3.92                 |
| การบัญชี          | 3.65      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| การตลาด           | 3.48      |              |             |                       |                   | *                   |                      |
| คอมพิวเตอร์ธุรกิจ | 3.80      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| ธุรกิจค้าปลีก     | 3.36      |              |             |                       |                   | *                   |                      |
| โรงแรมและบริการ   | 3.91      |              |             |                       |                   |                     |                      |
| ธุรกิจท่องเที่ยว  | 3.92      |              |             |                       |                   |                     |                      |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว กรุงเทพฯ ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด และธุรกิจค้าปลีก ส่วนคนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามผลการเรียน

| การจัดการเรียนการสอน                   | แหล่งความแปรปรวน | df  | SS     | MS    | F     | p    |
|----------------------------------------|------------------|-----|--------|-------|-------|------|
| 1. ด้านหลักสูตร                        | ระหว่างกลุ่ม     | 3   | 24.49  | 8.16  | 36.96 | .000 |
|                                        | ภายในกลุ่ม       | 253 | 55.89  | 0.22  |       |      |
|                                        | รวม              | 256 | 80.38  |       |       |      |
| 2. ด้านการจัดผู้สอน                    | ระหว่างกลุ่ม     | 3   | 25.60  | 8.53  | 27.26 | .000 |
|                                        | ภายในกลุ่ม       | 253 | 79.19  | 0.31  |       |      |
|                                        | รวม              | 256 | 104.79 |       |       |      |
| 3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน | ระหว่างกลุ่ม     | 3   | 21.97  | 7.32  | 22.13 | .000 |
|                                        | ภายในกลุ่ม       | 253 | 83.67  | 0.33  |       |      |
|                                        | รวม              | 256 | 105.64 |       |       |      |
| 4. ด้านสื่อการเรียนการสอน              | ระหว่างกลุ่ม     | 3   | 24.40  | 8.134 | 13.83 | .000 |
|                                        | ภายในกลุ่ม       | 253 | 148.78 | 0.58  |       |      |
|                                        | รวม              | 256 | 173.18 |       |       |      |
| 5. ด้านการวัดและประเมินผล              | ระหว่างกลุ่ม     | 3   | 26.03  | 8.67  | 27.28 | .000 |
|                                        | ภายในกลุ่ม       | 253 | 80.43  | 0.31  |       |      |
|                                        | รวม              | 256 | 106.46 |       |       |      |
| รวม                                    | ระหว่างกลุ่ม     | 3   | 24.07  | 8.02  | 37.06 | .000 |
|                                        | ภายในกลุ่ม       | 253 | 54.77  | 0.21  |       |      |
|                                        | รวม              | 256 | 78.84  |       |       |      |

จากตาราง 19 นักศึกษาที่มีผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบว่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ปรากฏผลดังตาราง 20 – 25

ตาราง 20 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวม จำแนกตามผลการเรียน

| ผลการเรียน         | $\bar{X}$ | เกรด 4 | เกรด 3<br>หรือ 3.5 | เกรด 2<br>หรือ 2.5 | เกรด 1<br>หรือ 1.5 |
|--------------------|-----------|--------|--------------------|--------------------|--------------------|
|                    |           | 4.05   | 3.74               | 3.40               | 3.18               |
| ได้เกรด 4          | 4.05      |        |                    |                    |                    |
| ได้เกรด 3 หรือ 3.5 | 3.74      | *      |                    |                    |                    |
| ได้เกรด 2 หรือ 2.5 | 3.40      | *      | *                  |                    |                    |
| ได้เกรด 1 หรือ 1.5 | 3.18      | *      | *                  |                    |                    |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 นักศึกษาที่มีผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ได้เกรด 4 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 นักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 นอกจากนั้น นักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 ส่วนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 21 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร จำแนกตามผลการเรียน

| ผลการเรียน         | $\bar{X}$ | เกรด 4 | เกรด 3<br>หรือ 3.5 | เกรด 2<br>หรือ 2.5 | เกรด 1<br>หรือ 1.5 |
|--------------------|-----------|--------|--------------------|--------------------|--------------------|
|                    |           | 4.07   | 3.86               | 3.40               | 3.22               |
| ได้เกรด 4          | 4.07      |        |                    |                    |                    |
| ได้เกรด 3 หรือ 3.5 | 3.86      |        |                    |                    |                    |
| ได้เกรด 2 หรือ 2.5 | 3.40      | *      | *                  |                    |                    |
| ได้เกรด 1 หรือ 1.5 | 3.22      | *      | *                  |                    |                    |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 นักศึกษาที่มีผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ได้เกรด 4 และนักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 22 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามผลการเรียน

| ผลการเรียน         | X    | เกรด 4 | เกรด 3 หรือ 3.5 | เกรด 2 หรือ 2.5 | เกรด 1 หรือ 1.5 |
|--------------------|------|--------|-----------------|-----------------|-----------------|
|                    |      | 4.21   | 3.94            | 3.61            | 3.30            |
| ได้เกรด 4          | 4.21 |        |                 |                 |                 |
| ได้เกรด 3 หรือ 3.5 | 3.94 |        |                 |                 |                 |
| ได้เกรด 2 หรือ 2.5 | 3.61 | *      | *               |                 |                 |
| ได้เกรด 1 หรือ 1.5 | 3.30 | *      | *               | *               |                 |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 นักศึกษาที่มีผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ได้เกรด 4 และนักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 นอกจากนั้น นักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 ส่วนอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 23 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามผลการเรียน

| ผลการเรียน         | $\bar{X}$ | เกรด 4 | เกรด 3 หรือ 3.5 | เกรด 2 หรือ 2.5 | เกรด 1 หรือ 1.5 |
|--------------------|-----------|--------|-----------------|-----------------|-----------------|
|                    |           | 4      | หรือ 3.5        | หรือ 2.5        | หรือ 1.5        |
|                    | $\bar{X}$ | 3.88   | 3.63            | 3.25            | 3.08            |
| ได้เกรด 4          | 3.88      |        |                 |                 |                 |
| ได้เกรด 3 หรือ 3.5 | 3.63      |        |                 |                 |                 |
| ได้เกรด 2 หรือ 2.5 | 3.25      | *      | *               |                 |                 |
| ได้เกรด 1 หรือ 1.5 | 3.08      | *      | *               |                 |                 |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 นักศึกษาที่มีผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ได้เกรด 4 และนักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 ส่วนคนอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 24 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามผลการเรียน

| ผลการเรียน         | X    | เกรด 4 | เกรด 3 หรือ 3.5 | เกรด 2 หรือ 2.5 | เกรด 1 หรือ 1.5 |
|--------------------|------|--------|-----------------|-----------------|-----------------|
|                    |      | 3.91   | 3.35            | 3.15            | 3.04            |
| ได้เกรด 4          | 3.91 |        |                 |                 |                 |
| ได้เกรด 3 หรือ 3.5 | 3.35 | *      |                 |                 |                 |
| ได้เกรด 2 หรือ 2.5 | 3.15 | *      |                 |                 |                 |
| ได้เกรด 1 หรือ 1.5 | 3.04 | *      | *               |                 |                 |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 นักศึกษาที่มีผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ด้านสื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ได้เกรด 4 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 นักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 นอกจากนั้น นักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ในระดับมากกว่า นักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 ส่วนคนอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 25 การทดสอบเป็นรายคู่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามผลการเรียน

| ผลการเรียน         | $\bar{X}$ | เกรด 4 | เกรด 3 หรือ 3.5 | เกรด 2 หรือ 2.5 | เกรด 1 หรือ 1.5 |
|--------------------|-----------|--------|-----------------|-----------------|-----------------|
|                    |           | 4.21   | 3.84            | 3.53            | 3.26            |
| ได้เกรด 4          | 4.21      |        |                 |                 |                 |
| ได้เกรด 3 หรือ 3.5 | 3.84      | *      |                 |                 |                 |
| ได้เกรด 2 หรือ 2.5 | 3.53      | *      | *               |                 |                 |
| ได้เกรด 1 หรือ 1.5 | 3.26      | *      | *               |                 |                 |

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 25 นักศึกษาที่มีผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดย นักศึกษาที่ได้เกรด 4 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมมากกว่า นักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 นักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และ นักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 นอกจากนั้น นักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เห็นว่าการจัดการเรียน การสอนมีความเหมาะสมมากกว่า นักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 ส่วนผู้อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 26 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา  
ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตาม  
พื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน

| การจัดการเรียนการสอน                       | แหล่งความ<br>แปรปรวน | df  | SS     | MS   | F    | p    |
|--------------------------------------------|----------------------|-----|--------|------|------|------|
| 1. ด้านหลักสูตร                            | ระหว่างกลุ่ม         | 2   | 1.64   | 0.82 | 2.64 | .073 |
|                                            | ภายในกลุ่ม           | 254 | 78.74  | 0.31 |      |      |
|                                            | รวม                  | 256 | 80.38  |      |      |      |
| 2. ด้านอาจารย์ผู้สอน                       | ระหว่างกลุ่ม         | 2   | 0.53   | 0.26 | 0.64 | .525 |
|                                            | ภายในกลุ่ม           | 254 | 401.26 | 0.41 |      |      |
|                                            | รวม                  | 256 | 104.79 |      |      |      |
| 3. ด้านวิธีสอนและ<br>กิจกรรมการเรียนการสอน | ระหว่างกลุ่ม         | 2   | 0.62   | 0.31 | 0.75 | .473 |
|                                            | ภายในกลุ่ม           | 254 | 105.02 | 0.41 |      |      |
|                                            | รวม                  | 256 | 105.64 |      |      |      |
| 4. ด้านสื่อการเรียน<br>การสอน              | ระหว่างกลุ่ม         | 2   | 1.35   | 0.67 | 1.00 | .368 |
|                                            | ภายในกลุ่ม           | 254 | 171.83 | 0.67 |      |      |
|                                            | รวม                  | 256 | 173.18 |      |      |      |
| 5. ด้านการวัดและประเมินผล                  | ระหว่างกลุ่ม         | 2   | 1.09   | 0.54 | 1.32 | .269 |
|                                            | ภายในกลุ่ม           | 254 | 105.37 | .41  |      |      |
|                                            | รวม                  | 256 | 106.46 |      |      |      |
| รวม                                        | ระหว่างกลุ่ม         | 2   | 0.83   | 0.41 | 1.35 | .261 |
|                                            | ภายในกลุ่ม           | 254 | 78.01  | 0.30 |      |      |
|                                            | รวม                  | 256 | 78.84  |      |      |      |

จากตาราง 26 นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ  
การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและ  
การท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 การสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ดังนี้

#### 1. ด้านหลักสูตร

1.1 ควรเพิ่มเนื้อหารายวิชาและจำนวนชั่วโมงในการเรียนภาษาต่างประเทศให้มากขึ้นตามลำดับ

1.2 ควรพัฒนาและปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้มีความทันสมัยเพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

1.3 ควรประเมินเนื้อหาวิชาในหลักสูตรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

#### 2. ด้านอาจารย์ผู้สอน

2.1 ควรเพิ่มจำนวนผู้สอนที่ทรงคุณวุฒิเพื่อช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรจัดให้มีงบประมาณในการสนับสนุนให้ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตามลำดับ

2.3 ควรให้ผู้สอนแนะนำการเรียนนอกชั่วโมง

#### 3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

3.1 ควรมีตำราประกอบการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.2 ควรจัดกิจกรรมการแสดงให้นักศึกษาที่เรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษได้พัฒนาทักษะการพูดมากขึ้น

#### 4. ด้านสื่อการเรียนการสอน

4.1 ควรปรับปรุงสื่อที่ชำรุดอย่างเร่งด่วน

4.2 ควรเพิ่มอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย

#### 5. ด้านการวัดและประเมินผล

5.1 ควรแจ้งข้อบกพร่องในการวัดและประเมินผลทุกครั้ง

5.2 ควรให้โอกาสนักศึกษาในการสอบแก้ตัว

## บทที่ 5

### สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

#### ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน

#### วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 257 คน ประกอบด้วย นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีจำนวน 40 คน สาขาวิชาการตลาดจำนวน 46 คน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 59 คน สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกจำนวน 33 คน สาขาวิชาการโรงแรมและบริการจำนวน 58 คน และสาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวจำนวน 21 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ 5 ด้าน จำนวน 70 ข้อ ด้านหลักสูตร (ข้อที่ 1 - 10) ด้านอาจารย์ผู้สอน (ข้อที่ 11 - 20) ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน (ข้อที่ 21 - 44) ด้านสื่อการเรียนการสอน (ข้อที่ 45 - 61) และด้านการวัดและประเมินผล (ข้อที่ 62 - 70) ในตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้านจะมีแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.951

ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามจำนวน 257 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา และมีความสมบูรณ์ จำนวน 257 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

## การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปร เพศ โดยการทดสอบที ส่วน สาขาวิชาที่ศึกษา ผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ

3. สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ใน 5 ด้าน ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยการเสนอข้อมูลเชิงบรรยาย

## สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนด้านสื่อการเรียนการสอน นักศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียน สรุปได้ดังนี้

2.1 นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก นอกจากนี้ นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย

2.2.1 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรมและ  
บริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตรว่า  
มีความเหมาะสมในระดับมากกว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด และธุรกิจค้าปลีก

2.2.2 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอนว่า มีความเหมาะสมในระดับมากกว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก นอกจากนั้น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด

2.2.3 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านวิธีสอนและ กิจกรรมการเรียนการสอนว่ามีความเหมาะสม ในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาธุรกิจ ค้าปลีก นอกจากนี้ นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ เห็นว่าการจัดการเรียน การสอนมีความเหมาะสม ในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด

2.2.4 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรม และบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอนว่า มีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก นอกจากนี้ นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด

2.2.5 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลว่า มีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด และธุรกิจค้าปลีก

2.3 นักศึกษาที่มีผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ได้เกรด 4 เห็นว่าการจัดการเรียน การสอนโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 นักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 นอกจากนั้น นักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และ นักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อ การสื่อสารภาษาอังกฤษต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และ ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย

#### 2.3.1 นักศึกษาที่ได้เกรด 4 และ นักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5

มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและ กิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลว่ามีความเหมาะสมในระดับมากกว่า นักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 นอกจากนั้น นักศึกษาที่ได้เกรด 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลว่ามีความเหมาะสมในระดับ มากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 ส่วนนักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 มีความคิดเห็นต่อการจัด การเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอนว่า มีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 นอกจากนั้นนักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอนว่า มีความเหมาะสม ในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5

2.4 นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัด การเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและ การท่องเที่ยวกรุงเทพโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

## การอภิปรายผล

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ พบประเด็นสำคัญซึ่งผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวม และเป็นรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ เป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทางแห่งแรกของกรมอาชีวศึกษาที่เปิดสอนธุรกิจการโรงแรมและสาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นหลัก เพื่อผลิตกำลังคนระดับกลาง โดยเริ่มเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ในปี พ.ศ. 2541 ซึ่งการจัดการศึกษาเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะความสามารถและประสบการณ์ในวิชาชีพหลัก และวิชาชีพรอง (Multiskill) รวมทั้งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารในอาชีพได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอนมีความทุ่มเทในการถ่ายทอดความรู้ และกระตุ้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยให้กำลังใจ และให้ความสนใจแก่นักศึกษาอย่างทั่วถึงเมื่อนักศึกษาประสบปัญหาในขณะเรียน ซึ่งส่งผลต่อวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษาชอบวิธีการสอน มีความสุขในขณะเรียน กล้าแสดงออก และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมด้านต่างๆ ทำให้การวัดและประเมินผลสามารถทำได้โดยครอบคลุมความสามารถของนักศึกษาในการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารทุกด้าน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของบุปผาชาติ อุปถัมภ์นารากร (2546 : 89) ที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์และการละครในหลักสูตรปริญญาตรี ของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ตามทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา พบว่า อาจารย์และนักศึกษามีทัศนะต่อการจัดการเรียนการสอน โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านหลักสูตร นักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ปัจจุบันแนวโน้มจุดมุ่งหมายในเนื้อหาวิชามีความชัดเจนมากกว่าในอดีต ดังที่ สังเวียน สฤณีกุล (2521 : 31) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่ให้ความสำคัญกับทักษะภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างแท้จริง แต่ไปเน้นการใช้กฎไวยากรณ์มากกว่า และปราณี กุลละวณิชย์ (2521 : 46) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เอื้อต่อการประกอบอาชีพมากนัก หลักสูตรกว้างเกินไป และไม่ต่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษา แต่ปัจจุบันเนื้อหาวิชามีความชัดเจนและสมจริงในการฝึกปฏิบัติงานของจุดมุ่งหมายในหลักสูตรและเป้าหมาย

ของการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเนื้อหาวิชาในหลักสูตรสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและการปฏิบัติงาน นอกจากนั้น เนื้อหาวิชา มีส่วนช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อนำไปใช้ได้เหมาะสม นอกจากนั้น ออลไรท์ (Alwright, 1978 : 167) กล่าวว่า ความสามารถในการสื่อสารเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในการเรียนการสอน ผู้เรียนควรได้ฝึกฝนในขณะที่เรียน เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อุมพร สกลรักษ์ (2540 : 91) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์มีความทุ่มเทในการสอน มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติให้เข้าใจง่ายขึ้น และอาจารย์มีความสนใจหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาอย่างมีคุณภาพ ซึ่งต่างจากในอดีต ดังที่ สังเวียน สฤตติกุล (2521 : 3) กล่าวว่า ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนมากไม่เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่มีความสามารถในการอ่านไวยากรณ์เท่านั้น และ ปราณี กุลวณิชย์ (2521 : 46) กล่าวว่า ครูผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ขาดความสนใจในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ผลการศึกษาของ ประสิทธิ์ บัวแย้ม (2540 : 16) ที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ของครูมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า อาจารย์ผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อำนวย นาคทัต (2540 : 81- 91) พบว่า ในการพัฒนาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคระยองให้มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน ขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอน ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กิ่งแก้ว เอี่ยมแจ่ม (2542 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ตามทัศนะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีทัศนะต่อการจัดการเรียนการสอนด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ได้จัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ในการฝึกปฏิบัติทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีอาจารย์เป็นผู้แนะนำ รวมทั้งจัดกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษากล้าแสดงออก และมีความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้ เข้าใจจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการเรียนภาษา และเห็นคุณค่าและประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังที่ ฟีนอคเซียโร และ โบโนโม

(Finocchiaro and Bonomo. 1973 : 24 - 25) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมควรเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner Centered) ในการเรียนรู้ผู้เรียนทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร หรือใช้ทำทางประกอบจะทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ ชูชาติ หงษ์ขาว (2542 : 52 - 53) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับชั้นปีที่ 5 สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัด หนองบัวลำภู พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายในวิชาภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้ อย่างแท้จริง และสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ สายันต์ จูปะมัตถา (2539 : 105) ที่ได้ศึกษา ผลการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารโดยใช้หลัก Information Transfer ในการสอนภาษาอังกฤษหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารที่ใช้ หลักการถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมที่กำหนดไว้ในหนังสือเรียน รวมทั้งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ รัตติยา ภูมิสายคร (2540 : 98) ที่ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใช้หลักการจัดกิจกรรมโดยอาศัยข้อมูลที่แตกต่างจากตำราเรียน(The Information Gap Principle) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใช้หลักการจัดกิจกรรม โดยอาศัยข้อมูลที่แตกต่างจากตำราเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอน ตามตำราเรียน ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ ทศนีย์ ตรีธาร (2544 : บทคัดย่อ) ที่ได้ ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรอุตสาหกรรม ศาสตร์บัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อ การจัดการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน นักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ มีความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ เป็นวิทยาลัยใหม่ ทำให้การจัดทำสื่อต่าง ๆ ตลอดจนอุปกรณ์การใช้สื่อที่จำเป็นอาจมีไม่พร้อม รวมทั้ง วิทยาลัยขาดงบประมาณในการจัดซื้อ นอกจากนี้ สื่อการเรียนการสอนบางสื่อ ที่นำมาใช้ในการเรียน วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่จะพัฒนาการอ่าน เช่น นิตยสารภาษาอังกฤษ มีความยากเกินไปสำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) และหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ Nation Junior และ Student Weekly ไม่สามารถจูงใจให้นักศึกษา เห็นความสำคัญในการที่จะรับสื่อ ดังที่ แครชเชน (Krashen. 1982 : 32) กล่าวว่า สื่อการเรียน การสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความรู้ทักษะและประสบการณ์ ผู้สอนต้องเลือกใช้สื่อให้เหมาะสม กับการเรียนการสอน โดยเฉพาะสื่อภาพยนตร์จากต่างประเทศจะช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในด้าน การฟัง พูด อ่าน และเขียนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รสริน วรธนธนะภัก (2531 : 169 - 170) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อนอกห้องเรียน เช่น ตำรา English for You หรือการศึกษาจากโปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการสอน CAI (Computer Assisted Instruction) ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ในการเขียนสูงกว่าการใช้สื่อในห้องเรียน ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กิ่งแก้ว เอี่ยมแจ่ม (2542 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา สภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ตามทัศนะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีทัศนะต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอนว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุปผาชาติ อุปถัมภ์นรากร (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์และการละครในหลักสูตรปริญญาตรี ของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ตามทัศนะของอาจารย์และ นักศึกษา พบว่า นักศึกษามีทัศนะต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอนว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

1.5 ด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการจัดการเรียนการสอนมีการประเมิน ความสามารถของนักศึกษาครอบคลุมทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือการฟัง พูด อ่าน และเขียน การให้คะแนนมีหลักการและมาตรฐานที่ชัดเจนตรงตามความมุ่งหมายของหลักสูตร รวมทั้งการวัด และประเมินผลมีความยุติธรรม ดังที่ ดำรัส สีหวิรัชชาติ (2542 : 2) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญของการจัดการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการจัดการศึกษา และทำให้สามารถติดตามผลการปฏิบัติงานว่าได้ผลตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ดังนั้น หลักสูตร วิธีการสอน การวัดและประเมินผลจึงเป็นองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวโยงกันโดยตลอด นอกจากนั้น การวัดและประเมินผลชี้ให้เห็นข้อบกพร่องหรือปัญหาต่างๆ ในการเรียนการสอน ทำให้เกิดการแก้ไข เปลี่ยนแปลงเพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลเต็มที่ อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้ ไม่สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ กิ่งแก้ว เอี่ยมแจ่ม (2542 : 70) ที่ได้ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน ของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ตามทัศนะ ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีทัศนะต่อการจัดการเรียน ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับ ปานกลาง และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรณพร จัตราทอง (2546 : 120) ที่ได้ศึกษา การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ และพื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน ผลการศึกษา พบว่า

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ได้รับรู้สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เหมือนกันทุกด้าน นอกจากนั้นถึงแม้ว่า จำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง(ปวส.) ภาคเรียนที่ 1 ในปี พ.ศ. 2546 ที่เรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีนักศึกษาชายจำนวน 44 คน และ นักศึกษาหญิงจำนวน 213 คน คิดเป็นอัตราส่วน คือ 1: 5 หรือ ร้อยละ 82.90 เป็นนักศึกษาหญิงแต่ความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน เพราะดูจากค่าคะแนนเฉลี่ยนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนที่ใกล้เคียงกัน อาจเป็นเพราะอยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกัน และในขณะที่เรียนสามารถทำกิจกรรมร่วมกันได้โดยไม่มีการแบ่งแยก ทำให้นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้รับประสบการณ์ในลักษณะเดียวกัน ดังนั้นความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ จึงไม่แตกต่างกัน ดังที่ วิชัย สีมะพ (2544 : 9) กล่าวไว้ในงานวิจัยว่า มนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน หรือเสมอภาคทางกฎหมายและทางการเมือง และผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จันทรเพ็ญ หงษ์ทอง (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า นิสิตแพทย์ชายและนิสิตแพทย์หญิง มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์โดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชา การบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด และธุรกิจค้าปลีก ทั้งนี้จะเป็นเพราะ นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพเป็นนักศึกษาที่ไม่สามารถสอบผ่านการคัดเลือกในสถาบันการศึกษาอื่นๆ ได้ นักศึกษาเหล่านี้จะเลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก เพราะ สองสาขาวิชานี้ไม่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากเหมือนกับ

สาขาวิชาอื่นๆ นอกจากนั้น นักศึกษาบางส่วนมีความรู้ต่ำมากในด้านวิชาการ โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้น ทำให้นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ดังที่ วิลลา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 59 - 60) กล่าวว่า องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ความรู้ของผู้สอน บรรยากาศการเรียนการสอนจะเป็นตัวสนับสนุนพัฒนาการของนักศึกษา ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้น บุคลิกภาพและอุปนิสัยของนักศึกษาแต่ละคนจะมีส่วนทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

2.2.1 ด้านหลักสูตร นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาดและธุรกิจค้าปลีก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เนื้อหาวิชาที่สอนมีความยากเกินไปสำหรับนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด และธุรกิจค้าปลีก ที่มีพื้นฐานการศึกษาทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก นอกจากนั้น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่ทำงานแล้วแต่เข้าศึกษาต่อเพื่อปรับวุฒิ การศึกษา ดังนั้น นักศึกษาจึงไม่ได้เข้าเรียนทุกชั่วโมงตามตารางสอนที่กำหนด ทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่องจึงส่งผลให้เรียนไม่รู้เรื่องและไม่ชอบวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในที่สุด สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ วัชร หมดปองตัว (2545 : 118) ที่ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเกษมโปลีเทคนิค พบว่า นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกการตลาด มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างในระดับมากกว่านักศึกษาวิชาบัญชี และ คอมพิวเตอร์ธุรกิจเช่นเดียวกัน

2.2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก นอกจากนั้น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากกว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษที่ตรงกับสาขาที่นักศึกษาเรียนเพื่อนำไปใช้ในการฝึกงานระหว่างเรียน หรือสามารถประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้จริงอีกทางหนึ่ง นอกจากนั้น อาจารย์ผู้สอนมีความคิดสร้างสรรค์และมีความทุ่มเทในการสอน มีความเป็นกันเองเปิดโอกาสให้นักศึกษาถามหรือแสดงความคิดเห็นในขณะเรียน ดังที่ มิลเลอร์ (Miller. 1987 : 40-41) กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ควรมีความกระตือรือร้นในการสอน มีความคิดสร้างสรรค์ ไม่สอนเฉพาะแต่ในหนังสือเท่านั้น แต่ควรหากิจกรรมหรือประสบการณ์มาสอนและมีความรู้อย่างลึกซึ้งในวิชาที่สอน

### 2.2.3 ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชา

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก นอกจากนั้น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่า อาจารย์ผู้สอน มีการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการพูดคุยหรือเล่าเรื่องต่างๆก่อนเริ่มสอน รวมทั้งให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมให้กล้าคิดกล้าแสดงออก เพื่อให้นักศึกษาต้องการที่จะสื่อสาร โดยไม่มีการแทรกแซงจากผู้สอน ทำให้นักศึกษามีความสุขกับการเรียนการสอน ดังที่ ฮาร์เมอร์ (Harmer, 1983 : 44 - 45) และซาวิยอน (Savignon, 1991 : 32) กล่าวว่า ลักษณะของกิจกรรมเพื่อการสื่อสารนั้นต้องสร้างกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนต้องการสื่อสาร และกิจกรรมมีความหลากหลายให้ผู้เรียนมีความรู้สึกอิสระในการเลือกทำกิจกรรม ผู้สอนไม่ไปเกี่ยวข้องหรือแก้ไขข้อผิดพลาดระหว่างร่วมกิจกรรมแต่ประเมินผลครั้งสุดท้ายที่กิจกรรมเสร็จสิ้น

### 2.2.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรมและบริการ เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก นอกจากนั้น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรมและบริการ และการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว เห็นว่า การเล่นเกมส์ หรือ การเรียนรู้จากเทปคลาสเซ็ท และ ซี ดี รอม เป็นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอน ทำให้นักศึกษามีแหล่งความรู้กว้างขวางขึ้น ดังที่ ลัดดา สุขปรีดี (2533 : 62 - 63) กล่าวว่า สื่อไม่จำกัดอยู่เพียงอาจารย์ หรือตำราเรียนแต่ควรคำนึงถึงความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Different) ที่จะสนใจในการเรียนรู้จากสื่อต่างกัน และ วาสนา ชาวหา (2533 : 15) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนจะช่วยให้เกิดความคิดรวบยอด (Conceptual Thinking) เกิดความหมายที่ชัดเจน ในกระบวนการคิดส่งผลให้คุณภาพการเรียนรู้ดีขึ้น

### 2.2.5 ด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชา

การโรงแรมและบริการ เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาดและธุรกิจค้าปลีก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การวัดและประเมินผล มีการประเมินผลครอบคลุมทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน และ มีการวัดและประเมินผลในขณะที่เรียน ซึ่งนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ เป็นนักศึกษาที่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอและเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแตกต่างจากนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาดและธุรกิจค้าปลีก ซึ่งต้องทำงานด้วยเรียนด้วยไม่มีเวลา

ในการเข้าชั้นเรียน และขาดการส่งงานหรือขาดสอบทำให้นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาดและธุรกิจค้าปลีก ไม่ชอบแนวทางในการวัดและประเมินผล จึงเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมในระดับ น้อยกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ

### 2.3 นักศึกษาที่มีผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวม และเป็นรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยนักศึกษาที่ได้เกรด 4 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 นักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 นอกจากนั้น นักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่ได้เกรด 4 และนักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เป็นนักศึกษาที่เรียนอยู่ในเกณฑ์เรียนดี หรือ ดีมาก นักศึกษาส่วนใหญ่ มีความรับผิดชอบในการเรียน และสามารถปฏิบัติงานตามคำสั่งของอาจารย์ผู้สอนได้ครบถ้วน เห็นคุณค่า และประโยชน์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความเข้าใจในการเข้าร่วมทำกิจกรรมทุกชนิด ชอบการแข่งขันและการยอมรับซึ่งเป็นวิธีการเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการวัดและประเมินผล จะทำให้นักศึกษาทำข้อสอบได้และประสบผลสำเร็จจากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังที่ ปริญญา เกื้อหนุน (2539 : 96 - 99) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนด้วยการฟังตนเองเป็นรูปแบบวิธีการเรียนที่ช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น โดยนักศึกษาที่ได้รับการสอนดังกล่าว จะชอบทำกิจกรรม ชอบทำงาน ชอบการเรียนที่เน้นความรู้ที่เป็นรายละเอียด ชอบการแข่งขันและยอมรับในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีความคิดสร้างสรรค์ เห็นความสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และ สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2526 : 25) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนการสอน คือ คุณภาพการสอน เวลาที่ใช้ในการเรียน ความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกันและมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

2.3.1 ด้านหลักสูตร นักศึกษาที่ได้เกรด 4 และนักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารทั้ง 4 ด้านคือการฟัง พูด อ่าน และเขียน ทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันและในการปฏิบัติงานได้ ดังที่ สุมิตร คุณานุกร (2523 : 23) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นกระบวนการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อช่วยให้เกิดการพัฒนาการไปตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

2.3.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาที่ได้เกรด 4 และนักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 นอกจากนั้น นักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาเห็นว่า อาจารย์สอนเข้าใจง่ายขึ้น ให้ความสนใจและเสียสละเวลาส่วนตัวอธิบายข้อสงสัยให้กับนักศึกษาทุกคน ดังที่ ทิพวัลย์ มาแสง (2532 : 8,12) กล่าวว่า คุณลักษณะของอาจารย์ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ต้องจูงใจให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้ อาจารย์ ผู้สอน ควรสังเกต จดจำ สิ่งต่างๆ รอบตัว รวมทั้งปัญหาในตัวผู้เรียนแต่ละบุคคล เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้ตรงตามศักยภาพ และควรเป็นกำลังใจให้คำปรึกษาเพื่อให้การใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารดำเนินต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.3 ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาที่ได้เกรด 4 และนักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่ได้เกรด 4 และนักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เห็นว่าผู้สอนมีจิตวิทยาในการเลือกใช้ภาษา ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม และง่ายต่อการเข้าใจ นอกจากนั้น ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สายันต์ จูปะมัตถา (2539 : 105) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer)ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามตำราเรียน

2.3.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน นักศึกษาที่ได้เกรด 4 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้ 3 หรือ 3.5 นักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่ได้เกรด 4 และนักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 เห็นว่า บทความ รายการแข่งขันถาม-ตอบปัญหา ภาพยนตร์ต่างประเทศ เพลงสากลและอื่นๆ ช่วยพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะต่างๆ ให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ มอร์โร เก (Morrow K. 1981 : 9 -12) กล่าวว่า การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นอาจารย์ผู้สอนควรใช้สื่อประกอบการสอนไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ หรือสื่อต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดตามกระบวนการเรียนรู้ และเกิดความเข้าใจตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

6.3.5 ด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษาที่ได้เกรด 4 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากกว่า นักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 นักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 นอกจากนั้น นักศึกษาที่ได้เกรด 3 หรือ 3.5 และนักศึกษาที่ได้เกรด 2 หรือ 2.5 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรด 1 หรือ 1.5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่ได้เกรด 4 เห็นว่า การวัดและประเมินผลมีความยุติธรรม มีเกณฑ์การวัดครอบคลุมทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีหลักการให้คะแนนตรงตามความมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษานำผลที่ได้ไป

พัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ ธารี วาริสงค์ (2537 : 217 - 218) ได้ทำการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทเกษตรกรรมของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่าการวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงให้ดีขึ้น

2.4 นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสายสามัญ (ม.6) สายวิชาชีพ (ปวช.) และจากการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) ได้รับรู้สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในทิศทางเดียวกันทุกด้าน โดยไม่มีการจัดแบ่งวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ก่อนเข้าเรียน ถึงแม้ว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสายสามัญ (ม.6) และ สายวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 236 คน จะมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมากกว่าเพราะได้เรียนภาษาอังกฤษทุกภาคการศึกษาจากโรงเรียนเดิม แต่จำเป็นต้องเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 เหมือนกับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากการศึกษา นอกโรงเรียน (กศน.) จำนวน 21 คน ซึ่งมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อยกว่าได้เรียนรู้ในลักษณะเดียวกัน ทำให้นักศึกษาที่จบการศึกษาจากสายสามัญ (ม.6) สายวิชาชีพ (ปวช.) และจบการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) มีความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

### ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย เรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่า นักศึกษา เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก แต่มีบางด้านและบางประเด็น นักศึกษา เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ซึ่งควรปรับปรุงให้ดีขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเป็นรายด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร นักศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เพื่อให้การจัดหลักสูตรมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงควรทำการประเมินเนื้อหาวิชาในหลักสูตรทุกปี เพื่อปรับปรุงและพัฒนาให้เนื้อหาวิชามีความทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และควรเพิ่มจำนวนชั่วโมงในการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ แต่ละสัปดาห์จะทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องทุกวัน

2. ด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เพื่อให้ด้าน อาจารย์ผู้สอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ควรจัดสรรอัตรากำลังอาจารย์เพิ่มขึ้น โดยพิจารณาคัดเลือกอาจารย์ ที่มีความรู้อย่างลึกซึ้งในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ถึงแม้จะไม่จบตรงตามสาขาก็ตาม และควรมีงบประมาณในการสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก แต่มีบางประเด็นที่นักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง เช่น ควรให้มีการจัดซ่อมเสริม นอกเวลาเรียน สำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่อนมาก เพื่อให้นักศึกษาที่ชอบเรียนวิชา ภาษาอังกฤษแต่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษต่ำมาก มีโอกาสพัฒนาการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน นักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง ดังนั้น วิทยาลัยควรจัดสื่อเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมาประกอบการเรียนการสอน นำรายการเกมส์แข่งขัน ถาม-ตอบปัญหาภาษาอังกฤษที่เป็นความรู้ทั่วไปมาให้นักศึกษาร่วมแสดงความคิดเห็น ในแต่ละสัปดาห์ ให้นักศึกษาได้เรียนรู้สื่อจากภาพยนตร์และเพลงสากลต่างประเทศ นิติสารภาษาอังกฤษควรมี ความหลากหลาย ภาษาที่ใช้ไม่ยากเกินไปสำหรับนักศึกษาสามารถเข้าใจให้นักศึกษาสนใจในการอ่านได้

5. ด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง ในระดับมาก เพื่อให้การวัดและประเมินผลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สถาบันควรจัดทำมาตรฐานข้อสอบ ในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้

### ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการประเมินเนื้อหาวิชาในหลักสูตร เพื่อปรับปรุงให้มีความทันสมัย และสอดคล้อง กับความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและสังคมได้

2. ควรประเมินเพื่อติดตามผลคุณภาพของนักศึกษา เพื่อทราบข้อบกพร่อง จุดอ่อนในการจัดการเรียนการสอน เพื่อหาปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงนโยบายและวางแผนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

## บรรณานุกรม

## บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ., กรมวิชาการ (2539). *หลักสูตรภาษาอังกฤษ. พุทธศักราช 2539*. ในหลักสูตร  
ประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา  
ลาดพร้าว.
- \_\_\_\_\_. (2543). *รายงานวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 1* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา  
กรมการศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ., กรมอาชีวศึกษา. (2541). *แผนพัฒนาอาชีวศึกษา ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544)*  
กรุงเทพฯ: แผนกการพิมพ์ วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร.
- \_\_\_\_\_. (2545ก). *รายงานประจำปี 2544 – 2545* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก
- \_\_\_\_\_. (2545ข). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กิติมา ปรีดีดิolk. (2532). *การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: อักษรพิพัฒน์.
- กิ่งกมล ทวีชาติวิทยากุล. (2541, มกราคม - กรกฎาคม). “การสำรวจความต้องการและเจตคติของ  
บุคคลในสาขาอาชีพต่างๆ เกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษในงานอาชีพและชีวิต  
ประจำวัน,” *วารสารภาษาปริทัศน์* 17(1245): 66.
- กิ่งแก้ว เอี่ยมแจ่ม. (2542). *สภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ สถาบัน  
เทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ตามทัศนะของนักศึกษา*. ปรินิพนธ์  
กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.  
ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ปราบพาล. (2527). “กิจกรรมการใช้ภาษาในห้องเรียนเพื่อการสื่อสาร” ในการสอนภาษา  
อังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสาร ระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพฯ: ไทยทีชชอล.
- คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2544). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ  
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่เก้า (พ.ศ.2545-2549)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กณิดา คมสัน. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์ เป็นผู้สัมภาษณ์ที่วิทยาลัยบริหาร  
ธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ. เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2546.
- ชวนพิศ บุญจรัส. (2542). “ความคิดเห็นของนักศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายต่อการคัดเลือกบุคคล  
เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่: กรณีศึกษาโรงเรียนเทพศิลากรุงเทพ.”  
วิทยานิพนธ์พ.บ. (พัฒนสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.  
ถ่ายเอกสาร.
- จุลีพร เพียรช่าง. (2544). *การศึกษานผลการฝึกอบรมอาจารย์เรื่องการสอนทักษะการพูดโดยใช้  
กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารของอาจารย์สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนเซนต์โยเซฟ คอนเวนต์*  
ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:  
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ชูลีพร เพียรช่าง. (2544). การศึกษาผลการฝึกอบรมอาจารย์เรื่องการสอนทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารของอาจารย์สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนเซนต์โยเซฟ คอนแวนต์ ปริญญาโท ศึกษาศาสตรบัณฑิต (สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชาติ หงษ์ขาว. (2542). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับชั้นปีที่ 5 สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัด หนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา).มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2534). หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ เอส เอ็ม เอ็ม.
- นิพนธ์ เมืองพระ. (2521). การบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยเทคนิค. วิทยานิพนธ์ อ.ค.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- นุชนาฏ วรยศศรี. (2544). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ ปริญญาโท ศึกษาศาสตรบัณฑิต (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุปผาชาติ อุปถัมภ์นรากร. (2546). การจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์และการละคร ในหลักสูตรปริญญาตรีของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ตามทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา ปริญญาโท ศึกษาศาสตรบัณฑิต (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2541, กุมภาพันธ์). “การเสริมสร้างการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน,” วารสารวิชาการ. 1(2) : 63 – 70.
- ประสิทธิ์ บัวแย้ม. (2540). “การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ของครูมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ” วิทยานิพนธ์ พบ.ม.(พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี กุลละวณิชย์. (2521 , มกราคม). “การสอนภาษาอังกฤษ,” ครูปริทัศน์. 3(1) : 46 – 51.
- ปริญญา เกื้อหนุน. (2539 , มิถุนายน – กันยายน) “สิ่งแวดล้อมและปัจจัยที่มีคุณค่าต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ,” สุทธิปริทัศน์. 11(31) : 96 – 99.
- ณัฐ จุลสุวรรณ. (2537). ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่สาขาอาชีพในเรือนจำคลองเปรม เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ปริญญาโท ศึกษาศาสตรบัณฑิต (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ดำรง สี่หวีชาติ. (2542). การจัดการเรียนการสอนจากสภาพจริงและวัดผลประเมินผลโดยใช้แฟ้มผลงานโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 4 กรุงเทพฯ: ทูมอดหนุน  
การวิจัยคณะกรรมการการวิจัยการศึกษา กรมศาสนาและวัฒนธรรม.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ: กรมการศึกษา  
นอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ทัศนีย์ ตรีธาร. (2544). ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน  
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.  
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.  
ถ่ายเอกสาร.
- ธำรี วาริสัจ. (2537). การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทเกษตรกรรม พ.ศ.2521.  
กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี .
- ธนิภา เจียรนัยปริเปรม. (2539). การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา ครู และผู้ปกครอง  
นักเรียน ที่มีต่อการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษประถมศึกษาพุทธทศวรรษ 2539 ในโรงเรียน  
สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางขุนเทียน. ปริญญาานิพนธ์ กศ. ม.(ปฐมศึกษา).  
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิตร ทองชั้น. (2524). หลักการวัดผล. กรุงเทพฯ: พิระพัฒนา.
- พนัส หันนาคินทร์. (2524). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- พัฒนารี รอดคล้าย. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์ เป็นผู้สัมภาษณ์ที่วิทยาลัย  
บริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ. เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2546 .
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2538). รายงานการสัมมนาการศึกษาเกี่ยวกับกระแสโลกาภิวัตน์ ผลกระทบและ  
แนวโน้มที่เกิดขึ้น. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รลริน วรรณะภัก. (2531). ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของ  
นักเรียนระดับมัธยม ศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ:  
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- รัตติยา ภูมิสายจร. (2540). การพัฒนารูปแบบการสอนทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของ  
นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยหลักการจัดกิจกรรม The Information Gap Principle.  
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาต่างประเทศ). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.  
ถ่ายเอกสาร.
- เรืองศักดิ์ อัมไพพันธ์. (2542). 101 Language Game. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ลัดดา ศุภปริดี. (2533). “หลักการบริหารกิจการนักเรียน นิสิต นักศึกษา.” กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วรรณพร นิตรทอง. (2546). การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.  
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วาสนา โต๊ะยี่อิด เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์ เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2546.
- วิชัย สีมะ. (2544). การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักประถมศึกษาอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี. รายงานการศึกษาค้นคว้า กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ. (2536). ประวัติวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา.
- \_\_\_\_\_. (2545). การจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: สังกัดกองการอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา.
- \_\_\_\_\_. (2546). คู่มือนักศึกษา. กรุงเทพฯ: สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- วีรพล มาสกุลรัตน์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์ เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน. 2546.
- วัชร หมดป้องตัว. (2546). ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์. (2539). การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สังเวียน สฤตดิกุล. (2521). วิธีการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมบัติ สิริคงคาสกุล. (2539). ผลการสอนกลวิธีในการสื่อสารที่มีความสามารถในการพูดทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ ปรินานันท์กุล. (2543, พฤษภาคม). ร.ม.ว. ศึกษาธิการ “ดิ. ร.ร. สอนภาษาอังกฤษ สืบสน ศธ. ลุยปฏิรูปฟุดฟิดฟอไฟใหม่,” ไทยรัฐ 51 (15451): 11 – 12.
- สุนีย์ บุณวิทย์. (2537). ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กลุ่มภาคกลาง. กรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ อ.ค.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- สุมิตร ภูนากร. (2523). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นิตยสยาม.
- สุมิตร อดิวัฒน์กุล. (2540). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุวัฒน์ พุทธเมธา. (2531). การเรียนการสอนปัจจุบัน. (ศึกษา 333) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (ม.ป.ป.). การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายฝน ดีเจริญ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์ เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2546.
- สายันต์ จูปะมัตถา. (2539). ผลการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารโดยใช้หลัก *Information Transfer* ในการสอนภาษาอังกฤษหลักชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(ภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2546). การประชุมเชิงปฏิบัติการ *D.V.T.* กรุงเทพฯ: กลุ่มนโยบายและแผน. สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2526. มกราคม-เมษายน). “ทิศทางใหม่ของการวิจัยทางการศึกษา,” *วารสารการวัดผลผลการศึกษา*. 2(3) : 25.
- สังต์ อุทรนันท์. (2532). พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- อมรา แสงจันทร์มณี. (2542, กุมภาพันธ์). “แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อความหมาย,” *วารสารภาษาปริทัศน์*. 2 (86) : 11 – 17.
- อมรรัตน์ สุดสวาท. (2534). “แนวโน้มของหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถม ในปีพุทธศักราช 2543 ” วิทยานิพนธ์ ค.ม.(ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อุมพร สกลรักษ์. (2540). ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2534). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2527). หลักบริหารการศึกษาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อนงค์ศิลป์การพิมพ์.
- อัครวิน แสงสรวย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์ เป็นผู้สัมภาษณ์ที่วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2546.
- อำนวยการ. (2540). การพัฒนาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคระยอง. กรุงเทพฯ: กองวิทยาลัยเทคนิค. กรมอาชีวศึกษา.
- อำภา บุญช่วย. (2537). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้งเฮ้าส์.

- อำนาจ นาคทัต. (2540). *การพัฒนาอาชีพศึกษาระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคระยอง*. กรุงเทพฯ: กองวิทยาลัยเทคนิค. กรมอาชีวศึกษา.
- อำภา บุญช่วย. (2537). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้งเฮ้าส์.
- Andreyka, Robert E.& Briley, Thomas S. (1975). *Competence – Based Teacher Education for Industrial Teacher*. “citing” Kitratnee, Preang.
- Allright, Richard. (1980). *Discourse Analysis in Second Language*. New York: Longman.
- Batista, John R. (1976). *Reserch in Education*. New Jersey: Prentice Hall, Regent.
- Byrne, Don. (1987). *Techniques for Classroom Interaction*. New York: Longman.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essencial of Psycological Testing*. 3<sup>rd</sup> ed. NewYork: Harper& Row.
- Deluca, V. William. (1991,February). “Implementing Technology Education Problemsolving Activities,” *Journal of Technology Education* 2 (2) : 5 – 15.
- Finocchiaro, M & Bonomo, M. (1973). *The Foreign Language Learner : a guide for teachers*. New York: Regent.
- Finocchiaro, M & Bonomo, M. (1983). *The Functional-Notional Approach : from theory to practice*. New York: Oxford University Press.
- Ferguson , George A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 5<sup>th</sup> ed. Tokyo: International Book.
- Harmer, Jeremy. (1983). *The Practice of English Language Teaching* London: Longman.
- Johnson , Keith. (1982). *Communicative Syllabus Design and Methodology*. Oxford: Oxford University Press.
- Krashen, Stephen.D. (1982). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. Oxford : Pergamon Press.
- Krashen, Stephen.D. (1995). *The Natural Approach : language acquisition in the classroom*. London: Prentice Hall.
- Littlewood, William. (1990). *Communicative Language Teaching : an introduction*. New York: Cambridge University Press.
- Morrow, Keith. (1981). “*Principles of Communicative methodology*” in communication in the classroom. Application and Methods for Communication Approach. London: Longman.
- Miller, Petricis. (1987, April). “The Characteristics of good teacher,” *English Teaching Forum* 1 4(19) : 40 – 41.

- Naisbitt, John. (1994). *Global Paradox : the bigger – the world economy the more power its smallest players*. New York: William Moorow.
- Pong, Horadal. (1987). *The Future of Vocational Education in Thailand Toward the year 2009 -A.D. Using The Delphi Approach*. Doctor Thesis Toward of The Degree of Doctor of Philosophy. Ohio: Kent State University.
- Romine, Stephen. (1974, December) “ Student and Faculty Perception of an Effective University Instructional,” *The Journal of Education Research*. 68(4) :139 -143.
- Savignon, Sandra J. & Berns, Margie. S. (1991). *Initiative in Communicative Language Teaching*. Addison – Wesley.
- Savignon, Sandra J. & Berns, Margie. S. (1997). *Communicative Competence : theory. and classroom practice : texts and contexts in second language learner*. New York: Mc Graw – Hill.
- Stevens, Peter. (1978). “The Natural of Language Teaching” in *Understanding Second and Foreign Language Issues & Approaches*. “Citing J.C.” Richard, Rowley: Newbury House.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

## รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. ชื่อ – ชื่อสกุล รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์  
ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่  
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ – ชื่อสกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนางรงค์  
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา  
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ – ชื่อสกุล อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลคู  
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา  
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ชื่อ – ชื่อสกุล อาจารย์ ดร. อรรณพ โพธิสุข  
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา  
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. ชื่อ – ชื่อสกุล อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา  
ตำแหน่ง อาจารย์  
สังกัด สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

**ภาคผนวก ข**  
**หนังสือหน้าและแบบสอบถาม**

ที่ ศธ 0519.12/ 7139



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

6 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การจัดการเรียนการสอน วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพตามความคิดเห็น ของนักศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาดา สุธรรมรักษ์ และ รองศาสตราจารย์วินัย วีระพัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ และประเภทวิชาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จำนวน 50 คน ตอบแบบสอบถามการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพตามความคิดเห็นของนักศึกษา ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

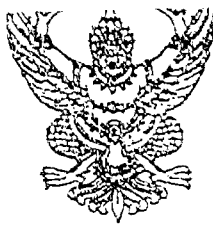
(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-9140805 มีมือถือ 09-1387851



6 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวประภาภรณ์ หาญकुณะเศรษฐ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนการสอน วิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพตามความคิดเห็น ของนักศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ สุธรรมรักษ์ และ รองศาสตราจารย์วินัย วีระวัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ และประเภทวิชาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จำนวน 257 คน ตอบแบบสอบถามการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพตามความคิดเห็นของนักศึกษา ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวประภาภรณ์ หาญकुณะเศรษฐ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

### แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

#### เรื่อง การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

##### คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและ  
กิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา  
ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ

### ตอนที่ 1

#### แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ( ) ที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. สาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่
 

|                       |                               |
|-----------------------|-------------------------------|
| ( ) การบัญชี          | ( ) ธุรกิจค้าปลีก             |
| ( ) การตลาด           | ( ) การโรงแรมและบริการ        |
| ( ) คอมพิวเตอร์ธุรกิจ | ( ) การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว |
3. ผลการเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ
 

- ท่านได้เกรด.....
4. พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้าเรียน
 

|                                                 |
|-------------------------------------------------|
| ( ) สำเร็จการศึกษาจากสายสามัญ (ม.6)             |
| ( ) สำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพ (ปวช.)          |
| ( ) สำเร็จการศึกษาจากการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) |

## ตอนที่ 2

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนา  
เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ดังนี้

- |   |         |                                             |
|---|---------|---------------------------------------------|
| 5 | หมายถึง | ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมากที่สุด  |
| 4 | หมายถึง | ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมาก        |
| 3 | หมายถึง | ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับปานกลาง    |
| 2 | หมายถึง | ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อย       |
| 1 | หมายถึง | ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด |

| ข้อ | ข้อความ                                                                                              | ระดับความคิดเห็น                   |                          |                                  |                           |                                     |
|-----|------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------|--------------------------|----------------------------------|---------------------------|-------------------------------------|
|     |                                                                                                      | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>ที่สุด<br>5 | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>4 | เห็น<br>ด้วย<br>ปาน<br>กลาง<br>3 | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>2 | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>ที่สุด<br>1 |
|     | ด้านหลักสูตร                                                                                         |                                    |                          |                                  |                           |                                     |
| 1   | เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพลักษณะการใช้งานจริง<br>ในสังคมปัจจุบัน.....                                | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 2   | เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะและ<br>ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ในการปฏิบัติงาน.. | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 3   | เนื้อหาวิชาในหลักสูตรส่งเสริมให้ นักศึกษา มีเจตคติ<br>ที่ดีต่อภาษาอังกฤษ.....                        | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 4   | เนื้อหาวิชาสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง<br>พูด อ่าน และเขียน เพื่อนำไปใช้อย่างเหมาะสม .....     | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |

| ข้อ | ข้อความ                                                                           | ระดับความคิดเห็น                   |                          |                                  |                           |                                     |
|-----|-----------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------|--------------------------|----------------------------------|---------------------------|-------------------------------------|
|     |                                                                                   | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>ที่สุด<br>5 | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>4 | เห็น<br>ด้วย<br>ปาน<br>กลาง<br>3 | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>2 | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>ที่สุด<br>1 |
| 5   | เนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องกัน.....                                                | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 6   | เนื้อหาวิชาทันสมัย เหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบัน.....                               | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 7   | เนื้อหาวิชามีส่วนช่วยให้นักศึกษาใช้ภาษาได้เหมาะสมตามกาลเทศะ.....                  | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 8   | เนื้อหาวิชามุ่งเน้นให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่น.....     | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 9   | เนื้อหาวิชาช่วยให้นักศึกษา สามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน..... | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 10  | เนื้อหาวิชา ภาควิชา และปฏิบัติมีความสอดคล้องกัน.....                              | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

| ข้อ | ข้อความ                                                                                        | ระดับความคิดเห็น              |                     |                             |                      |                                |
|-----|------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------|---------------------|-----------------------------|----------------------|--------------------------------|
|     |                                                                                                | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>ที่สุด | เห็น<br>ด้วย<br>มาก | เห็น<br>ด้วย<br>ปาน<br>กลาง | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>ที่สุด |
|     |                                                                                                | 5                             | 4                   | 3                           | 2                    | 1                              |
|     | <b>ด้านอาจารย์ผู้สอน</b>                                                                       |                               |                     |                             |                      |                                |
| 11  | อาจารย์สอนตรงตามเนื้อหาวิชา.....                                                               | .....                         | .....               | .....                       | .....                | .....                          |
| 12  | อาจารย์มีทักษะการใช้ภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน และ<br>เขียน เป็นอย่างดี                           | .....                         | .....               | .....                       | .....                | .....                          |
| 13  | อาจารย์มีความสามารถในการสอนกฎไวยากรณ์<br>สู่การปฏิบัติให้เข้าใจง่าย.....                       | .....                         | .....               | .....                       | .....                | .....                          |
| 14  | อาจารย์มีความทุ่มเทในการสอน.....                                                               | .....                         | .....               | .....                       | .....                | .....                          |
| 15  | เสียสละเวลาส่วนตัวอธิบายข้อสงสัยของนักศึกษา.....                                               | .....                         | .....               | .....                       | .....                | .....                          |
| 16  | ให้กำลังใจเมื่อนักศึกษาประสบปัญหาในการเรียน<br>ภาษาอังกฤษ.....                                 | .....                         | .....               | .....                       | .....                | .....                          |
| 17  | กระตุ้นให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมการเรียนอย่างต่อเนื่อง                                            | .....                         | .....               | .....                       | .....                | .....                          |
| 18  | สอดแทรกอารมณ์ขันขณะสอนทำให้นักศึกษา<br>ไม่เบื่อหน่าย.....                                      | .....                         | .....               | .....                       | .....                | .....                          |
| 19  | ให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง.....                                                        | .....                         | .....               | .....                       | .....                | .....                          |
| 20  | สนใจหาความรู้ภาษาอังกฤษ เพิ่มเติมเพื่อพัฒนา<br>การเรียนการสอนให้กับ นักศึกษาอย่างมีคุณภาพ..... | .....                         | .....               | .....                       | .....                | .....                          |

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสาร  
ภาษาอังกฤษในตำแหน่งอาจารย์ผู้สอน

.....

.....

.....

.....

| ข้อ | ข้อความ                                                                                                                                     | ระดับความคิดเห็น                   |                          |                                  |                           |                                     |
|-----|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------|--------------------------|----------------------------------|---------------------------|-------------------------------------|
|     |                                                                                                                                             | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>ที่สุด<br>5 | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>4 | เห็น<br>ด้วย<br>ปาน<br>กลาง<br>3 | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>2 | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>ที่สุด<br>1 |
|     | <b>ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน</b>                                                                                                  |                                    |                          |                                  |                           |                                     |
| 21  | อาจารย์จัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยให้นักศึกษามีบทบาทแสดงออก และครูเป็นผู้แนะนำ.....                            | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 22  | อาจารย์จัดการเรียนการสอนที่ให้นักศึกษามีความสนุกสนาน เพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ.....                                                | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 23  | จากการสอนแสดงว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอนมาล่วงหน้าอย่างเหมาะสม.....                                                                         | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 24  | อาจารย์ชี้แจงจุดมุ่งหมายและขอบเขตของวิชาอย่างชัดเจน.....                                                                                    | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 25  | อาจารย์มีการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการพูดคุยหรือเล่าเรื่องต่าง ๆ ก่อนเริ่มสอน.....                                                             | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 26  | อาจารย์มีการทบทวนความรู้เดิมก่อนเริ่มสอนเนื้อหาด้วยการ ถาม – ตอบ ปากเปล่าหรือทำแบบทดสอบ....                                                 | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 27  | อาจารย์ สอนจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมไปสู่นามธรรม เช่น ใช้รูปภาพก่อนสอนให้เข้าใจเรื่องราวที่เป็นหลักการ.....                                     | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 28  | อาจารย์ยกตัวอย่างประกอบการอธิบายอย่างชัดเจน....                                                                                             | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 29  | อาจารย์ใช้คำถามกระตุ้นให้นักศึกษาคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง.....                                                                               | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 30  | อาจารย์สรุปบทเรียนก่อนเลิกสอนแต่ละครั้ง.....                                                                                                | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 31  | อาจารย์จัดกิจกรรมการสอน ที่ส่งเสริมให้นักศึกษากล้า.....                                                                                     | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 32  | อาจารย์จัดกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง ฯลฯ เพื่อให้ให้นักศึกษานำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้จริง..... | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |

| ข้อ | ข้อความ                                                                                           | ระดับความคิดเห็น                   |                          |                                  |                           |                                     |
|-----|---------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------|--------------------------|----------------------------------|---------------------------|-------------------------------------|
|     |                                                                                                   | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>ที่สุด<br>5 | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>4 | เห็น<br>ด้วย<br>ปาน<br>กลาง<br>3 | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>2 | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>ที่สุด<br>1 |
| 33  | มีการใช้เทคนิควิธีการสอนที่ทันสมัย เช่นการสอนผ่าน<br>ทางอินเทอร์เน็ตหรือโทรศัพท์มือถือ.....       | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 34  | มีการมอบหมายงานให้ปฏิบัติจริงโดยจำลองเหตุการณ์<br>ให้นักศึกษาได้ใช้บทสนทนา.....                   | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 35  | มีแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมให้นักศึกษาทำเพื่อให้เกิด<br>ความเข้าใจมากขึ้น.....                         | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 36  | มีจิตวิทยาในการเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารเหมาะสม<br>และง่ายต่อการเข้าใจ.....                        | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 37  | มีการจัดกิจกรรมเสริม เช่น ทำโปสเตอร์หรือการ์ด<br>อวยพรเป็นภาษาอังกฤษในเทศกาลปีใหม่.....           | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 38  | มีการเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม<br>กับเนื้อหาการเรียนรู้.....                        | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 39  | มีการส่งเสริมกิจกรรมกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้<br>นักศึกษาได้คิดร่วมกันและช่วยเหลือกัน.....          | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 40  | มีการจัดซ่อมเสริมนอกเวลาเรียนสำหรับนักศึกษา<br>ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่อนมาก.....                 | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 41  | มีการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดสิ่งแวดล้อมในห้อง<br>เรียน เช่นทำบัตรคำภาษาอังกฤษติดฝาผนัง..... | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 42  | มีการจัดแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษ.....                                                            | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 43  | มีการจัดแข่งขันร้องเพลงสากล.....                                                                  | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 44  | ให้การสนับสนุนให้นักศึกษาเห็นความสำคัญใน<br>การเรียนภาษาอังกฤษ.....                               | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสาร  
ภาษาอังกฤษในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน.....

| ข้อ | ข้อความ                                                                                                                | ระดับความคิดเห็น                   |                          |                                  |                           |                                     |
|-----|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------|--------------------------|----------------------------------|---------------------------|-------------------------------------|
|     |                                                                                                                        | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>ที่สุด<br>5 | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>4 | เห็น<br>ด้วย<br>ปาน<br>กลาง<br>3 | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>2 | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>ที่สุด<br>1 |
|     | <b>ด้านสื่อการเรียนการสอน</b>                                                                                          |                                    |                          |                                  |                           |                                     |
| 45  | สื่อการเรียนการสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้มีความทันสมัย                                                                     | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 46  | ภาพยนตร์จากต่างประเทศที่นำมาชม ช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการฟัง.....                                                    | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 47  | เพลงสากลต่างประเทศที่นำมาเรียน ช่วยพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษา.....                                                    | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 48  | รายการแข่งขันถาม – ตอบปัญหาทางการศึกษา ช่วยพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษา.....                                            | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 49  | บทเรียนจาก ซี ดี รอม ที่ใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ช่วยพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษา.....                                 | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 50  | การนำรายการที่หลากหลายทางความคิด เช่น Interchange จากต่างประเทศช่วยพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษา.....                    | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 51  | บทสนทนาที่เกี่ยวกับการบริการในโรงแรมช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาให้ดีขึ้น.....                                      | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 52  | การออกเสียงตามเทปคาสเซ็ทที่ใช้ในการเรียนช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาให้ดีขึ้น.....                                  | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 53  | การใช้โปรแกรมจาก ซี ดี รอม เพื่อพัฒนาทักษะการพูด ช่วยให้นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องตามต้นแบบเจ้าของภาษา..... | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 54  | การอัดเสียงแนะนำตนเองในเทปคาสเซ็ทช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษา.....                                                  | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 55  | การใช้เกมส์เป็นสื่อช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาให้ดีขึ้น.....                                                       | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |

| ข้อ | ข้อความ                                                                                                           | ระดับความคิดเห็น                   |                          |                                  |                           |                                     |
|-----|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------|--------------------------|----------------------------------|---------------------------|-------------------------------------|
|     |                                                                                                                   | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>ที่สุด<br>5 | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>4 | เห็น<br>ด้วย<br>ปาน<br>กลาง<br>3 | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>2 | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>ที่สุด<br>1 |
| 56  | นิตยสารภาษาอังกฤษ เช่น Looks และ Vogue มี<br>ส่วนช่วยจูงใจให้นักศึกษามีทักษะการอ่านดีขึ้น.....                    | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 57  | หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ Nation Junior และ Student<br>Weekly สามารถพัฒนาให้นักศึกษามีทักษะการอ่าน<br>ให้ดีขึ้น..... | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 58  | บทความ (Article) ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ช่วยพัฒนา<br>ทักษะการอ่านของนักศึกษาให้ดีขึ้น.....                       | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 59  | การเขียนตามคำบอก (Dictation) จากเทปคาสเซ็ท<br>ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาให้ดีขึ้น.....                     | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 60  | การเขียนบทสนทนาโต้ตอบในเรื่องต่าง ๆ ช่วยพัฒนา<br>ทักษะการเขียนของนักศึกษาให้ดีขึ้น.....                           | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 61  | การเขียนเรียงความ (Essay) ในขณะที่เรียนช่วยพัฒนา<br>ทักษะการเขียนของนักศึกษาให้ดีขึ้น.....                        | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสาร  
ภาษาอังกฤษในด้านสื่อการเรียนการสอน.....

.....

.....

.....

.....

.....

| ข้อ | ข้อความ                                                                         | ระดับความคิดเห็น                   |                          |                                  |                           |                                     |
|-----|---------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------|--------------------------|----------------------------------|---------------------------|-------------------------------------|
|     |                                                                                 | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>ที่สุด<br>5 | เห็น<br>ด้วย<br>มาก<br>4 | เห็น<br>ด้วย<br>ปาน<br>กลาง<br>3 | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>2 | เห็น<br>ด้วย<br>น้อย<br>ที่สุด<br>1 |
|     | <b>ด้านการวัดและประเมินผล</b>                                                   |                                    |                          |                                  |                           |                                     |
| 62  | ข้อสอบที่ใช้วัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน.....                                     | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 63  | การวัดและประเมินผลมีความยุติธรรม.....                                           | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 64  | การวัดและประเมินผลมีมาตรฐานเป็นไปตามหลักการทางวิชาการ.....                      | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 65  | การให้คะแนนมีหลักการและมาตรฐานที่ชัดเจนตรงตามความมุ่งหมายของหลักสูตร.....       | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 66  | อาจารย์มีการวัดผลพัฒนาการของนักเรียนระหว่างเรียน.....                           | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 67  | มีการประเมินความสามารถของนักศึกษาในการสื่อสารจากการฟังและพูด.....               | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 68  | มีการใช้วิธีการประเมินโดยการทดสอบข้อเขียนของนักศึกษา.....                       | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 69  | มีการใช้วิธีการประเมินที่ครอบคลุมการวัดความสามารถของนักศึกษาในทุกทักษะ.....     | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |
| 70  | มีการจัดทำแฟ้มข้อมูลบุคคล (Portfolios) เพื่อบันทึกผลและพัฒนาการของผู้เรียน..... | .....                              | .....                    | .....                            | .....                     | .....                               |

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในด้านการวัดและประเมินผล.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม

**การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม**

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.951
2. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามมีดังนี้

| ข้อ | ค่าอำนาจจำแนก<br>ของข้อคำถาม<br>ด้านหลักสูตร | ข้อ | ค่าอำนาจจำแนก<br>ของข้อคำถาม<br>ด้านอาจารย์ผู้สอน | ข้อ | ค่าอำนาจจำแนกข้อคำถาม<br>ด้านวิธีสอนและกิจกรรม<br>การเรียนการสอน |
|-----|----------------------------------------------|-----|---------------------------------------------------|-----|------------------------------------------------------------------|
| 1   | 1.922                                        | 11  | 3.895                                             | 21  | 2.895                                                            |
| 2   | 3.395                                        | 12  | 3.397                                             | 22  | 2.889                                                            |
| 3   | 2.309                                        | 13  | 4.000                                             | 23  | 2.803                                                            |
| 4   | 2.837                                        | 14  | 3.357                                             | 24  | 4.154                                                            |
| 5   | 2.729                                        | 15  | 4.082                                             | 25  | 2.957                                                            |
| 6   | 3.962                                        | 16  | 2.826                                             | 26  | 4.000                                                            |
| 7   | 1.922                                        | 17  | 3.773                                             | 27  | 3.357                                                            |
| 8   | 2.460                                        | 18  | 1.934                                             | 28  | 2.580                                                            |
| 9   | 3.232                                        | 19  | 2.449                                             | 29  | 3.091                                                            |
| 10  | 3.771                                        | 20  | 2.227                                             | 30  | 4.438                                                            |
|     |                                              |     |                                                   | 31  | 2.245                                                            |
|     |                                              |     |                                                   | 32  | 2.116                                                            |
|     |                                              |     |                                                   | 33  | 4.076                                                            |
|     |                                              |     |                                                   | 34  | 2.412                                                            |
|     |                                              |     |                                                   | 35  | 2.837                                                            |
|     |                                              |     |                                                   | 36  | 3.395                                                            |
|     |                                              |     |                                                   | 37  | 3.888                                                            |
|     |                                              |     |                                                   | 38  | 3.895                                                            |
|     |                                              |     |                                                   | 39  | 3.128                                                            |
|     |                                              |     |                                                   | 40  | 4.656                                                            |
|     |                                              |     |                                                   | 41  | 5.686                                                            |
|     |                                              |     |                                                   | 42  | 2.704                                                            |
|     |                                              |     |                                                   | 43  | 2.357                                                            |
|     |                                              |     |                                                   | 44  | 3.423                                                            |

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม (ต่อ)

| ข้อ | ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม<br>ด้านสื่อการเรียนการสอน | ข้อ | ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม<br>ด้านการวัดและประเมินผล |
|-----|----------------------------------------------------|-----|----------------------------------------------------|
| 45  | 4.477                                              | 62  | 1.827                                              |
| 46  | 3.508                                              | 63  | 3.595                                              |
| 47  | 3.910                                              | 64  | 3.286                                              |
| 48  | 3.494                                              | 65  | 4.128                                              |
| 49  | 3.403                                              | 66  | 3.244                                              |
| 50  | 1.831                                              | 67  | 3.935                                              |
| 51  | 1.771                                              | 68  | 1.964                                              |
| 52  | 3.301                                              | 69  | 3.742                                              |
| 53  | 3.781                                              | 70  | 2.253                                              |
| 54  | 4.904                                              |     |                                                    |
| 55  | 2.754                                              |     |                                                    |
| 56  | 1.980                                              |     |                                                    |
| 57  | 1.890                                              |     |                                                    |
| 58  | 2.635                                              |     |                                                    |
| 59  | 3.652                                              |     |                                                    |
| 60  | 3.883                                              |     |                                                    |
| 61  | 3.850                                              |     |                                                    |

ประวัติย่อผู้วิจัย

## ประวัติย่อผู้วิจัย

|                     |                                                                                                              |
|---------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| ชื่อ – ชื่อสกุล     | นางสาว ประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์                                                                               |
| วันเดือนปีเกิด      | 28 กันยายน 2510                                                                                              |
| สถานที่เกิด         | อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก                                                                                    |
| สถานที่อยู่ปัจจุบัน | 48/257 ม.วังทองวิลเลจ2 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม<br>กรุงเทพฯ 10240                                             |
| ประวัติการศึกษา     |                                                                                                              |
| พ.ศ. 2533           | บัญชีบัณฑิต<br>มหาวิทยาลัยกรุงเทพ                                                                            |
| พ.ศ. 2536           | Advanced Certificate of Business Administration<br>and Tourism in Queensland Commercial College<br>Australia |
| พ.ศ. 2547           | การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา<br>มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ                                             |